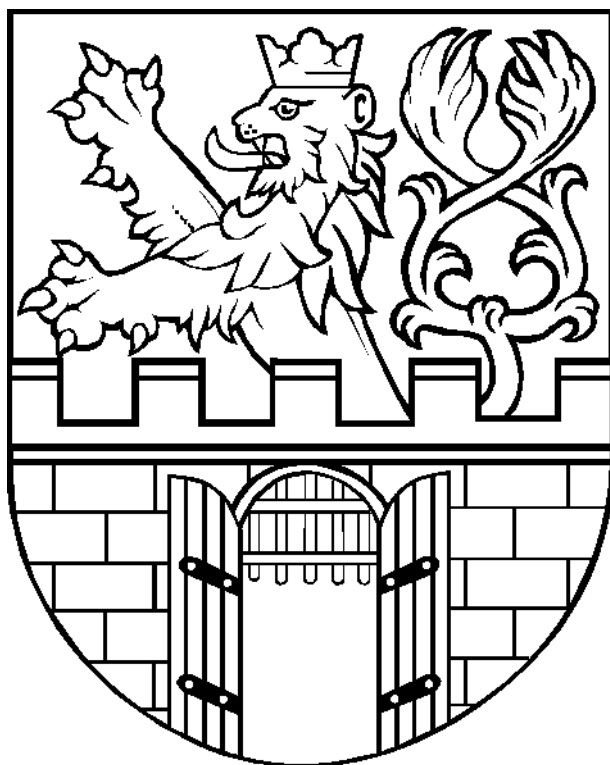

KRONIKA MĚSTA

LITOMĚŘIC

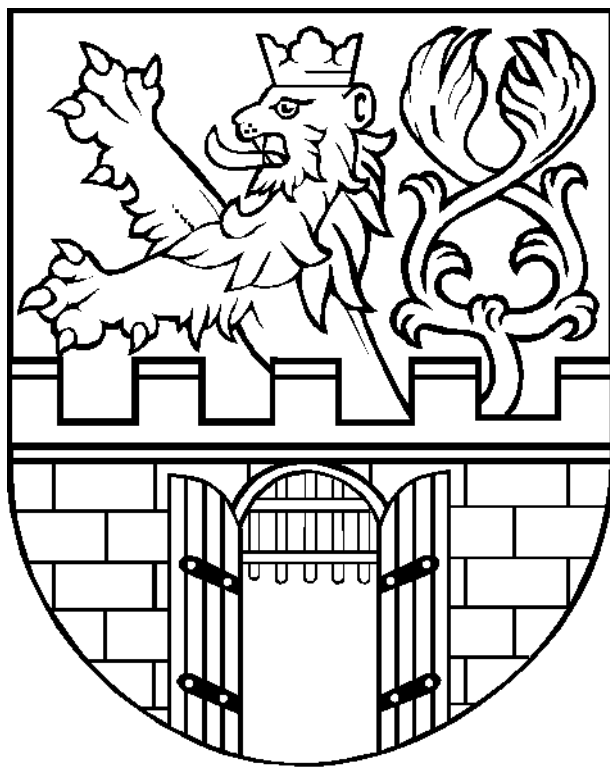

2009

K r o n i k a m ě s t a

L i t o m ě ř i c

2 0 0 9

Kronikářem Města Litoměřic zůstává

Oldřich DOSKOČIL

LEDEN 2009:

Ze světa:

Lidstvo hledá tvory sobě podobné. V listopadu jsme jim už dokonce napsali velmi familiární dopis „Zpráva ze Země“. Je dílem uživatelů internetového portálu Bebo a „odešla“ na 20 světelných let vzdálenou planetu *Gliese 582C* v souhvězdí Vah (Libra), která je z asi 350 dosud známých extrasolárních planet (obíhajících jiné hvězdy než naše Slunce) nejpodobnější Zemi. Je ve srovnání s ní 1,5krát větší a její oběžná dráha je 14krát blíže mateřské hvězdě, takže tam rok trvá 13 dnů. Hvězda má ale teplotu 3000 stupňů Celsia, o polovinu méně než naše slunce: na povrchu planety je tedy něco mezi 0 a 40 stupni Celsia. *Gliese 582C* má vodní plochy a pravděpodobně i atmosféru. V takových podmínkách by život podobný našemu měl dobrou šanci. Dopis byl odeslán z radarového teleskopu RT-70 v ukrajinské Jevpatoriji, zařízení patřící Ukrajinské národní vesmírné agentuře. Jde o pět stovek obrázků, videí a zpráv z nejrůznějších oblastí od snímků krajiny přes rodinné minireportáže, ekologické zprávy a válečné záběry až po video prvního polibku zamilované dvojice. Vybrali je weboví správci na základě ankety mezi 12 milióny uživateli této společenské stránky a převedli do binární soustavy – dlouhé řady jedniček a nul. „Zpráva ze Země“ je pokusem dnešní digitální generace vyslat pomocí vědy jednoduché, odlehčené a mnohostranné sdělení o světě. Není důležité, jestli možní příjemci téhle zprávy pochopí, o co jde v jejich jednotlivých částech. Důležitý je nenapsaný vzkaz: tady jsme, a umíme sestrojít pěkně silný radiový vysílač.

Zpráva byla vyslána velmi silným modulovaným impulsem v šest hodin ráno 10. listopadu loňského roku. Měsíc minula za 1,8 sekundy, po čtyřech minutách prořala dráhu Marsu a sluneční soustavu opustila následující ráno. Dorazit k cíli má začátkem roku 1029 – je to přes 20 světelných let, tedy 189x10 na dvanáct kilometrů, nebo jinak: 189 214 609 451 615 kilometrů.

Jestli tam někde někdo je a zprávu zachytí a obratem na ní odpoví, bude to trvat v nejlepším případě dalších 20 let, než k nám odpověď dorazí. Hledání mimozemských civilizací je zřejmě opravdu záležitostí jen pro enormně trpělivé.

Z České republiky:

Na českých silnicích umíralo v roce 2008 méně lidí než v roce předcházejícím. V roce 2008 zahynulo na českých silnicích 951 lidí, což je o 91 méně než v roce 2007. Ale některá média uvádějí počet mrtvých 985. Ale i tak by šlo o výrazný úspěch.

Česká republika se v prvním pololetí tohoto roku stala předsedkyní Evropské unie. Vůbec první velkou akcí českého předsednictví Evropské unie hostila Praha ve středu 7. ledna. Do české metropole přiletěla kompletně celá Evropská unie. Její předseda José Barroso jednal s premiérem Topolánkem a na závěr i s prezidentem Václavem Klausem. Během návštěvy, již tradičně pořádá jako start svého předsednictví každá země ujímající se evropského kormidla, chtěla česká vláda eurokomisařům původně představit své priority během nadcházejících šesti měsíců. Akcentoval se ale spíše společensko – reprezentační profil návštěvy. Zasáhly ale citelně mezinárodní události a do programu se citelně promítl jak zuřící izraelsko – palestinský konflikt v pásnu Gazy, tak i vyhrocený konflikt rusko – ukrajinský kolem plynu

s jeho krizovými následky v zemích Evropské unie, včetně Česka. Moskva totiž zastavila dodávky plynu což je v nynějších extrémních mrazech nemilé. V Česku ale ještě topíme.

Z Litoměřicka:

Silvestr a Nový rok proběhly na Litoměřicku neuvěřitelně klidně. V Litoměřicích našli strážníci k ránu na Nový rok dva opilce. Podařilo se jim zjistit totožnost a tak je odvezli domů, aby neumrzli. Mráz byl v noci na Nový rok docela slušný, což bylo zřejmě příčinou venkovního relativního klidu. V Roudnici nad Labem chytil hodinu po půlnoci od petard odpadkový koš na Husově náměstí, který nakonec uhasili hasiči. Silvestrovskou službu poprvé sloužili městští strážníci v Lovosicích, kde městská policie funguje teprve od 1. září 2008. Nikdo se na ni v noci na Nový rok ale neobrátil. Jen několik lidí volalo na službu, že se jim zaběhl pes. Klidnou službu měli i lékaři. Městská nemocnice v Litoměřicích neměla ani jedno zranění způsobené manipulací s výbušninami. Ošetřeni byli jen tři mladí lidé kteří uvedli, že byli napadeni. Lehká až středně těžká zranění po půlnoci ošetřovali lékaři v roudnické nemocnici u pěti pacientů, ale ani jedno z nich nebylo způsobené výbušninou.

ÚNOR 2009:

Ze světa:

Americký prezident Barak Obama prý hodlá ve spolupráci s Ruskem radikálně zredukovat jaderné arzenály a klíčem k tomu je i revize sporného plánu na radar v Brdech a na antirakety v Polsku, který pokrok v jednání s Moskvou dosud zcela blokoval. Napsal to britský list The Times s odvoláním na nejmenovaného činitele nové americké vlády, podle něhož chce Obama snížit počet jaderných hlavic obou zemí o 80 procent tak, že by jich každé straně zůstalo kolem pouhého tisíce.

Z České republiky:

České děti jsou při páchaní zločinů stále šikovnější. Tvrdí to alespoň policie, která loni vyšetřovala 2723 trestných činů spáchaných dětmi do 15 let.

Z Litoměřicka:

Silné mrazy, které v lednu zužovaly celou republiku, zemědělcům na Litoměřicku nijak (prozatím) nevadily. I odborníci tvrdí, že po několika mírných zimách by dokonce mohly naopak půdě a přírodě prospět. Letos v lednu při mrazech pokryla pole s ozimi několikacentimetrová sněhová vrstva. Bez ní by například řepka holomrazy v zemi nepřežila. Mráz ale dokáže zničit škůdce i choroby v zemi. Pokud neklesne na delší dobu pod 20 stupňů, neublíží mráz ani ovocným stromům (Litoměřicko z hlediska ovocnářství už zdaleka není to co bývalo, ale stále ještě například zemědělské družstvo Liběšice má asi 100 ovocných sadů). Aby mrazy sadům ublížily, muselo by být alespoň tři dny kolem dvaceti pod nulou, a to v lednu nebylo.

BŘEZEN 2009:

Ze světa:

Skupina asi dvaceti maskovaných mužů vtrhla ve středu 4. března před polednem do budovy ukrajinské plynárenské společnosti *Naftogaz*. Na místo poté dorazila kyjevská policie. Ukázalo se ale, že ozbrojenci jsou členy ukrajinské tajné služby SBU, kteří ve společnosti provádějí vyšetřování. Poté vyšlo najevo, že zásah se týkal trestního řízení proti činitelům *Naftogazu*. Ti se podle prokuratury zmocnili 6,3 miliardy kubiků zemního plynu v hodnotě 920 miliónů dolarů.

Z České republiky

Prohlubující se hospodářská krize dusí stále více českých firem i domácností. Přibývá podnikatelů a rodin, které už nemohou splácet dluhy. Vyplývá to ze statistik soudů, exekutorů i dalších firem, které se zabývají vymáháním pohledávek. Meziročně jde o nárůst vyšší než čtyři sta procent. Například firma *Deredes* evidovala v lednu 2008 nových neplatičů 1134, letos v lednu (2009) je to už bezmála 5 tisíc. Zhruba tři čtvrtiny pohledávek přitom připadají na domácnosti.

V úterý 24. března nedostala vláda ve sněmovně důvěru a to o jeden hlas (v pořadí páté hlasování za dobu její existence o nedůvěře). Rozhodli dva poslanci z ODS a dvě poslankyně z nově založené (odštěpek ze strany Zelených) Demokratické strany zelených. To vše se stalo v čase, kdy Česká republika předsedá (na půl roku – leden-červen) Evropské unii. Koaliční vládu tvořili ODS, KDU-ČSL a Zelení.

Z Litoměřicka:

Ústecký kraj pracuje na přípravách realizace výstavby *Cyklostezky Ohře*, která povede územím 33 obcí na Chomutovsku, Lounsku a Litoměřicku. Výstavba cyklostezky má navázat na podobný projekt v Karlovarském kraji. Na území Ústeckého kraje bude cyklostezka měřit bezmála 136 km. Náklady na stavbu, které by měly dosáhnout bezmála 700 miliónů Kč, budou z větší části hrazeny penězi z krajské pokladny. Počítá se však i se spoluúčastí dotčených obcí. Cyklostezka Ohře je jednou ze čtyř, které se v Ústeckém kraji postupně budují nebo výhledově vzniknou. Celkem by jejich výstavba měla přijít na 1 a půl miliardy korun.

V sobotu 21. března se v hospodě na návsi v Libochovanech konala od 14.00 hodin schůze litoměřické základní organizace svazu chovatelů *Drobného hospodářského zvířectva* při které bylo konstatováno, že z litoměřické základní organizace (míněno z obyvatelů města Litoměřice) už tu není žádný člen neb, že se tato v podstatě rozpadla a že litoměřická základní organizace existující jen de jure, nikoliv de facto, schůzkuje už jenom na katastru obce Libochovany, a že je tedy nutné založit organizaci samostatnou a to v obci Libochovany a Litoměřice nechat plavat. Návrh byl jednomyslně přijat. Úřadující předseda Stanislav Novák, což je student vysoké školy elektrotechnické v Praze a chovatel králíků plemene rys, zakrslý rys a zakrslý marburský, byl pověřen, aby učinil další patřičné kroky. Trochu paradoxem bylo, že na této schůzi byly do organizace přijati hned dva členové z Litoměřic,

Oldřich Doskočil (třísluvý havana a člen klubu chovatelů králíka třísluvého – S-chov – speciálky klubu v Týništi nad Orlicí a kronikář města Litoměřice) a syn jeho neteře jako mladý chovatel, žák 3. třídy základní školy U stadiónu František Smetana (zakrslý rys). Z dalších plemen jsou u libochovanských členů zastoupena malá činčila a český černopesíkatý.

DUBEN 2009:

Ze světa:

Nový americký prezident Barack Obama na počátku dubna poprvé navštívil jako představitel USA Evropu. První cesta vedla do Londýna, kde se za značných demonstrací (jeden mrtvý demonstrant) setkal s ruským protějškem, prezidentem Dmitrijem Medvěděvem. Oba státníci slíbili snížit jaderné arzenály.

Ve druhém kole o víkendu 4. a 5. dubna 2009 obhájil o 11 procent nad svojí soupeřkou svoji pozici Ivan Gašparovič a stal se tak staronovým prezidentem Slovenské republiky.

Z České republiky:

V březnu zahynulo na silnicích v České republice 52 lidí. Vyplývá do ze statistik zveřejněných na policejním webu. Z porovnání se stejnými měsíci posledních let tak vychází letošní březen jako měsíc s nejmenšími ztrátami.

V sobotu večer 4. dubna 2009 přiletěl do Prahy nový americký prezident Barack Obama s chotí. V neděli mluvil na veřejnosti na Pražském hradě o odzbrojení. Severní Korea předtím vystřelila raketu, která by mohla přeletět oceán. Obama to odsoudil jako provokaci a vyzval svět k likvidaci jaderných zbraní. Václav Havel ho pochválil. Amerika se k Česku nikdy neobrátí zády jako jiné velmoci v minulosti, slíbil prezident. Při jednání s Čechy se Obama zasekl nejvíce u klimatu což se líbilo Bursíkovi, méně už Kalusovi... Z Prahy odletěl v neděli večer do turecké Ankary.

Tisícový dav se v úterý 7. dubna navečer na náměstí Přemysla Otakara II. v Českých Budějovicích porval o poukázky na peníze házené z výšky při akci rádia KISS *Vysypeme na vás sto tisíc*. Záchranáři museli ošetřit a převézt do českobudějovické nemocnice 26 zraněných. Na jednotce intenzivní péče skončili s těžkými zraněními dvě děti. Tak jsem si tak vzpomněl na ty Havlovy bláboly o lidské identitě, tady byla ukázka v praxi. Či dalších polistopadových „Evropanů“ -, jak je ta naše anglosaská kultura jiná a lepší než těch barbarů v ostatních částech světa!

Z Litoměřicka:

Sčítání vodních ptáků na Labi: Vodní ptactvo se sčítá v okrese Litoměřice od roku 1965. Od začátku provádí sčítání v okrese členové *Stanice ekologické výchovy Ciconia Českého svazu ochránců přírody z Roudnice nad Labem* na asi 32 km toku řeky. V sezóně 2008-2009 byly hlavními sčítacími termíny 17. a 19. říjen 2008 a 18. a 19. duben 2009. Nejpočetnějším

zimujícím druhem vodních ptáků na Labi je tradičně kachna divoká, po ní následuje polák chocholačka, lyska černá, polák velký, atd. Ojedinele lze sledovat i potápky malé, volavky popelavé, slípky zelenonohé a další ptáky. Dne 17. ledna 2009 bylo na 17 kilometrovém úseku Labe z Roudnice do Litoměřic zjištěno 2820 kachen divokých, 1868 poláků chocholaček a mnoho dalších druhů vodní aviofauny. Neobvyklý byl přelet 64 racků stříbrných. Většinou jsou to všechno ptáci ze severnější a východní Evropy.

Porta Bohemica I., nová loď s téměř totožným jménem jako měla její předchůdkyně (To byla *Porta Bohemica*; bez té římské I.), bude od 1. května zajišťovat na Labi oblíbenou veřejnou lodní dopravu. Plavidlo není ovšem jedinou novinkou přípravy na 2. plavební sezónu na dolním toku Labe. Vítězem výběrového řízení na provozovatele veřejné lodní dopravy se stala společnost *Catering d'Excellence*, jejíž vedení koupilo v Německu a následně zrenovovalo loď s kapacitou 300 pro lidi. Loď tedy pojme zhruba o 50 lidí více než její loňská předchůdkyně téměř stejného jména *Porta Bohemica*. Parník má dolní a horní (částečně krytou) palubu a restauraci se dvěma sty místy. Stylově oblečená obsluha zde nabídne desítky druhů gastronomických specialit včetně na páře grilovaných ryb. Loď je vybavena teplotně izolovaným topením a klimatizací. Loď je jednou z největších plavidel pro osobní dopravu v Čechách. Další změnou je rozšíření plavební trasy až do Štětí.

V pátek 3. dubna jeli pracovníci Oblastního muzea Litoměřice, jako každé jaro, nainstalovat šperky pro letní sezónu Muzea českého granátu v Třebenicích (pobočka Oblastního muzea Litoměřice), jež je v novogotickém kostele z roku 1902 a jež do roku 1945 patřil Německé evangelické církvi a. v. (luteráni). Po návratu mi Martin Kolařík řekl, že u kostela sedělo na stromech asi 20 sov, podle něho pálených. Podle jiné pracovnice, Kristýny Sedláčkové, byli některé světlejší a některé tmavší. Ale v každém případě to prý byl úžasný zážitek.

KVĚTEN 2009:

Ze světa:

Americký raketoplán Atlantis ve středu 13. května dorazil k orbitálnímu dalekohledu *Hubble*. Kolem sedmé hodiny večer, ve výšce 544 km nad Madagaskarem, zahájila astronautka Megan McArthurová z posádky raketoplánu manévrování s „línou Zuzkou“, jak NASA přezdívá mechanické ruce raketoplánu. Ruka zachytila třináctimetrový dalekohled a stáhla ho na vysunutou pracovní plošinu Atlantisu. Astronauti na dalekohledu opraví a v některých případech vymění některé součástky dalekohledu, takže zmodernizovaný přístroj dohlédne dále do hlubin vesmíru.

Z České republiky:

Tři pětiny českých domácností obtížně vycházejí se svými příjmy a pro devět procent z nich je to takřka neřešitelný problém. Vyplynulo to z dlouhodobého průzkumu Centra pro výzkum veřejného mínění (CVVM).

Z Litoměřicka:

Obecní úřad v obci Kamýk je zřizovatelem pamětní světničky připomínající pobyt skladatele Bedřicha Smetany se svoji tehdy novomanželkou Bettinou na Kamýku při svatebních líbáncích. V pátek 15. května se proto na návsi obce uskutečnila od 16.00 pietní vzpomínka pod názvem *Pocta B. Smetanovi*. V 16.30 hodin se pak v sále budovy Obecního úřadu konal koncert sboru *Cantica Bohemica*. Obecní úřad zajistil autobus z Litoměřic, který vyjížděl od kina Máj a přivezl litoměřické zájemce. Pro občany bylo vše zdarma včetně autobusu.

ČERVEN 2009:

Ze světa:

V pátek 5. a sobotu 6. června se konaly volby do Evropského parlamentu. V České republice zvítězila ODS (31,5 procenta), druzí sociální demokraté skončili s 22,8 %, komunisté 14,18, KDU-ČSL 7,64, strana Suverenita 4,26 %, Strana zelených 2,06, SNK – Evropští demokraté 1,65 a nezávislí 0,54 %.

Z České republiky:

Překlenovací vláda Jana Fischera získala v neděli 7. června ve sněmovně důvěru. Nemohlo to skončit jinak protože život jí už před měsícem vdechly ČSSD, ODS a zelení. Komunisté s lidovci si tak mohli dovolit přepych odporu a zdržet se hlasování. Těm prvním vadilo, že jde v podstatě o vládu velké koalice, druhým, že nepředložila plný seznam privatizačních kroků, boje s nezaměstnaností a že je smířlivá k hazardu.

Půvabná železniční zastávka v Zahrádkách i České Lípy. se může stále pyšnit označením nejkrásnější zastávkou v republice. A nás zase může těšit, že zastávka je na trati Lovosice – Litoměřice – Ústěk - Zahrádky – Česká Lípa.

Z Litoměřicka:

Ochotnická tradice v Libochovicích a na Libochovicku je stále živá. Nyní se zdejší ochotníci ze souboru *Scénavedené* Jaromírem Tlustým pokoušejí navázat kontakt i se širší veřejností ještě jinak než pouze divadelními představeními a dostat je tak od televizních seriálů. Jednou měsíčně pořádají v Městské knihovně předčítání ze starých kronik ochotníků a vzpomínek na staré ochotnické časy. 1. června se vzpomínalo na začátky U tří lip, na dobu protektorátu, ale i na *1. libochovické divadelní léto* konané v roce 1958, kde exceloval ochotnický soubor z psychiatrické léčebny Horní Beřkovic vedený a režírovaný tehdejším jeho šéfem MUDr. Plzákem, později mediálně známým psychiatrem a autorem řady populárních knih o mezilidských vztazích (např. Plzákova kniha vydaná Mladou frontou ještě v dobách totality v edici Kolumbus *Taktika a strategie v lásce*). Dr. Plzák ovšem nehrál se svými pacienty, ale se svým personálem, takže tu byl ještě v jedné roli vedoucího a to jako jejich primář (MUDr. Plzák již před lety zemřel). V pondělí 1. června 2009 v 18.00 hodin ti divadelní ochotníci měli poprvé ti ale měli hosta. Byl jim autor knihy *Z Dějin litoměřického*

divadla a divadelnictví (vydalo v roce 2002 Město Litoměřice) Oldřich Doskočil z litoměřického muzea a kronikář Litoměřic, který tu v první části besedoval s přítomnými o dějinách divadla a divadelnictví na Litoměřicku a Libochovicku.

ČERVENEC 2009:

Ze světa:

Třináctiletá Bahia Bakariová, která jako jediná přežila úterní pád j (30. června) jemenského Airbusu A310 jemenský aerolinií u Komorských ostrovů poblíž Madagaskaru, se zachránila v moři, přestože neumí plavat. Zachránili ji francouzi, když jeden záchranář ji dvě hodiny po pádu spatřil mezi mrtvými těly jak se drží trosky letadla. Pro zajímavost: Bahija znamená česky Naděje.

Z České republiky:

Letos přibylo v Česku 68 HIV pozitivních lidí, loni za celý rok jich přibylo 147. Loni šlo přitom o největší meziroční nárůst od poloviny 80. let, kdy se začal virus HIV v České republice testovat. Vyplývá to ze statistik Státního zdravotního ústavu. Celkem se v České republice nakazilo virem HIV už 1257 lidí, z toho 272 onemocnělo AIDS. Téměř polovina HIV pozitivních, asi 600, připadá na Prahu. V Praze přibylo od začátku roku 28 HIV pozitivních. Ale to vyplývá z faktu, že Praha na tom byla vždycky nejhůř – nejvíc obyvatel, největší kriminalita atd. Počet sta nakažených překračuje ještě Středočeský kraj (120) a Jihomoravský kraj (103). Naopak nejméně HIV pozitivních je hlášeno na Vysočině a v Pardubickém kraji.

Labskou paroplavební společnost založily na začátku července města Ústí nad Labem, Lovosice, Litoměřice a Roudnice nad Labem, která na dolním toku Labe provozují od loňska pravidelnou osobní lodní dopravu.

Poprvé v historii se v ústecké zoologické zahradě podařilo odchovat mládě irbise neboli levharta sněžného, jehož rodiči jsou šestiletý Salwin a skvělá matka Nima.

Z Litoměřicka:

Obrazy, fotografie a keramika byl název výstavy čtrnácti amatérských výtvarníků z Litoměřicka jež měla vernisáž v prostorách Státního zámku Ploskovic 3. července 2009. Na vernisáži patřil hudební program MUDr. Františku Pražákovi a Radce Matyášové, svoji poezii recitoval Ivan Dvořák. Výstava trvala do 31. srpna 2008.

PREOL zahájil zkušební provoz v areálu Lovochemie Lovosice: Závod na zpracování řepkového semene a produkci metylesteru řepkového oleje bude zaměstnávat přes sto zaměstnanců. Továrnu v Lovosicích společnost Agrofert postavila přibližně za jednu miliardu a 600 miliónů korun. Firma bude zpracovávat řepku už ze sklizně roku 2009. Slavnostní otevření výrobního závodu společnosti PREOL, a.s. v Lovosicích proběhlo 23. června 2009 za účasti zástupců holdingu AGROFERT a dceřiných společností, včetně významných

partnerů a zástupců státní správy. Součástí akce byla kromě přestřižení pásky rovněž také prohlídka nové výrobní jednotky a další doprovodný program.

SRPEN 2008:

Ze světa:

Přínejmenším 95 lidí přišlo o život ve středu 19. srpna a dalších více než 560 utrpělo zranění při vlně bombových útoků v přísně střežené zelené zóny v Bagdádu. Iráckou metropoli tak stihl největší masakr od stažení amerických vojáků z iráckých měst a vesnic na sklonku června. Městem otřásly dva silné výbuchy, z toho jeden poblíž opevněné zelené zóny, a exploze minometných granátů. Jedna bomba explodovala v devět hodin u ministerstva financí v severní části Bagdádu. Výbuch rozmetal část mostu poblíž areálu.

Americké demokraty a rodinu Kennedyů postihla těžká ztráta. V noci na středu 26. srpna podlehl ve svém massachusettském domově zhoubnému mozkovému nádoru veterán Senátu Edward Kennedy (77 let), poslední ze čtyř bratrů, z nichž starší John byl prezidentem USA (1961-1963). Kennedy, jenž zastupoval Massachusetts od roku 1963, se z mladého zákonodárce ve stínu svých bratrů vypracoval na ikonu amerických liberálů a vzhledem k dlouhému působení ve veřejné funkci si vysloužil označení „Lev senátu“.

Z České republiky:

Stará kilometráž na Labi končí: V úseku Labe od státní hranice (km 730) až po Střekov (km 767,48) bylo dokončeno počátkem června letošního roku vyznačení nové kilometráže vodní cesty, která nahradí dosavadní značení ze 70. let minulého století. Nová kilometráž, která je platná dle zákona od 1. ledna 2009, má podle plavební mapy nultý kilometr v Hamburku a pokračuje zpět proti proudu až k prameni Labe. Další úsek vedoucí ze Střekova přes Lovosice do Roudnice nad Labem, byl přeznačen do konce července. Dodavatelem projektu Kilometráž a značení labské vodní cesty je Labská strojní a stavební společnost a.s. Akce je spolufinancována z Evropského fondu pro regionální rozvoj prostřednictvím Operačního programu Doprava a ze Státního fondu dopravní infrastruktury.

Během noci na úterý 18. srpna přešla Česko od západu k východu studená fronta. Meteorologové očekávali, že před půlnocí bude nad Prahou, k ránu nad Brnem. V noci se postupně od západu vyskytovaly intenzivní bouřky. Na Ústecku museli před půlnocí hasiči zasahovat téměř ve třech desítkách případů u spadlých stromů. V jednom případě strom zasáhl dvě děti. Příchod studené fronty se nejprve projevil v Ústeckém kraji, který zasáhla silná bouřka doprovázená větrnou smrští. Krátce po půl sedmé večer (v pondělí 17. srpna) vyjely hasičské jednotky celkem 27krát - převážně ke spadlým stromům. V Ústeckém kraji hasiči vyjžděli k několika spadlým stromům, strom také zasáhl dvě děti. Podle informací ČTK šlo ale o lehčí zranění. Spadlý strom rovněž přerušil trolejové vedení. V Ústí nad Labem - Svádově spadl strom na dům, na domě v Předlicích byla poškozena lepenková střecha. „V Litoměřicích u autobusového nádraží bylo hlášeno osobní auto ve vodě. Ve Štětí u stadionu byl hlášen strom spadlý na auto," uvedl mluvčí Hasičského záchranného kraje Ústeckého kraje Lukáš Marvan. Povodně, které postihly část Čech i

Moravy koncem června, byly třetí nejtragičtější v novodobé historii Česka, vyžádaly si 15 obětí. Celkové škody se odhadují na více než 8,5 miliardy korun.

Z Litoměřicka:

Diplom do Vchynice: Obce Ústeckého kraje opět soutěžily v krajském klání *Vesnice roku 2008*. Nejvyšší titul získala obec Hrušovany z Chomutovska. Na Lovosicko putuje díky hezké a činorodé vesničce Vchynice vzdálené pouze 3 km od Lovosic diplom za rozvoj amatérské divadelní činnosti a tvorby. Při zrodu divadelního spolku stála paní Anna Stará z Lovosic (která je také vášnivou a neúnavnou amatérskou vlastivědnou badatelkou na Lovosicku a dopisovatelkou měsíčníku Lovosický dnešek). Členky ochotnického spolku *Vchynické škatule* vystupovaly na slavnosti *Vchynický kvítek 2007 a 2008*, uskutečnilo se představení *Stěnka Razin* v Sutomi 2009 a další divadelní projekty. V současnosti obec získala také dotaci na modernizaci veřejného osvětlení. Zastaralá svítidla byla vyměněna za nová úsporná o nižším příkonu. Celkem bylo vyměněno 45 svítidel (včetně obce Radostice). Modernizace osvětlení probíhala v červnu a červenci 2009.

Český svaz chovatelů – základní organizace Žitnice, pořádala 22. srpna 2009 už 5. okresní výstavu mladých králíků a vystavy drůbeže, holubů a okrasného ptactva. Po asi patnácti letech se znovu představil i kronikář města Litoměřice svou čtyřčlenou kolekcí králíků Tříslový havana. S děsem zjistil, že všichni jeho bývalý kamarádi – chovatelé ze žitenické organizace jsou důchodci, mladí chovatelé nikde, v Žitenicích mají tři, ale jen na papíře (jde o věk kolem šestnácti let). Navíc se neví, jak dlouho svůj areál u Tří lip budou moci místní chovatelé udržet. On byl totiž v restituci navrácen, majitel ho základní organizaci pronajal a ročně chce stále vyšší nájem – nyní již 12 tisíc korun. Takže areál se přestal budovat neboť nikdo nezná budoucnost, peníze se dnes vydělat nikdy nedají (dříve organizace organizovala sběr šrotu, dnes si ho každý prodá sám). Je to všechno taková smutná bilance polistopadového vývoje. A ještě malá statistika vystavených zvířat od roku 2005:

rok 2005	284 kusů králíků	99 kusů drůbeže	145 kusů holubů
rok 2006	276 kusů králíků	76 kusů drůbeže	145 kusů holubů
rok 2007	393 kusů králíků	-----	-----
rok 2008	365 kusů králíků	122 kusů drůbeže	161 kusů holubů

další výstavy v okrese se konaly:

28.-29.8 Vrbičany (výstava králíků)

19.-20.9 Bohušovice nad Ohří (Výstava králíků, drůbeže a holubů)

25.-26.9 Vědomice (Okresní výstava holubů a výstava králíků a drůbeže)

10.-11.10 Straškov (Okresní výstava králíků a drůbeže, výstava holubů a okrasného ptactva)

23.-24.10 Litoměřice – Zahrada Čech (Česká výstava drobného zvířectva)

ZÁŘÍ 2009:

Ze světa:

Pakistánské armádě se v údolí Svát podařil zátah proti Talibánu. V jeho síti uvízl mluvčí povstalců v zemi Muslim Chán a čtyři vyšší tálibánští velitelé. Oznámily to vojenské zdroje v Islámábádu.

Čchen Šuej-pien (58 let) z Demokratické pokrokové strany (DPP) – prezident Tchaj-wanu v letech 2000-2008, předtím neohrožený advokát, aktivista hnutí za lidská práva a odpůrce do té doby nepřetržitě vládnoucího Kuomintangu (KMT) s jeho korupční minulostí – byl krutě pokořen. Za korupci v době vlastního výkonu úřadu mu soud v Tcháj-peji v pátek 11. září vyměřil doživotí. Spočítal to na celkem 15 milionů amerických dolarů.

Z České republiky:

Babyboom v Česku po sedmi letech končí. Za první pololetí se letos v Česku narodilo 58 tisíc dětí. To je o 1600 méně, než ve stejném období loni. Na méně než polovinu klesl za leden až červen i příliv cizinců. Počet obyvatel přesto stoupl o 21, 6 tisíce a dosáhl téměř deseti a půl miliónu.

Z Litoměřicka:

Každé všední odpoledne je ve Štětí přístupný Otevřený klub mládeže. Nové zařízení je určeno mladým lidem od 12 do 20 let, kteří nemají pravidelné aktivity. Nedochozí do zájmových kroužků nebo sportovních klubů a jejich doposud jediným „zájmem“ je poplakování se po ulicích, které s sebou přináší vandalismus a jiné negativní jevy.

ŘÍJEN 2009:

Ze světa:

Evoluční rodokmen druhu Homo sapiens se posouvá o další milion let hlouběji do minulosti. Američtí vědci identifikovali podle stanice MSNBC nový druh lidoopa, který patří k přímým nebo velice blízkým předkům lidského rodu. Hominida, který žil před 4,4 milionu let v Africe, nazvali Ardipithecus ramidus. Fosilní ostatky „Ardi“ (zkrácená přezdívka) byly objeveny už v roce 1992, ale trvalo celých 17 let, než v nich odborníci rozpoznali nový druh. A zároveň s překvapením zjistili, že je Ardi ještě o milion let starší než slavná Lucy. Nejkompletnější ostatky patří také ženě a zahrnují lebku, zuby, paže, ruce, pánev, nohy, chodidla. Nicméně na nalezišti v Etiopii našli dalších 36 příslušníků druhu různého pohlaví a věku.

Novým nositelem Nobelovy ceny za mír za roku 2009 se v pátek 9. září stal americký prezident Barack Obama. Volba byla jednoznačná. Pro Obamu hlasovalo všech 5 členů výboru.

Z České republiky:

Lékaři bijí na poplach. České republice chybí 130 tisíc dárců krve, a to i přesto, že téměř 280 tisíc jich je registrováno. Bohužel prognóza budoucího vývoje dárcovství není příznivá. Stárne celá populace a stárnou i dárce. Ideální počet dárců by měl být alespoň 4 procenta

z celkové populace. Česká republika jich však loni měla o téměř 1,3 procenta méně, tedy jen 278 000, namísto potřebných přibližně 415 tisíc.

Z Litoměřicka:

Nemovitou kulturní památku – kleště z pevnostního systému v Terezíně – získalo do majetku město Terezín. Památku bezúplatně převedl městu Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových (ÚZSVM). A co to ty „kleště“ vlastně jsou? Jde o část pevnostního systému městské památkové rezervace, stavbu tzv. kleští. Účetní hodnota převedené stavby je téměř 2,3 milionu Kč. Město Terezín za pomoci Ministerstva kultury České republiky a Národního památkového ústavu postupně přebírá od státu veškeré součásti tohoto pevnostního systému do majetku s cílem zapsat Městskou památkovou rezervaci Terezín do seznamu památek UNESCO.

LISTOPAD 2009:

Ze světa:

Už 93 lidí (podle Práva z 5. listopadu) zabila chřipková a respirační onemocnění na Ukrajině, nakaženo je na půl milionu lidí.

Z České republiky:

Letošní počasí se příliš nepovedlo. V létě na koupání nebylo většinou dost teplo, v září zase bylo slunné a suché podzimní počasí, ale vůbec nepršelo, takže nerostly houby. Výška Labe klesla koncem září v Ústí nad Labem na 173 cm, minimum potřebné pro nákladní dopravu jsou 2 metry. Labe v Děčíně šlo dokonce přebrodit, a to běžně tu bývá hladina 2,5 m. Kvůli suchu ubývá rovněž podzemní vody. Podobná situace byla naposledy v roce 2003. Pokud přišel déšť (10. a 11. října), spadlo jen pár kapek. Vydatně pršelo na Litoměřicku celou noc až z 11. na 12. října, severočeský sliz začal padat na počátku listopadu stále. Vody začalo být od 1. listopadu v listopadu přeci jenom trochu více, více pršelo ve východních Čechách a na Moravě (psáno 4. listopadu).

Z Litoměřicka:

Město Lovosice provádí od roku 2007 postupnou rekonstrukci lesoparku „Osmička“, a to dle projektové dokumentace zpracované ing. Markem Klitschem. Tato rekonstrukce bude probíhat až do roku 2023. Jejím smyslem je změna druhové skladby, to znamená odstranění topolové monokultury a provedení nové výsadby vhodnějších dřevin, jako je například dub, olše, lípa, jasan, jilm, habr, ořešák a další. Touto změnou se současně docílí zvýšení bezpečnosti osob, které se v lesoparku pohybují, a odstraněním nepříjemného topolového květenství se pomůže mnoha lidem – alergikům i zdravotně. Plánovaný záměr tak přispěje ke zlepšení životního prostředí na Lovosicku.

PROSINEC 2009:

Ze světa:

Kodaň je prý nejekologičtější metropole v Evropě. Na dalších příčkách žebříčku Green City Index se podle Československé tiskové kanceláře (ČTK) umístila skandinávská hlavní města – švédský Stockholm a norské Oslo. Na 4. místě se umístila Vídeň následovaná Amsterdamem, Curychem a Helsinkami. Berlín byl osmý před Brusel, Paříží, Londýnem, Madridem, Vilniusem a Římem. Praha obsadila až 24 pozici ze 30. V žebříčku, který vypracovala britská poradenská společnost Economist Intelligence Unit na objednávku německého koncernu Siemens, vyšla nejhůře středo- a východoevropská velkoměsta – vedle Prahy také Istanbul, Záhřeb, Bělehrad, Bukurešť, Sofie a Kyjev. Města byla hodnocena podle veřejně dostupných ukazatelů – spotřeby energie, množství emisí, zacházení s odpadem, využívání Městské hromadné dopravy (MDH) a postoje místních správ k ekologii. Zatímco dánská metropole Kodaň obdržela 87,31 bodu ze 100, Kyjev jen 32,33 bodu.

Z České republiky:

Čína poprvé po 50 letech popravila Evropana. V úterý 29. prosince popravila Čína Brita Akmala Shaikha pakistánského původu usvědčeného z obchodu s drogami. Nepomohla ani intervence rodiny ani apel britského premiéra Gorgona Browna.

Z Litoměřicka:

HISTORIE A SOUČASNOST PODNIKÁNÍ NA LITOMĚŘICKU, ROUDNICKU A LOVOSICKU. To je název nové knihy, která vyšla jako šedesátý, jubilejní, svazek edice *Historie a současnost podnikání*. Ediční řadu vydává vydavatelství *Městské knihy s.r.o.* se sídlem Žehušice 123. Kniha má na titulu město Litoměřice (Labský prospekt v době počátků průmyslu, historickou fotografii Čížkovické cementárny a zámek v Roudnici nad Labem. Kniha vyšla v prosinci 2009 – (první vydání) v nákladu 6 tisíc. Autorem historické části je Mgr. Oldřich Doskočil (muzeum Litoměřice), střípky a dodatky sepsal ing. Richard Mandelík, autorská spolupráce na druhé části, jež představuje soudobé podnikatele, Václav Sedlák (redeaktor Dnešního Litoměřicka) a ing. Richard Mandelík. Grafická úprava je dílem Davida Nováčka – Městské knihy s.r.o. Kniha má 302 stran a hodně obrázků, v historické části především ze sbírky Oblastního muzea Litoměřice a pana Vratislava Krále z Terezína. ISBN 978-80-86699-57-8. Představení knihy, za účasti prezentovaných podnikatelů, se konalo ve čtvrtek 17. prosince 2009 Roudnici nad Labem v kongresovém sále hotelu Racek na náměstí. Knihu sektem pokřtil multimilionář, skladatel, textař atd. Michal Horáček.

Nový severozápadní most *Generála Františka Chábery* u Litoměřic (stejně se mu bude říkat severozápadní nebo „nový“) je od čtvrtka 17. prosince od 12 hodin v provozu. Stavbu slavnostně otevřely zástupci kraje, Litoměřic, okolních obcí a mnozí další. Starosta Litoměřic Ladislav Chlupáč most při této příležitosti označil jako nejvýznamnější dopravní stavbu regionu za posledních sto let. Příprava na stavbu mostu začala již před dvaceti lety, ale bylo mnoho překážek. Realizaci zřejmě pomohly katastrofální povodně v roce 2002. Rozpočet kraje byl v počátcích stavby 150 miliónů a odhadované náklady na most 1,5 miliardy korun.

Nakonec se podařilo z krajských zdrojů ufinancovat 500 miliónů a z prostředků státní kasy jednu miliardu.

Rozvržení kroniky:

- 1) Počasí
- 2) Ze zasedání Rady města
- 3) Ze zasedání Zastupitelstva města
- 4) Kultura
- 5) Výstavy
- 6) Církev
- 7) Koncerty
- 8) Divadlo
- 9) Litoměřické varhanní léto
- 10) Mácha a Litoměřice
- 11) Různé
- 12) Litoměřice a Filipíny
- 13) Litoměřice, Fulda a Míšeň
- 14) Přílohy

První občánek na Litoměřicku:

Tak nevím. Ale už delší dobu pozoruji, že se první děti Nového roku nerodí v Litoměřicích, ale v Roudnici nad Labem. Bylo tomu tak i letos. V roudnické porodnici to byl Oliver, kterého ve 13.10 přivedla na svět devětadvacetiletá Irena Loudová z Budyně nad Ohří. Chlapeček vážil 2,75 kg a měřil 47 cm.

1) POČASÍ:

Veškeré údaje o teplotách, pokud není uvedeno jinak, jsou z teploměru na vnější straně okna v přízemí severní strany domu v ulici Kamýcká číslo 2 (čp.1024).

LEDEN 2009:

První lednový den připadl na čtvrtek. Byl to den mrazivý, tak kolem pěti pod nulou přes den, obloha zatažená. V pátek 2. ledna bylo ráno v sedm překvapivě jen dva pod nulou a mírný sněhový poprašek. Víkend byl relativně teplý, na procházce do Pokratic se na rybníku při cestě do Skalice u bývalého mlýna bruslilo. Ze soboty na neděli si zasněžilo, v neděli byla slabá sněhová pokrývka, teploty v poledne dokonce vystoupaly na tři nad nulou. Odpoledne jsem šel na svoji zahrádku na cestě k Richardu nasypat ptákům. Den přede mnou tam nasypala sestra, ale nebylo to znát. Krmítko zcela vymetené. Večer kolem dvacáté hodiny byla nula. V noci na pondělí 5. ledna opět sněžilo, ráno byla již slušná sněhová pokrývka, vločky ale trochu padaly i v průběhu dopoledne. Přes den bylo okolo nuly, večer ještě jeden

pod nulou. Ale v průběhu noci na úterý 6. ledna se prudce ochladilo, ráno v sedm ukazoval teploměr celých 11 stupňů pod nulou. Mráz trval po celý den. Večer v sedm bylo 10 pod nulou. Ráno v sedm ve středu 7. ledna bylo 9 pod nulou, bezvětří, zataženo. Přes den se oteplovalo a večer ve 20.00 hodiny byly pouze dva stupně pod nulou a stejně tomu bylo i o půlnoci. Ale ráno ve čtvrtek 8. ledna bylo opět devět pod nulou, zataženo. Přes den se opět dost oteplilo, ale teploměr zůstal pod bodem mrazu. Večer v televizi varovali před krutými ranními mrazy. Dal jsem proto své dva nejcennější králíky do přenosek a nechal je přenocovat ve sklepě. Jenže ve tři ráno v pátek 9. ledna bylo v Kamýcké 2 (přízemí severní strana) jen šest pod nulou a ráno v sedm 5 pod nulou. Víkend byl studený. počasí se ustálilo na teplotách brzy ráno na 10 pod nulou, přes den čtyři pod nulou. Stejný charakter počasí byl i v pondělí 12. ledna. V úterý 13. ledna bylo ráno v sedm sice „jen“ pět pod nulou, ale subjektivně člověk žádné „oteplení“ nepocítil. Zřejmě to bylo silnou inverzí z které venku člověka jako já bolelo na prsou. *Na horách je ale nádherně a obloha prý jako vymetená*, říkají v televizi a ti co tam byli. Ve středu 14. ledna bylo ráno v sedm 8 pod nulou, subjektivně se ale zdálo, že je velice mrazivo. Zřejmě tento pocit vyvolává silná inverze. Obloha byla zatažená. Ve čtvrtek 15. ledna bylo po ránu „jen“ 4 pod nulou, inverze ale pokračovala. V noci mírně zasněžilo, ale na zemi byl takový zledovatělý poprašek a pěkně to klouzalo. V poledne ukazoval v Kamýcké 2 teploměr rovnou nulu. Nula se udržela i večer a v noci (ve tři ráno) na pátek 16. ledna i ráno v sedm. Inverze ale trvá, obloha zatažená, lidé touží po světle. O víkendu bylo před den kolem nuly, trochu tálo, ale v noci vše opět zmrzlo, na to napadlo trochu mokrého sněhu, takže to byla pěkná klouzačka. Po oba dny jsem šel vždy dopoledne na zahrádku k Richardu pro pytel sena. Byla to nádhera, ale pod tou nádhrou se skrývala zrada. Musel jsem být opatrný, abych neupadl. V pondělí 19. ledna bylo ráno v sedm jeden nad nulou, sníh tál, ale místy, například v Malé krajské to byla pěkná ledovka. Světlo ale pořád nikde. V noci na úterý 20. ledna přišla velká obleva, v sedm ráno ukazoval teploměr 3 nad nulou, do toho ještě padal vytrvalý drobný déšť, všude bylo plno vody. I v Kamýckém a Pokratickém potoce. Sníh odpoledne byl ještě vidět jen na Dlouhém vrchu. Ve středu ráno sice nepršelo, ale bylo zataženo a jeden nad nulou, v Kamýckém potoce již nic neteklo. Ve čtvrtek 22. ledna bylo po ránu nula, ale bylo jasné, že v noci mrzlo (podle zamrzlých kaluží a ledovky). Byl jsem v Praze, tam bylo tepleji a přes den dokonce polojasno. Po návratu asi v 16.00 bylo docela pěkně i v Litoměřicích. V pátek 23. ledna bylo po ránu opět nula, ale v noci nemrzlo, obloha zatažená, nepršelo. Víkend byl nádherný, polojasno, teploty nad nulou, všude plno bláta. Využil jsem počasí a vyčistil v sobotu dva kotce z králikárny a vyvezl na zahrádku kolečkem. Na cestě k Richardu ještě bylo trochu hodně mokrého sněhu, na zahrádce rovněž. Nasypal jsem ptákům. Na druhý den bylo všechno sezobáno, tak opeřenci dostali novou porci. Byl jsem na zahrádce proto, že jsem vyčistil další kotec a hnůj vyvezl. Cestou jsem viděl nejvíce havranů a kosů, nějak se namnožily i straky. Kamýcký potok je už zase vyschlý. V pondělí 26. ledna bylo ráno překvapení – tři pod nulou a na autech jinovatka, zataženo. Ale nesněžilo. Ale už dopoledne se obloha protrhala, bylo jasno a viděli jsme slunce. V úterý 27. ledna bylo po ránu dva nad nulou, zataženo. V průběhu dne se začalo oteplovat, na obloze téměř zmizely mraky a začalo být teplo – bundy prostě ztěžkly. Večer se ale opět zatáhlo a ochladilo. Ve středu 28. ledna bylo po ránu jeden nad nulou, ale byl cítit chladný severský vzduch, zataženo. Ve čtvrtek 29. ledna bylo ráno jeden nad nulou, zataženo, ale pro pronikavě studený severský vzduch měl člověk subjektivní pocit, že je podstatně chladněji. Stejný charakter počasí byl i v pátek 30. ledna. Poslední lednový den připadl na sobotu, kdy se ochladilo.

ÚNOR 2009:

První únorový den připadl na neděli. V noci sněžilo a sníh se udržel po celý den. Teploty byly lehce pod nulou i přes den. V pondělí 2. února už bylo po ránu jeden nad nulou, sníh se místy ještě držel, ale bylo jasné, že mírně taje. Obloha zatažená, protivný mírný studený vítr. V úterý 3. února se značně oteplilo, na teploměru bylo ráno v sedm 5 nad nulou. Obloha zatažená tak jako následující den ve středu 4. února. Ale teploměr kles po ránu na jeden stupeň. Naprosto stejný charakter počasí byl i ve čtvrtek 5. února: zataženo v sedm ráno jeden nad nulou, nevlídno. Už to trvá moc dlouho. Kéž by už vysvitlo slunce, bylo světlo a příjemná teplota!!! (Přitom v televizi ukazují na různých místech republiky vánice, haldy sněhu atd. Tady naštěstí o tom ani nevíme). Také v pátek 6. února bylo stejně: v sedm ráno jeden nad nulou, zataženo, vlezlo, nepršelo. V průběhu dopoledne ale začal padat dobře známý severočeský sliz. Ještě by to chtělo přimrznout a bude to paráda. Jenže v sobotu 7. února se teploměr vyšplhal na pět nad nulou, bylo přímo teplo. Když jsem tlačil na zahrádku kolečko s hnojem od králíků, docela jsem se v té zimní bundě zapotil. Přitom jsem pod ní měl jenom košili. V neděli 8. února došlo k překvapení. Teploměr sice po celý den ukazoval čtyři nad nulou, ale ve vzduchu proudil takový pronikavě studený vzduch a člověk měl pocit chladna. Na zahrádku jsem šel oblečen jako minulý den, sice jsem nic před sebou netlačil, šel jsem jenom pro pytel sena králíků, ale bylo to tak akorát. N linii Dlouhého vrchu a Babin jsem si všiml čerstvě napadaného sněhu. Večer se teploměr přiblížil nule a v pondělí ráno v sedm byl jeden pod nulou. Bylo vidět jak v noci mrzlo. Ale sníh nepadal. V poledne bylo polojasno, potřeboval jsem zaskočit domů. Tam jsem na teploměru viděl jeden stupeň nad nulou. V úterý 10. února nás ráno čekalo překvapení. Všude bílá sněhová pokrývka, odhadem tak 10 cm, na teploměru nula, subjektivně docela teplo. Cestou do práce v půl osmé stále sněžilo. Technické služby města je třeba pochválit, že v tu dobu již plně pracovaly úklidové čety. V poledne už vše tálo a začali jsme chodit v pěkné břečce. Ve středu 11. ledna bylo ráno v sedm jeden nad nulou, všude břečka (chodníky a ulice ale uklizené), cestou do práce to u Domu kultury trochu klouzalo (noční námraza), foukal protivný studený severský vítr. Ve čtvrtek 12. února byla po ránu nula, v noci lehce sněžilo, v průběhu dopoledne se obloha vyjasnila a spatřili jsme sluníčko. Subjektivně je ale stále vlezle. Večer se ale opět zatáhla, v noci na pátek 13. února lehce sněžilo, teploměr ráno v sedm ukazoval jeden pod nulou, zima se opět vrací. Víkend byl studený, foukal protivný vítr. V noci z neděle na pondělí 16. února značně sněžilo a sněžilo i dopoledne. Mohlo opět napadnout tak 10 cm sněhu. Teploměr v sedm ráno ukazoval nulu. Sněžilo i v poledne když jsem šel na oběd. Ale sníh zároveň mírně tál. Večer kolem šesté (18.00 hodin) bylo dokonce jeden nad nulou. Ráno v sedm v úterý 17. února byla sice nula, ale podle lehké námrazy bylo zřejmé, že v noci musela teplota klesnout alespoň na jeden pod nulou. V průběhu dne ale teploty začaly klesat a foukal protivný severský vítr. Večer začalo hustě sněžit, sněžilo celou noc, ve středu 18. února ráno v sedm byly dva pod nulou, všude bílo, ale už nesněžilo. Ve čtvrtek 19. února ráno v sedm bylo dokonce pět pod nulou, nesněžilo. Ale do pěkné sněhové noční nadílky a dopoledního sněžení jsme se dostali v pátek 20. února. Kolem poledne mohlo být tak 15 cm. Technické služby města mohutně uklízely a je nutné napsat, že pečlivě a úspěšně. V televizi informovali o sněhové kalamitě na Liberecku, v Krkonoších a Jeseníkách. Víkend byl teplotně po oba dny nad nulou, v neděli ale se silným sněžením. Sníh ovšem začal tát a v pondělí 17. února, kdy ráno v sedm ukazoval teploměr tři nad nulou, jsme šli do práce po ulicích plné vody. V Kamýckém i Pokratickém potoce to pěkně hučelo. Na Liberecku, kde probíhá mistrovství světa v lyžování, mají ovšem problém se sněhovou kalamitou. V noci na úterý 24. února si opět trochu zasněžilo, ale protože v sedm ráno byl jeden stupeň nad nulou, vše během dopoledne zmizelo. Ale ve vzduchu je znát až nepříjemný pronikavý severský větřík. Ve středu 25. února ukazoval teploměr v sedm ráno jeden nad nulou, po sněhu ve městě nikde ani památka (Na rozdíl od

většiny republiky. Přehrady se připravují na tání a vypouštějí vodu), chodníky a ulice jsou již prakticky suché. V Kamýckém potoce už netekla žádná voda. Ve čtvrtek 26. února bylo po ránu dva nad nulou, nesněžilo, obloha zatažená. V poledne začalo jemně pršet a přšlo celé odpoledne. V noci na pátek 27. února přšlo značně, ráno bylo všude zase mokro. Teploměr v sedm ráno ukazoval dva nad nulou, kolem osmé opět jemně poprchávalo. Poslední únorový den připadl na sobotu. Nepršelo, ale všude bylo mokro a vlhko.

BŘEZEN 2009:

První březnový den připadl na neděli. Nepršelo, dalo se už chodit bez čepice, zataženo. V pondělí 2. března bylo ráno v sedm 5 nad nulou, nepršelo, zataženo. Na horách taje sníh. V úterý 2. března jsem byl v Praze. Padal tu takový ten protivný severočeský sliz. Na mostě přes Labe jsem viděl, že Labe i Ohře jsou plné vody, ale rozlité prozatím nejsou. Ve středu 4. března v sedm ráno bylo pět nad nulou, občas spadlo pár kapek, zataženo. Zatímco v Kamýckém potoce skoro nic neteklo, ten Pokratický jen hučel. Ve čtvrtek 5. března ukazoval teploměr po ránu opět pět nad nulou, ale novinkou bylo, že obloha byla po ránu mírně protrhaná. V noci na pátek 6. března přšlo, teploměr v sedm ráno ukazoval 6 stupňů (v poledne to muselo být o mnoho víc), dopoledne občas skráplo. V televizi varují před povodňovým nebezpečím, Pokratický potok je tolik plný, že si nepamatuji, kdy jsem ho tak viděl. Začalo silněji téci u v potoce Kamýckém. V pátek odpoledne po příchodu domů jsem spatřil na budce na borovici naší zahrádky u domu v Kamýcké 2 prvního letošního špačka. Vypadal sebevědomě. Víkend nebyl příjemný i když nepršelo. V pondělí 9. března bylo ráno v sedm 5 stupňů, zataženo a bylo jasné, že v noci přšlo. Foukal nepříjemný vítr. Jen dva nad nulou bylo v úterý po ránu 10. března, foukal nepříjemný vítr, bylo jasné, že v noci přšlo. Ve středu 11. března bylo ráno v sedm 5 nad nulou, padal lehce onen severočeský sliz a foukal vítr. Odporné. Ve čtvrtek 12. března bylo ráno 5 nad nulou a vítr konečně nefoukal takže bylo docela příjemně i při zatažené obloze a občasném mírném dešti. V pátek třináctého bylo na teploměru v sedm ráno 6 stupňů. Zřejmě přšlo po celou noc, ráno padal drobný vytrvalý déšť a vydržel po celé dopoledne. Kamýcký i Pokratický potok byly plné vody. V sobotu 14. března nepršelo, bylo docela příjemně. Byl jsem na zahrádce při cestě k Richardu. Země je strašně promáčená, chodí se po ní jako po hýbající se plošině. V neděli 15. března (uplynulo přesně 70. let od vstupu německých vojsk a vzniku protektorátu Čecha a Morava), bylo 10 nad nulou a propršelo celý den. Přšlo i v pondělí 16. března, kdy jsem se sice zapomněl podívat na teploměr, ale bylo docela příjemně. V úterý 17. března bylo ráno v sedm 5 nad nulou, lehce poprchávalo. Ve středu 18. března teploty ráno v sedm klesly na pouhé dva stupně. Na obloze ani mráčku, po dlouhé době se ukázalo slunce, ale nehřálo. Vzduch byl takový ten seversky pronikavě studený. Ve čtvrtek 19. března jsme se s překvapením probudili do pěkné chumelenice – padaly ty velké vločky, tzv. „sedláci“, byl jeden stupeň nad nulou, takže byla pěkná břečka. Jel jsem do Prahy. Na dolním nádraží Litoměřice – Město jsem se podíval na rameno Labe. Tam jsem si všiml, že ona stará lávka přes rameno je již nahrazena novou (kdy se tak stalo mi uniklo), že nemá onu jenom průtokovou rouru a že voda protéká, v těchto časech velkých vod, plným proudem. Nádhera! Z autobusu na mostě jsem viděl, že Labe je sice plné vody, ale ještě nějakou rezervu má, Ohře že je na tom hůře, ale rozlité ještě není. V Praze kolem jedenácté přestalo sněžit a odpoledne se obloha dokonce protrhala. V Litoměřicích bylo večer sice chladno, ale nesněžilo a jinak bylo docela příjemně. V pátek 20. března byla ráno v sedm 0 (nula), polojasno, nesněžilo. A to má být zítra (v sobotu) první jarní den!!! Sněženky, kterých mi už minulý týden rozkvetlo na zahrádce při cestě k Richardu plno, jsou opět pod sněhem. V sobotu 21. března nebyl první jarní den, ten už byl letos 20. března (v televizi to vysvětlovali proč). V překvapení jsme se probudili do

teploty nula (!), v neděli 22. března bylo sice ráno 6 nad nulou, ale foukal vítr, takže ten teplotní rozdíl oproti sobotě nebyl subjektivně vůbec znát!!! V pondělí v sedm ráno 23. března přšelo, na teploměru pět, foukal silný studený protivný vítr. Počasí to spavé a vůbec odporné. Večer potom silně přšelo a padaly kroupy. V úterý 24. března byl ráno v sedm jen jeden nad nulou, lehce přšelo, což vydrželo celé dopoledne, protivný vítr, hnus. Ve středu 25. března bylo v šest ráno jeden pod nulou (!!!), pěkně mrzlo (podle internetu bylo na některých místech až mínus deset). V sedm hodin byla nula a cestou do práce to byla pořádná kosa (s tím větříkem studeným). Snad už je to poslední ohlas zimního času. Večer začalo přšet a déšť pravděpodobně vydržel celou noc neboť ve čtvrtek 26. března ještě přšelo v šest ráno. V sedm už ne, teploměr ukazoval tři nad nulou, ale stále foukal protivný větřík. V poledne bylo 9 nad nulou. Otepluje se, ale počasí je stále pošmourné. I v pátek 27. března, kdy ráno v sedm ukazoval teploměr čtyři nad nulou, ale lehce poprchávalo, voda, byť málo, teče i v Kamýckém potoce, Pokratický potok už sice není tak plný vody jako byl, ale je jí v něm stále dost. První víkendový den 28. března téměř celý propršel, bylo pošmourné a nevlídno. Druhý víkendový den se začalo oteplovat, v poledne v neděli 29. března bylo 10 stupňů. V pondělí ráno 30. března bylo ráno v sedm pět nad nulou, nepršelo, celkem příjemně. V úterý ráno v sedm byl pouze jeden nad nulou, kolegyně v práci bydlící v Hoštce říkala, že tam měli na střechách jinovatku. Ale obloha nádherně modrá a ptactvo nebeské zpívalo jako o závod. Konečně jsme spatřili po ránu sluníčko. V poledne ukazoval teploměr v Kamýcké 2 (přízemí severní strany) devět stupňů. Poslední březnový den tak dával jarní naději.

DUBEN 2009:

První dubnový den připadl na středu. Ráno v sedm byl sice pouze jeden nad nulou, ale v poledne už deset, obloha modrá, nádherný to jarní den. Ve čtvrtek 2. dubna bylo ráno v sedm 5 nad nulou, obloha modrá, nádhra. V poledne ukazoval teploměr 11 stupňů a slunce bylo opravdu silné. Dalo by se opalovat. V pátek 3. dubna ráno v sedm opět pět nad nulou, obloha modrá, přes den jako kdyby příroda přeskočila duben a vlétla rovnou se svými 15 stupni do května. V této sérii dnů byla nejteplejší sobota 4. dubna, v poledne v Kamýcké 2 1024 (severní strana přízemí) bylo v poledne na teploměru 20 stupňů, prostě květen. O něco chladněji a mírně zataženo bylo v neděli 5. dubna, ale stále bylo možné chodit v košili venku. V pondělí 6. dubna ráno bylo 8 nad nulou, na obloze mírný opar, příjemně. V poledne se teploměr vyšplhal na 18, na přímém slunci bylo až vedro. K večeru jsem šel na svoji Zahrádku u Richardu. Na poli (Fafák, Veveří) byla místa značně rozrytá od kanců (divokých prasat). Musí jich být hodně. Ostatně v Lidické ulici u Kaliny (samoobsluha a masna, mají prakticky každé úterý divočáka). V úterý 7. dubna bylo ráno v sedm 9 stupňů, obloha téměř modrá. Překvapil mě Kamýcký potok. Přestože nepršelo, teklo v něm relativně (úměrně k průtoku koryta pokud v něm vůbec něco teče), dost vody. Kde se pod Plešivcem ta voda vzala nevím. Ve středu 8. dubna jsem byl v muzeu ve Varnsdorfu, pobočky to muzea Děčín. Ráno bylo chladné, ale odpoledne bylo i v této nadmořské výšce neuvěřitelně na toto roční období teplo. Cestou zpět, před 15.00 hodinou na nádraží ve Varnsdorfu, silně zahřmělo, ale lehce si zapršelo až v přestupní stanici Rybniště. Opět jsem se přesvědčil, že nejhorší vlaky jezdí přes Litoměřice. Do České Lípy starý motorák, z České Lípy (z Kolína do Rumburka) moderní motorový rychlík s čistým a funkčním WC a hlásičem stanic, z Rybniště do Varnsdorfu sice opět starý motorák, ale pečlivě udržovaný. Cestou mezi Novým Borem a Rybništěm bylo vidět mnoho srnek. Ve čtvrtek 9. dubna bylo ráno v sedm 8 stupňů, obloha modrá. Na Velký pátek 10. dubna bylo po ránu 10, v poledne 20 stupňů, obloha modrá, příjemně. Velikonoce byly neuvěřitelně nádherné, na obloze ani mráček, rána byla sice chladná, ale průměrná denní teplota po všechny tři dny za oknem severní strany přízemí

v Kamýcké 2 byla 21 stupňů. V úterý 14. dubna bylo ráno v sedm 9 stupňů, na obloze ani mráčku, v poledne 21 stupňů. Stejný charakter počasí byl i ve středu 15. dubna. Překvapuje mne (nejsem na tyhle věci odborník), že po většinu roku vyschlý Kamýcký potok, který má vodu jen po deštích či v dešťových dnech, je relativně plný vody s relativně silným proudem (na míry tohoto potoka), přitom je značné sucho a zahrádkáři by už chtěli, aby zapršelo. Rostou jen pampelišky (ty mají hluboké kořeny), ze zahrádky jich nosím králíkům mnoho. Příjemné počasí s dvacítkami přes den a deseti stupni ráno v sedm a oblohou bez mráčku vydrželo i ve čtvrtek 16. dubna. Je velké sucha, hlína tvrdá, ale v Kamýckém potoce teče stále voda!!! V pátek 17. dubna bylo ráno v sedm sice 12 stupňů, tedy tepleji než předcházející dny. Ale subjektivně měl člověk pocit, že je docela chladno. Zřejmě to bylo mírným větříkem a zataženou oblohou. V poledne začalo mírně pršet, ochladilo se, a déšť vydržel jemně padat prakticky po celý den. Pošmourno s jemným deštěm bylo v sobotu 18. dubna. Ale v neděli 19. dubna se oblačnost protrhala, bylo polojasno, na slunci dost teplo, pod mrakem naopak dost zima, ale jinak to byl nádherný den. V pondělí 20. dubna byla obloha modrá, teploměr ukazoval v sedm ráno šest nad nulou. V úterý 21. dubna ráno při vstávání mě chytil houser nebo-li ischias takže jsem měl zcela jiné starosti neb jsem musel být dopraven (sám bych to nedokázal) k MUDr. Hasanovi Meziánovi jenž mě dal co by svého kamaráda a šermířského druha z mládí jakž tak do pořádku. Ve středu 22. dubna ukazoval můj teploměr v sedm ráno v Kamýcké 2 (severní strana přízemí) čp. 1024 stupňů 15, ale vzhledem k modré obloze a přímém zásahu slunečních paprsků, což je úhel této hodiny na můj teploměr, to neodpovídalo reálu. Bylo dosti chladno, tak 5 stupňů. V Kamýckém potoce stále teče voda! Ve čtvrtek 23. dubna jsme se probudili do studeného rána se zataženou oblohou, na teploměru 6 stupňů. V pátek 24. dubna bylo sice po ránu chladno, na teploměru opět 6, ale obloha nádherně modrá a v průběhu dne se začalo mírně oteplovat. Víkend byl nádherný. V pondělí 27. dubna ukazoval v sedm ráno teploměr v Kamýcké 2 (přízemí, severní strana) na přímém raním slunci 15 stupňů. To bylo zkreslené neb když se vyšlo ven v košili, bylo chladno., odhadem 5 až 6 stupňů. Obloha modrá. Kamýcký potok v tomhle suchu sice mele z posledního, ale ještě tam něco trochu vody je. V poledne bylo ve stínu 20 stupňů. Úterý 28. dubna byl kopii předcházejícího dne: ráno 15 na slunci v Kamýcké 2, skutečnost asi 5 až 6 stupňů, v poledne 20. Jen na obloze se začaly objevovat mráčky. Ve středu 29. dubna bylo po ránu polojasno, teploměr ukazoval 9 stupňů. V podvečer si zapršelo a pak znovu v noci. Ráno ve čtvrtek 30. dubna na svátek čarodějnic nepršelo, obloha se začala protrhávat, teploměr v sedm hodin ukazoval 9 stupňů, všude byly louže. Na to příroda čekala. Skomírající Kamýcký potok opět dostal svůj příděl vody.

KVĚTEN 2009:

První květnový den připadl na pátek a bylo opravdu májově. První Máj jako *Svátek práce* slavili jako obvykle v Jiráskových sadech *komunisté*, prý tam bylo více lidí než loni (že by důsledky hospodářské krize? – ono se to pořád opakuje v těch dějinách), lidé si užívali volna a sluníčka. Byl jsem odpoledne na *Střeleckém ostrově* a bylo tam mnoho lidí, hospůdka otevřená, ceny přijatelné, kotvili tu dva osobní patníky – *Porta Bohemica I.* a pak německý luxusní z Drážďan. Na něm prý týdenní plavba z Drážďan do Litoměřic a zpět stojí 800 eur (je to ovšem plavba rekreační s patřičnými službami). Také jsem si všiml poutače upozorňující na Lodní restauraci (otevřeno v pátek a v sobotu od 19.00 hodin) Ta restaurace je na kotvícím patníku *Porta Bohemica I.* Obdobné byly i oba následující dny. Vše se pokazilo v pondělí 4. května, kdy se obloha zatáhla, bylo chladno, ale já se zapomněl podívat na teploměr. V úterý 5. května byly po ránu jen 4 nad nulou, jel jsem do Prahy a byla protivná zima. Jen na přímém sluníčku to šlo. Nepršelo. Až další den ráno padal takový ten vytrvalý

severočeský sliz, obloha zatažená, hnusná slota. Prodloužený víkend o pátek 8. května (státní svátek – konec 2. světové války) byl nádherný, bylo možné i piknikova. V pondělí 11. května bylo ráno v sedm 14 stupňů, obloha zatažená, ale nepršelo. Jenže jen jsem napsal, že nepršelo, spustil se za okny mé pracovny v muzeu v Dlouhé ulici docela slušný liják. Pršelo i v poledne. Přestalo až odpoledne, všude velké louže, které vydržely ještě v úterý 12. května, kdy jsem se ráno zapomněl podívat na teploměr, ale cestou do práce mi byla, přestože bylo polojasno, pěkná zima. Ve středu 13. května byla obloha téměř modrá, teploměr v sedm na přímém slunci ukazoval 21 stupňů, ale ve skutečnosti mohlo být tak deset (odhad cestou do práce). Stejný charakter počasí byl i ve čtvrtek 14. května. Obloha téměř jasná, na teploměru ráno v sedm 10 stupňů (slunce bylo zrovna za mrakem), chladno, ale příjemně. Podstatně méně příjemně bylo v pátek 15. května. Obloha zatažená, na teploměru v sedm ráno sice 10 stupňů, ale cestou do práce jsem měl subjektivní pocit chladu. Nepršelo. Sobota 16. května byla celá pod mrakem, občas si i zapršelo. Oproti tomu neděle 17. května byla nádherná, teploty dosahovaly až 23 stupňů, zdálo se, že je to už nějaký pařák, obloha bez mráčku. V pondělí 18. května se vše opět otočilo, obloha zatažená, cestou do práce začalo poprchávat, v sedm ráno ukazoval teploměr 12 stupňů. Přes den bylo ale nádherně, polojasno, teplo. V úterý 19. května ukazoval po ránu teploměr 15 stupňů, obloha zatažená a jemně pršelo. V průběhu dne se ale obloha protrhala a bylo polojasno bez deště. Ve středu 20. května byla obloha ráno v sedm téměř modrá, teploměr na přímém sluníčku ukazoval 24 stupňů, cestou do práce v košili s krátkými rukávy bych to odhadl na 7 stupňů. Přes den bylo až horko. Ve čtvrtek 21. května jsem byl v Kunštátu na Moravě s místostarostou Jiřím Landou na návštěvě u čestného občana města Litoměřic Ludvíka Kundery. Bylo vedro, cestou zpět jsme na Vysočině vjeli do pěkného slejváku, ale v Litoměřicích nespada ani kapka. Až večer po 21 hodině si trochu zapršelo. V pátek 22. května bylo po ránu 15 stupňů, obloha zatažená, bylo vidět, že v noci pršelo, ale jinak bylo příjemně. Víkend byl nádherný. V pondělí 25. května bylo ráno v sedm v Kamýčce 2 (severní strana přízemí) na přímém slunci 24 stupňů. Nevím kolik bylo doopravdy, ale cestou do práce už bylo pěkně teplo. Přes den byla opravdová vedra. Stejně to bylo i následující den, v úterý 26. května. V poledne se dostavily tropy, teploměr ve stínu se blížil třicítce. Byl to ale horký vzduch, který před sebou tlačila studená fronta od západu. K večeru se zatáhlo, hřmělo a v noci vytrvale, ale beze škod, pršelo. Ve středu ráno 27. května v sedm bylo zataženo, všude mokro, na teploměru 15. Dopoledne byly malé přeháňky, na obloze se válely mraky, teplota o 10 stupňů nižší než předcházející den. Byl to šok. Odpoledne se obloha začala mírně protrhávat. Polojasno nás přivítalo ve čtvrtek 28. května, teploměr ukazoval ráno v sedm 14 stupňů, ale přes den se o moc nevyšplhal. Začíná být chladněji. V poledne se zatáhlo a spadlo několik kapek. Ale později se rozpršelo docela fest. V pátek 29. května v sedm ráno sice ukazoval teploměr 20 stupňů, ale bylo to na přímém sluníčku neb obloha byla téměř modrá. Kormutlivé mraky odtáhly. Jenže skutečnost byla jiná. Venku foukal protivný dosti silný vítr, ředitelka jež byla v Třebušíně kde má chalupu, měla ráno pět nad nulou, byla hrozná kosa (podle mého odhadu v Litoměřicích muselo být pod deset stupňů), která se po těch vedrech zdála subjektivně ještě větší než byla. Víkend byl studený s malými přeháňkami a oblohou plnou mraků.

ČERVEN 2009:

První červnový den připadl na pondělí. Ráno v sedm bylo 16 stupňů, v noci trochu pršelo, obloha zatažená, nepříjemně. V úterý 2. června ukazoval v sedm ráno teploměr 21 stupňů na přímém slunci, neb bylo polojasno. Cestou do práce bylo docela příjemně, už se dalo zase jít jen v košili, ale bylo jasné, že v noci pršelo. Večer se dalo sedět při otevřeném okně. O to větší překvapení nastalo ve středu 3. června ráno, kdy teploměr ukazoval ráno v sedm 11

stupňů, obloha polojasná, foukal studený protivný vítr a bylo značně nepříjemno. Ty výkyvy počasí jsou nepříjemné. Ještě chladněji bylo následující den ve čtvrtek 4. června, kdy teploměr ráno ukazoval jen sedm stupňů, obloha polojasná, nepršelo. V pátek bylo v sedm ráno 10 stupňů, obloha zatažená, bylo jasné, že si v noci lehce zapršelo. Voda teče i v Kamýckém potoce, v Pokratickém je jí také dost. Víkend byl Studený, občas si i zapršelo. V pondělí 8. června ale bylo ráno v sedm už 15 stupňů, bylo sice zataženo, ale už příjemněji. Večer bylo jasné, že se otepluje. V úterý 9. června jsem se sice ráno zapomněl podívat na teploměr, ale do práce jsem šel už v košili s krátkými rukávy a bylo to příjemné. Na obloze sice sem tam nějaký ten mráček byl, ale převažovalo modro. Odpoledne se začalo zatahovat a trochu si zapršelo. Po chvíli to ale znát nebylo. Ve středu 10. června bylo ráno v sedm 17 stupňů, zataženo, ale příjemně. Dopoledne se obloha začala protrhávat. Večer jsem byl na Fafáku (Veverí) na trávě králíků. Slunce žhnulo neuvěřitelně. O to větší překvapení byl čtvrtek 11. června. Ráno 14 stupňů, obloha zatažená, vytrvalé mrholení, celkové ochlazení. Poprchávalo pak celý den. Pouhých 11 stupňů bylo po ránu v pátek 12. června, obloha plná mraků, občasně přeháňky. Zlom nastal o víkendu. Ten se mimořádně po stránce počasí vydařil. Bylo nádherně, teploty přes 20, v neděli ještě tepleji. Večer se sice trochu zatáhlo, ale v pondělí 15. června bylo nebe opět bez mráčku, teploměr ráno ukazoval 19, v poledne 24 stupňů. Slunce doslova páliło a byla to předzvěst mraků jež přišly v podvečer. Večer a v noci pak vytrvale pršelo. V úterý ráno bylo znát značné ochlazení, teploměr ukazoval jen 11 stupňů, v poledne 20. Dopoledne bylo pod mrakem, sem tam si lehce zapršelo, kolem 15.00 hodin pořádně. Ve středu 17. května se počasí opět zhouplo. Ráno v sedm byl na obloze jen sem tam nějaký ten mráček, jinak modro, na teploměru 21 stupňů, nádherný to den. To počasí je jako na houpačce. Ve čtvrtek 18. června bylo po ránu 19 stupňů, obloha jako vymetená, přes den skoro 30, tropy! Ale vydržely jen ten jediný den. Odpoledne se začalo zatahovat a vyrojilo se příšerné dusno. Bouřka z toho ale nebyla. V pátek 19. června bylo zataženo, v sedm ráno 20 nad nulou, ale přes den se značně ochladilo. Víkend byl studený. Ještě horší to bylo v pondělí 22. června. Byl jsem s 3.A a 4.A základní školy U stadionu na vyučovacím výletě na Řípu. Bylo pod mrakem, zima, ale nezapršelo a tak to bylo ideální. Přestože bylo pondělí, kdy je všude všechno zavřené, tak hospoda na Řípu byla otevřená. Ostatně, provozovatel správně odhadl, že je konec školního roku a tak se mu to vyplatí. Zřejmě ano. Před námi tu vyšli děti z autobusu (prý Lovosicko říkal řidič), když jsme odjížděli, přijel autobus dvoupatrový. Jen rotunda sv. Jiří byla zavřená. Prý je to jiná firma, řekl hospodský. Věděl jsem, že člověk mající klíče v obci Rovné musel právě tento den odjet. V úterý 23. června se ráno na obloze válely černé mraky, trochu pršelo (přeháňkově) a dul silný vítr. Teploměr v sedm ráno ukazoval 15 stupňů. Ve středu 24. června se po ránu válely na obloze černé mraky, bylo vidět, že celou noc pršelo. Zapomněl jsem se sice podívat na teploměr, ale cestou do práce bylo jasné, že je o něco málo tepleji než minulý den. Asi to bylo tím, že nefoukal vítr. Dopoledne ještě sem tam spadla nějaká ta kapka. Ve čtvrtek ráno bylo znát, že se oteplilo, teploměr v sedm ráno ukazoval 20 stupňů, ale bylo pod mrakem, v noci pršelo. Lidem se špatně dýchalo, bylo jaksi dusno.

(Jinak to bylo jinde: Rozvodněná řeka zalila ve středu 24. června ulice města Steyr, v Jeseníkách (Jesenicko v Olomouckém kraji) rozvodněné řeky vyhnaly z domů lidi, smrt v noci na čtvrtek voda zabila šest lidí... v pátek bylo již 12 mrtvých. Prý šlo o dvakrát větší povodeň než je stoletá voda a mnohokrát větší než byla ta v roce 1997)

V pátek 26. června bylo polojasno, sluníčko ráno v sedm zrovna mířilo přímo na teploměr, který tím pádem ukazoval 25 stupňů, cestou do práce bylo dost teplo, tak 20 (odhadem), bezvětřno.

(V neděli večer 28. června hlásila Česká televize 13 mrtvých na Jesenicku, což je Moravskoslezský kraj, největší škody prozatím na Novojičínsku, kde pomáhá na 200 vojáků a velké záplavy ze soboty na neděli v jižních Čechách, prozatím bez obětí na životech).

Víkend byl, na rozdíl od Jesenicka na Olomoucku a jižních Čech, příjemný, i když bylo pod mrakem, nepršelo a bylo teplo. Stejný charakter počasí, jen o něco tepleji – 20 stupňů ráno v sedm – zamračeno, ale bez deště. Teplota vystoupala v podvečer na 25 stupňů. Pod zataženou oblohou jsme se probudili v úterý 30. června, na teploměru v sedm ráno 20 stupňů, dusno, přes den 28 stupňů, velká vlhkost. Odpoledne přišla menší bouřka s docela slušným deštěm. Znovu se rozpršelo večer.

ČERVENEC 2009:

První červencový den připadl na středu. Ráno v sedm bylo sice vidět, že v noci pršelo, ale vše rychle schnulo a bylo dusno. Obloha polojasná, na teploměr jsem se zapomněl podívat. Večer přitáhly kormutlivé mraky z kterých za značného bouřkového hřmění pršelo. Ve čtvrtek 2. července bylo ráno díly bouřce příjemných 19 stupňů, zataženo, nepršelo. Odpoledne přišla tradiční bouřka s deštěm. V pátek 3. června bylo obloha po ránu jako vymetená, na teploměru 25 stupňů (na přímém sluníčku), přes den se vysoká vlhkost i teplota.

(Z Jesenicka se krátkodobé a nečekané povodně přesunuly o víkendu na Českolipsko a Děčínsko. Naštěstí zatím bez lidských obětí. Na Jesenicku byla konečné bilance 14 mrtvých)

Prodloužený víkend (státní svátek Cyrila a Metoděje – neděle 5. 7. a Mistra Jana Husa – pondělí 6. 7.) byl až tropický s občasnými přeháňkami (na Litoměřicku mírnými). V pondělí 8. července byla obloha potažená souvislou vrstvou šedobílých mraků, dusno. Lidé si stěžují na vlhkost vzduchu, která je enormní, až na úrovni tropů. Večer se rozpršelo. Ve středu 8. července bylo po ránu polojasno, teploměr ukazoval v sedm ráno jen 6 stupňů, ono vzdušné vlhko trochu polevilo. Příjemně. Ve čtvrtek 9. července se na obloze válely černé mraky, foukal silný vítr a občas si zapršelo. V sedm ráno teploměr ukazoval je 14 stupňů. Mocně se ochlazuje. V pátek 10. července bylo polojasno, na přímém slunci jen 15 stupňů, cestou do práce pěkná kosa (odhadl bych to na 8 až 10 stupňů), nepršelo (Na Sněžce prý bylo ráno 5 stupňů). Víkend byl studený, občas si zapršelo. Až v neděli v podvečer se začalo oteplovat a dalo se sedět při 21 stupních (v 18.00 hodin) i na zahrádce. V pondělí 13. července v sedm ráno bylo polojasno, na teploměru 21 stupňů, příjemně. V poledne bylo 21 stupňů, polojasno, ale zdá se, že teploty půjdou ještě nahoru. Teploty stále stoupaly a k večeru bylo 26 stupňů. V úterý 14. července jsme se probudili pod zataženou oblohou, v dusnu a vytrvalém jemném deštičku. V poledne se obloha mírně protrhala a bylo hodně vedro. Ve středu 15. července bylo po ránu opět zataženo, jemně pršelo, na teploměru jen 19 stupňů, ale téměř bezvětří. Odpoledne se obloha protrhala a prudce se začalo oteplovat. Ve čtvrtek 16. července jsem se sice opět zapomněl ráno podívat na teploměr, ale polojasné počasí naznačovalo, že bude pěkný pařák, což se také přes den stalo. Tropická třicítka se dostavila v pátek 17. července, obloha téměř modrá. Ale bylo to jen na chvíli. Večer přišla bouřka a v sobotu bylo o víc jak 10 stupňů méně.

Od pondělí 19. července jsem byl na dovolené. Vrátil jsem se až v pondělí 3. srpna.

SRPEN 2009:

Do práce jsem se vrátil z dovolené v pondělí 3. srpna. Po tropické neděli 2. srpna, kdy bylo 31 stupňů, přišla večer bouřka a dlouhý vydatný a potřebný déšť, pršelo i v noci. Ráno v pondělí 3. srpna bylo polojasno a teploměr ukazoval pouhých 19. stupňů. Přes den bylo ale dost parno. O stupeň více, 20 stupňů, bylo v úterý ráno v sedm 4. srpna, obloha polojasná. Další dny jsem byl opět na dovolené, vrátil jsem se ve středu 12. srpna bylo ráno v sedm 18 stupňů, přes den asi 25, obloha zatažená. Takové to vlhké, prádelní počasí s denní teplotou kolem 25

stupňů pokračovalo i ve čtvrtek 13. srpna. V pátek 14. srpna bylo po ránu chladněji („jen“) 15 stupňů, přes den ale nádherně. I ta vlhkost se značně zmenšila! Víkend byl tropický, po celé oba dny byl teploměr na třiceti a to i v 18.00 hodin v podvečer. V pondělí 17. srpna ukazoval teploměr ráno v sedm v Kamýčké 2 (severní strana, přízemí) 19 stupňů. Bylo polojasno a na teploměr zrovna nesvítilo ranní slunce. Večer přišla mírná studená fronta s mírnou bouřkou a značným vydatným deštěm. Horší to bylo jinde, kde řádili bouřky a vítr (viz rubrika srpen – Z České republiky). V úterý 18. srpna bylo ráno v sedm polojasno, na teploměru jen 14 stupňů, příjemně. Nějak se po té dovolené nemůžu vzpamatovat. Obden se zapomenu podívat ráno před odchodem do práce na teploměr. Stejně to bylo i dnes. Ale subjektivně je velice příjemně, polojasno, srpen jak by měl být. Večer v 18.00 hodin ukazoval teploměr 25 stupňů. Ve čtvrtek 20. srpna bylo ráno modro, na teploměru v sedm hodin 15 stupňů, cestou do práce bylo příjemně. V pátek ráno 21. srpna v sedm ukazoval teploměr 15. O víkendu přišla mírná studená fronta (přes den kolem 20 stupňů, polojasno), hlavně v sobotu, kdy dokonce spadlo trochu málo deště. Bylo to docela příjemně. V pondělí 24. srpna bylo sice ráno v sedm jen 14 stupňů, ale přes den bylo 25 stupňů a modrá obloha – letní teploty se vrátily. Ještě tepleji bylo v úterý 25. srpna. Závěr srpna je podle meteorologů teplotně nadprůměrný. V noci na středu 26. srpna pršelo, v sedm hodin bylo 19 stupňů, obloha zatažená, cesta do práce velmi příjemná. V poledne vedro, odpoledne značný déšť se slabou bouřkou. Ve čtvrtek 27. srpna jsme se probudili do první opravdové podzimní mlhy, obloha zatažená, na teploměru 16, ale ovzduší jinak velmi příjemné. Odpoledne opět začalo parno, které pokračovalo i následující den, pátek 28. srpna. Obloha jako vymetená. O víkendu bylo sice po oba dny polojasno, ale obloha modrá, na teploměru přes den v průměru 25 stupňů, nádhera. V pondělí 31. srpna obloha modrá, ráno v sedm 16 stupňů, docela chladno, ale přes den opět přes dvacet..

ZÁŘÍ 2009:

První zářijový den připadl na úterý, kdy bylo ráno v sedm sice jen 11 stupňů, ale přes den 26. a obloha nádherně modrá bez mráčku. Ve středu 2. září ukazoval teploměr ráno v sedm 19 stupňů, obloha zatažená cestou do práce na mě spadlo asi pět kapek deště. Přes den bylo horko, na teploměru 26. Večer se zase ochladilo, ve čtvrtek 3. září bylo ráno v sedm 19 stupňů, přes den ještě 22, obloha plná mraků, jinak velmi příjemně. V pátek 4. září po celý den zatažená obloha, v sedm ráno jen 12 stupňů. V sobotu 5. září bylo pošmourné, téměř po celý den pršelo. V neděli 6. září se vyjasnilo, bylo docela příjemně. Chladno bylo v pondělí 7. září, jen 10 stupňů v sedm ráno. Ale v poledne už bylo 20 nad nulou, obloha téměř modrá. V úterý 8. září bylo po ránu také jen 10, ale subjektivně se zdálo, že je větší kosa než předcházející den. V poledne se teploty přehouply mírně přes 20 stupňů. Ve středu 9. září to byla kopie předcházejících dnů: 10 po ránu, 21 v poledne, obloha téměř modrá, příjemný to den. I čtvrtek 10. září byl kopií předcházejících nádherných dní. V pátek 11. září bylo ráno 15 stupňů, ale obloha zatažená a začala přecházet slabá studená fronta. Víkend byl chladnější, v neděli odpoledne se zatáhlo, spadlo asi deset kapek. Ochlazení bylo znát v pondělí 14. září, ráno 10 stupňů, přes den ale příjemně. Pošmourněji bylo následující den v úterý 15. září. Ráno deset nad nulou, zataženo, mírný (ale opravdu mírný) déšť. Odpoledne se začalo mírně oteplovat. Středa 16. září byla stejná. Ve čtvrtek 17. září jsem byl v Kunštátě na Moravě s fotografem a majitelem vinárny Na Vikárce Jiřím Kupkou, na Českomoravské vrchovině začaly přeháňky, tak to bylo po celý pobyt, přitom v Litoměřicích, jak jsem se dozvěděl večer, nespada ani kapka. V pátek 18. září bylo sice zataženo, příjemně, babí léto je letos opravdu nádherné. Víkend byl opět nádherný, dalo se jen v košili sedět na zahrádce a popíjet kávu. V pondělí 21. září se sice mírně ochladilo, ráno v sedm bylo jen 10 stupňů, obloha zatažená, ale jinak stále až neuvěřitelně příjemně. V úterý 22. září bylo nádherně, v poledne

až 25 stupňů! Takové babí léto nepamatuji!!! Ta nádhera pokračovala i ve středu 23. září. Ráno 11, v poledne 23 stupňů, obloha modrá. Ve čtvrtek 24. září ráno 15 stupňů, zataženo, cestou do práce na mne spadlo pět kapek (doslova!) v 8.45 se trochu rozpršelo, ale bylo to jen takové skoro jako déšť. Přes den se ještě občas slabě, velmi slabě, rozpršelo. V pátek 25. září byla obloha opět modrá, ráno v sedm 10 stupňů. Prodloužený víkend byl nádherný, pondělí na státní svátek svatého Václava však babí léto končilo – naposledy jsme seděli venku a hráli na sluníčku. V úterý 29. září bylo zataženo, k večeru trochu poprchávalo. Poslední zářijový den, ve středu 30. září, bylo zataženo a celodenně jemně pršelo.

ŘÍJEN 2009:

První říjnový den připadl na čtvrtek. Pošmourné počasí s celodenními mírnými přeháňkami pokračovalo. Pošmourně bylo i v pátek 2. října, počasí v tyto dny nepřekračovalo přes den 20 stupňů. Víkend byl pošmourný stejně jako pondělí 5. října. Už dlouho nepršelo, Kamýcký potok je vyschlý, v Pokratickém teče velmi málo vody. V úterý 6. října bylo zataženo, padal onen nám dobře známý jemňoučký severočeský sliz, teploměr v sedm ráno ukazoval 12 stupňů. Odpoledne se obloha mírně začala protrhávat, ale v noci opět lehce pršelo, ráno bylo pošmourné, na teploměru 15. Přes den se obloha protrhala a teploměr odpoledne ukazoval dokonce 20 stupňů, na přímém slunci 25(!).

Ve středu 7. října padaly teplotní rekordy na mnoha místech. V Brně naměřili 26,5 stupně, v Plzni 25,7 a v Praze-Klementinu 24,8 stupně, tedy o dvě desetiny víc než byl dosavadní teplotní rekord z roku 1966.

Ve čtvrtek 8. října bylo ráno polojasno, na teploměru 14 stupňů. V pátek bylo sice téměř modro, nepršelo, ale teploměr v sedm ukazoval o něco méně než předcházející den – 10. stupňů. Víkend byl škaredý, v neděli odpoledne začalo pršet a pořádně téměř celý den pršelo v pondělí 12. října. Přestalo až v pozdním odpolední. V úterý 13. října bylo ráno v sedm jen 5 nad nulou, v poledne 7, zataženo, sem tam spadla nějaká ta kapka. Sychravo s mírnými přeháňkami a chuchvalci mraků na obloze bylo i ve středu 14. října. Na teploměru ráno v sedm 5 stupňů, pronikavý studený vítr. Na horách sněžilo. Ve čtvrtek 15. října ráno padal první letošní déšť se sněhem, foukal značný vítr, bylo příšerně. Pouhé dva stupně nad nulou bylo v sedm ráno v pátek 16. října, zataženo, ale nepršelo. O víkendu bylo pošmourné, deštivo a chladno. V pondělí ráno v sedm 19. října bylo ráno pět nad nulou, zataženo, ale nepršelo. V úterý, ve středu a ve čtvrtek jsem měl dovolenou, byl jsem v Litoměřicích a charakter počasí odpovídal předcházejícím dnům. V pátek 23. října bylo ráno v sedm 8 nad nulou, v noci lehce pršelo, v průběhu dne se obloha lehce protrhala, teploty se vyšplhaly na 11 stupňů. Víkend byl ucházející. V úterý 27. října jsem byl v Praze, ve středu 28. byl státní svátek, počasí bylo zhruba jako předcházející dny. Ve čtvrtek 29. října bylo ráno v sedm 10 stupňů, padal severočeský sliz, ale jinak to šlo. V pátek 30. října bylo ráno v sedm sice jen pět stupňů, na vzduchu to bylo znát, ale obloha nádherně modrá, člověk se cítil na tuto dobu docela svěže. Poslední říjnový den připadl na sobotu. Byl to den studený a pošmourný.

LISTOPAD 2009:

První listopadový den připadl na neděli. Nepršelo, ale bylo chladno a pošmourné. V pondělí 2. listopadu bylo opravdu dušičkově, v sedm ráno dva nad nulou, v průběhu dne se rozpršelo, ale pouze oním severočeským slizem. Obdobně tomu bylo i v úterý 3. listopadu. Ve středu 4. listopadu padal ráno (a po celý den) severočeský sliz, v sedm ráno byly tři stupně, je hrozně spavo. V noci na čtvrtek 5. listopadu, podle ranních louží, značně pršelo. Ale v sedm ráno

byla obloha téměř bez mráčku a na teploměru tři nad nulou. Bylo docela příjemně. Přes den se teploměr vyšplhal až na 10 stupňů. Den jako vymalovaný. V pátek bylo po ránu sice zataženo, ale na teploměru 5 stupňů, foukal mírný větřík. Víkend byl plný inverze, ale teplý, přes den až 8 stupňů, nepršelo přestože bylo na obloze hodně mraků. Rozpršelo se mírně až v pondělí 9. listopadu, teploměr ráno v sedm ukazoval 6 stupňů, silná inverze. V noci na úterý 10. listopadu lehce pršelo, ráno v sedm bylo 5 stupňů, obloha zatažená, nepršelo, inverze. Obdobný charakter počasí byl i ve středu 11. listopadu. Ve čtvrtek 12. listopadu jsme se probudili do nádherného rána, na teploměru ráno v sedm 5, žádná inverze, bezvětří, na obloze je několik Malých mráčků, jinak modro. Nádhera. V pátek 13. listopadu bylo ráno v sedm jasné, že si v noci trochu zapršelo, teploměr v sedm ukazoval čtyři, ale obloha byla protrhaná, den se opět vydařil. Víkend byl docela příjemný. V pondělí 16. listopadu bylo ráno v sedm 5 stupňů, zataženo, ale příjemně. Na státní svátek 17. listopadu byl pěkný humus, celý den s přestávkami padal severočeský sliz, ale bylo na tu dobu rekordně teplo, v Litoměřicích přes den 10 stupňů, v Českých Budějovicích podle televize 20 (!) stupňů. Ve středu 18. listopadu byla obloha po ránu překvapivě jako vymetená, jen modro, bezvětří, na teploměru 5 v sedm ráno, ale subjektivně se zdálo být pro to bezvětří tepleji, přes den opět 10 stupňů. Ve čtvrtek 19. listopadu byla obloha ráno jako vymetená, nádherné modro, bezvětří, na teploměru 5, přes den opět 10. V pátek 20. listopadu jsem byl v Nítře na Středoevropské výstavě králíků, holubů a drůbeže, počasí bylo nádherné. Z domu jsem vyšel ve dvě v noci, obloha nádherně čistá, plno hvězd, nádherný byl Malý i Velký vůz. Víkend byl v mlze, ale nefoukalo. V pondělí 23. listopadu bylo po ránu lehce mlhavo. V noci na úterý 24. listopadu značně foukalo a lehce si i zapršelo. Ráno v sedm se na obloze válely černé mraky, nepršelo a teploměr ukazoval nadprůměrnou teplotu (nadprůměrné teploty jsou ostatně už delší čas) 10 (!!!) stupňů. V průběhu dne se obloha protrhala, vítr se utišil a obloha byla polojasná. Stejný charakter počasí byl i ve středu 25. listopadu. V sedm 10 stupňů, ale zataženo, občasné velmi lehké přeháňky (spíše severočeský sliz), bezvětří. Čtvrtek 26. listopadu bylo ráno v sedm 8 stupňů, bezvětří, po osmé, kdy se rozjasnilo, byla obloha bez mráčku. Prý rostou houby. V pátek 27. listopadu bylo po ránu jen 2 nad nulou, bylo to znát, Víkend byl slunečný, těžko věřit, že takové počasí je na konci listopadu. Ale je tomu opravdu tak. Obloha modrá, téměř bezvětří. V pondělí 30. listopadu byla obloha modrá, na teploměru 5 stupňů. Přes den bylo stupňů deset.

PROSINEC 2009:

První prosincový den připadl na úterý. V sedm ráno bylo 5 nad nulou, obloha zatažená, bylo nasnadě, že v noci lehce pršelo. Na středu 2. prosince v noci pršelo, všude kaluže, ráno v sedm jen jeden nad nulou, obloha zatažená, odpoledne se ale udělalo docela slunečno. Ve čtvrtek 3. prosince bylo zataženo, ráno v sedm jeden nad nulou, studený severský vzduch. V pátek byl v sedm ráno jen jeden stupeň nad nulou, docela studeno, zataženo. Víkend byl sychravý, v pondělí 7. prosince v sedm bylo pět nad nulou, sychravo, mlžno, hnusno. V úterý 8. prosince bylo ráno v sedm 5 stupňů, pršelo (pro značné louže bylo jasné, že i v noci). Kamýcký potok značně ožil, té vody muselo spadnout hodně. Pěkně si bublá i potok Pokratický. Ve středu 9. prosince bylo po ránu opět pět nad nulou, nepršelo, ale všude bylo mokro, louže, zataženo. V noci na čtvrtek 10. prosince si mírně zapršelo, ráno v sedm byl jeden nad nulou, mírný vítr. Odpoledne se ale mocně rozpršelo a déšť vydržel do pozdních nočních hodin. Nevlídno bylo i v pátek 11. prosince, na teploměru ráno pat stupňů, zataženo, nepršelo. Víkend byl mrazivý, teploty se po celý den držely kolem nuly. V noci na pondělí 14. prosince bylo v noci pod nulou, ráno v sedm jeden pod nulou (poprvé jsem viděl letošní zimu tak nízkou teplotu), zataženo. Přes den byla nula. Stejný charakter počasí byl i v úterý 15.

prosince. Ráno v sedm jeden pod nulou, zataženo, téměř bezvětří. Přes den nula. Ve středu 16. prosince přituhlo, ráno v sedm byl jeden pod nulou. Pěkná kosa byla ve čtvrtek 17. prosince. Hned ráno 5 pod nulou, teplota pod nulou se udržela po celý den, na zemi ležel sněhový poprašek, takový ten co vytváří ledovku. Lehce sněžilo i v noci na pátek 18. prosince, ráno v sedm bylo na teploměru mínus sedm stupňů, pěkná kosa. Obloha zatažená, ale nesněžilo (silničáři prý vše zvládají dobře). Víkend byl mrazivý, přes den po oba dny deset pod nulou, v neděli dopoledne byla obloha modrá, když jsem šel na svoji zahrádku k Richardu, šlapal jsem po krásně uleženém sněhu, atmosféra, až na ten třeskatý mráz, jako na horách. Odpoledne se ale zatáhlo a začalo sněžit. Pořádná nadílka sněhu přišla v noci na pondělí 21. prosince, v sedm ráno bylo opět deset pod nulou. Město ale bylo uklizené, Technické služby je třeba pochválit. Devět pod nulou bylo v úterý v sedm ráno, obloha zatažená. V průběhu dne se ale docela slušně oteplovalo. Ve středu 23. prosince přišla prudká obleva, všude samá břečka a nebezpečná ledovka. Obloha zatažená, na teploměru jeden nad nulou přes den. Další dny bylo rozkolísané počasí, Vánoce byly na blátě. V úterý 29. prosince bylo ráno 5 pod nulou, mráz se udržel po celý den. Silvestr byl na blátě.

Poslední zápis o počasí je z pondělí 4. ledna 2010, kdy jsem po dovolené přišel do práce. Byl jeden pod nulou, mohutně sněžilo, všude leželo plno sněhu.

Toť vše, milý budoucí historiku, dělal jsem co jsem mohl. Teď je to na mém nástupci. Ahoj!

2) ZE ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA

Z 1. jednání Rady města Litoměřic 13. ledna 2009:

Rada města (RM) schválila nákup investice pro Technické služby města Litoměřice – odtahové vozidlo, z prostředků Technických služeb města Litoměřice.

Potvrdilo vítězného uchazeče výběrového řízení firmu *KONSTRUKTIVA KONSIT a.s.*, Půlkruhová 20/786, 160 05 Praha 6 na akci Svatostánek českého vinařství.

Z 2. mimořádného zasedání Rady měst z 14. ledna 2009:

Rada města schválila vyřazení uchazečky PhDr. Věry Růžičkové z konkurzního řízení na obsazení místa ředitelky Mateřské školy Litoměřice, Masarykova 30, příspěvková organizace z důvodů nesplnění podmínek dle ustanovení paragrafu 3 písmena b, d vyhlášky č. 54/2005 Sb., o náležitostech konkurzního řízení a konkurzních komisí.

Z 3. jednání Rady města z 29. ledna 2009:

Rada města (RM) schválila zábor veřejného prostranství části Mírového náměstí v Litoměřicích pro paní Janu Blümlovou, U Kapličky 3, Lanhošť, za účelem provozu dětského vláčku a prodeje cukrovinek v termínu od 2. února do 14. února 2009.

RM schválila příspěvek na náklady obce za dojíždění dětí do základních škol v Litoměřicích ve výši 6.200,-Kč.

RM schválila použití městského znaku pro *Severočeskou filharmonii Teplice* v tiskových materiálech souvisejících se 45. ročníkem *Festivalu Ludwiga van Beethovena*.

RM schválila uzavření smlouvy o dílo na akci *Oprava vstupního schodiště Domu kultury Litoměřice* s firmou *DAPS v.o.s. Litoměřice*.

Ze 4. jednání Rady města z 12. února 2009:

Rada města (RM) schválila uzavření smlouvy uzavírané mezi Městem Litoměřice a firmou *KONSTRUKTIVA KONSIT, a.s.*, Půlkruhová 20, Praha 6 na akci *Svatostánek českého vinařství*.

RM schválila smlouvu se *Střediskem ekologické výchovy a etiky Rýchory – Brontosaurus Krkonoše, IČ: 60 1530 16* na zabezpečení ekologické výchovy žáků. Realizaci bude zabezpečovat detašované pracoviště *Střediska ekologické výchovy v Litoměřicích*.

RM schválila užívání znaku Farní charitou Litoměřice na svých internetových stránkách za účelem prezentace města.

RM schválila příspěvek na náklady pro obce za dojíždějící děti do mateřských škol Litoměřice

- a) předškolní děti a děti rodičů pobírajících sociální příplatek ve výši 974,-Kč
- b) ostatní děti ve výši 624,-Kč

RM schválila uspořádání oslavy 20. výročí pádu totality.

RM schválila připojení Města Litoměřic k celosvětové akci *Vlajka pro Tibet*.

RM schválila finanční příspěvek 5 000,-Kč z rozpočtové rezervy města na pořádání první oslavy svátku *Litoměřického masopustu* konaného 21. února 2009 na Střeleckém ostrově.

RM potvrdila vítězného uchazeče výběrového řízení firmu *GardenLine, s.r.o.*, Šeříková 405/13, Litoměřice na akci *Zpevněné plochy, komunikace a sadové úpravy Dómský pahorek-sadové úpravy*.

Z 5. jednání Rady města 26. února 2009:

Rada města (RM) schválila provedení provizorního zabezdění oken v bývalém pivovaru v Krajské ulici v Litoměřicích.

Ze 6. jednání Rady města 19. března 2009:

Rada města (RM) schválila uzavření smlouvy uzavírané mezi Městem Litoměřice a firmou *Gardenline s.r.o.*, Šeříková 405/13, Litoměřice, na akci *Zpevněné plochy, komunikace a sadové úpravy Dómský pahorek – Litoměřice*.

RM schválila záměr zřízení půjčovny lodiček pro příspěvkovou organizaci Technické služby města (TSM) Litoměřic na Lodním náměstí v Litoměřicích.

RM schválila odstranění stánků v majetku města z areálu výstaviště *Zahrada Čech* na žádost nájemce *VÝSTAVY, spol. s.r.o.* Litoměřice.

RM schválila uzavření smlouvy s *Českou centrálou cestovního ruchu – Czech Tourism* na propagaci *Vinobraní 2009*.

RM schválila poskytnutí příspěvku formou účelového daru z rozpočtové rezervy města ve výši 5.000,-Kč pro *Nadační fond Gaudeamus při Gymnáziu Cheb* na zakoupení knih pro účastníky 18. ročníku dějepisné soutěže studentů gymnázií konané dne 26. listopadu 2009 v Chebu.

RM schválila umístění pietní desky při příležitosti oslav 20. výročí pádu totality na budovu radnice.

RM schválila zřízení účtu města pro příjem sponzorských finančních prostředků pro financování oslav 20. výročí pádu totality.

RM potvrdila vítězného uchazeče výběrového zřízení – *TEO plus s.r.o.*, Křížová 33, 412 01 Litoměřice na akci *Zpracování cyklistického a turistického generelu města Litoměřice při realizaci projektu Litoměřice známé před i za svými hradbami*.

RM potvrzuje vítězného uchazeče nabídkového řízení na akci zakázky *Oprava vnějších omítek domu Mírové náměstí 20/12 a 21/13 Litoměřice*, firmu *JURIS s.r.o.*, Želetická 2194, Litoměřice.

RM pověřila ředitele příspěvkové organizace pana Jana Smolíka a místostarostu Jaroslava Tvrdíka přípravou zřízení půjčovny lodiček na Lodním náměstí.

Ze 7. jednání Rady města 7. dubna 2009:

Rada města (RM) schválila bezúplatný zábor veřejného prostranství Mírového náměstí ve dnech 28. až 29. dubna 2009 za účelem umístění pódia, propagačních stanů – pořádání kulturního programu k průběhu neformálního zasedání ministrů dopravy v Litoměřicích dne 29. dubna 2009.

RM schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a firmou *Telefónica 02 Czech Republik, a.s.*, Za Brumlovkou 266/2, Praha 4, na akci *Zpevněné plochy, komunikace a sadové úpravy Dómský pahorek – Litoměřice*, překlad nadzemní sítě TO2.

RM schválila bezúplatný zábor veřejného prostranství části Mírového náměstí, ulice Velká Krajská, Dómská, Horní Rybářská, Horní Dubina a Máchovy schody pro *Generali Pojišťovnu a.s.*, Velká Krajská 52/2, Litoměřice, za účelem pořádání cyklistického závodu *Litoměřická dlažba* dne 25. dubna 2009.

RM schválila zavedení zkušebního svozu bioodpadu od občanů města v lokalitě vilová zástavba pod Mostnou horou, zajišťovaného firmou *BEC odpady s.r.o.*

RM schválila uzavření smlouvy s firmou *KAS Praha spol. s.r.o* o zajištění úklidu psích exkrementů v Litoměřicích č. 3/KaS/99 se zpracováním připomínek právního oddělení. Nabytím účinnosti této smlouvy se ruší původní smlouva s touto firmou.

RM schválila umožnění samovýroby dřeva na Mostné hoře za následujících podmínek:

- a) pan Kolář nebo ing. Brožová provedou označení stromů určených k samovýrobě dřeva
- b) pan Kolář spočítá množství dřevní hmoty jednotlivých stromů
- c) samovýroba dřeva bude placena podle předem určeného tarifu

RM schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a panem Tomášem Jirmusem, Hlinná 8, Litoměřice, na údržbu jižní části Mostné hory.

RM schválila poskytnutí příspěvku ve výši 5.000 (pět tisíc) korun agentuře *JP production*, Masarykova 86, Ústí nad Labem, na festival pro mentálně a zdravotně postižené děti *Cesta k nám*, pořádaný 20. května 2009 v Městských sadech v Ústí nad Labem, z rozpočtové rezervy města.

RM schválila text nájemní smlouvy s *Turistickým oddílem mládeže Sluníčka* na nájem nebytových prostor v budově bez č.p. označené jako budova 23 na stavební parcele č. 40008/37 v areálu bývalých kasáren Dukelských hrdinů.

RM uložila ředitelce Městských kulturních zařízení umístit alternativní scénu do prostor Střeleckého ostrova a pravidelně předkládat Radě města návrhy ke způsobu pořádání Vinobraní 09 (kulturní program, umístění scén, výše vstupného).

Z 8. jednání Rady města z 21. dubna 2009:

Rada města (RM) schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a firmou *Chládek & Tintěra, a.s.*, Nerudova 16, Litoměřice, na akci *Litoměřice – úprava křižovatky ulice Švermova - Mrázova - Michalovická*.

RM schválila smlouvu mezi Městem Litoměřice a firmou *Chládek & Tintěra, a.s.*, Nerudova 16, Litoměřice na akci *Dostavba a modernizace zimního stadionu Litoměřice*.

RM schválila bezplatné parkovné pro konání jarmarků na Kostelním náměstí v Litoměřicích.

RM schválila propagaci města na konání jarmarků na Kostelním náměstí v Litoměřicích.

RM schválila provozní řád půjčovny lodiček a šlapadel v Litoměřicích.

RM schválila uzavření smlouvy uzavírané mezi Městem Litoměřice a Oblastním muzeem, p.o., Mírové náměstí 171, Litoměřice na akci *Svatostánek českého vinařství – provedení archeologického průzkumu*“.

RM schválila uzavření smlouvy o podmínkách pravidelné veřejné osobní lodní dopravypočace Labi mezi Městem Litoměřice, IČ: 00263958 a Credit-plus s.r.o. IČO: 47294463.

RM potvrdila vítězného uchazeče nabídkového řízení na akci Dodávka televizního signálu pro vybrané domy v lokalitě Litoměřice, *Jiří Šimánek – ELEKTROTEAM*, Marie Pomocné 743/40, 412 01 Litoměřice, OČ: 10435832.

RM jmenovala pana Vladimíra Bulíčka (SDŽaP) členem komise územního rozvoje.

RM vzala na vědomí oznámení Občanské demokratické strany (ODS), Velká krajská 2, Litoměřice o konání politického shromáždění od 1. září do 31. října 2009 na Mírovém náměstí v Litoměřicích.

RM vzala na vědomí oznámení EDS, Na Baště sv. Jiří 9, Praha 6 o konání politického shromáždění dne 20. května 2009 na Mírovém náměstí v Litoměřicích.

Z 9. mimořádného zasedání Rady města 30. dubna 2009:

- a) Rada města schválila zábor veřejného prostranství pro Českou televizi Ostrava, Televizní studio Ostrava, Centrum dramatické tvorby, Dvořákova 18, Ostrava, za účelem natáčení televizního filmu „Na vlky železa“. Za poplatek ve výši 1.500,-Kč na 1 den.
- b) Rada města schválila uzavření nájemní smlouvy s Českou televizí, Televizní studio Ostrava, Centrum dramatické tvorby, Dvořákova 18, Ostrava, na pronájem nebytových prostor v domě čp. 15/7 na Mírovém náměstí v Litoměřicích (kancelář starosty) za částku 2000,-Kč za 1 den.

Z 10. jednání Rady města 7. května 2009:

Rada města (RM) schválila uzavření smlouvy o dílo s firmou *Jan Živnůstka a spol.*, Nerudova 1, Litoměřice, na akci *Výměna jídelních výtahů Centrum pro zdravotně postižené děti a mládež Srdíčko*, Revoluční, Litoměřice.

RM schválila uzavření smlouvy podle návrhu městské kulturní komise při Radě města na poskytnutí finančního příspěvku ve výši 15 tisíc Kč pro *M. Hanzla – agentura Modré z nebe* na akci *Pel Divadel O9* z rozpočtu odboru Školství, kultury, sporu a památkové péče (ŠKСаPP).

RM schválila na základě návrhu městské kulturní komise při Radě města poskytnutí finančního příspěvku ve výši 20 tisíc Kč pro *Pěvecké sdružení litoměřických učitelů* z rozpočtu odboru ŠKСаPP.

RM schválila ukončení provozu linky „A“ městské hromadné dopravy v Litoměřicích a úpravu jízdních řádů linky „B“.

Z 11 jednání Rady města 21. května 2009:

Rada města (RM) schválila bezúplatný zábor veřejného prostranství – části Mírového náměstí v Litoměřicích pro Policii České republiky, okresní ředitelství, Litoměřice, za účelem

pořádání akce *III. ročník dne Policie ČR a Integrovaného záchranného systému* dne 19. června 2009.

RM schválila bezúplatné zapůjčení (výpůjčku) altánku na Střeleckém ostrově pro pana *Michala Hanzla – Agentura Modrý z nebe*, ulice Palachova 32, 412 01 Litoměřice, za účelem uspořádání doprovodného programu v rámci hudebního festivalu *Litoměřický kořen 2009* a to ve dnech 4. až 5. července 2009 s podmínkou zajištění úklidu po ukončení akce.

Z 12. jednání Rady města 4. června 2006:

Rada města (RM) schválila nového nájemce barů v Domě kultury pana Zdeňka Horáka, Litoměřice, na dobu určitou 1 roku s možností prodloužení.

RM schválila bezúplatné zapůjčení (výpůjčku) altánku na Střeleckém ostrově a možnost výstavby druhého pódia na vypůjčeném pozemku (na části pozemku číslo parcely 2731/1) pro paní Miroslavu Brychnáčovou – ulice Liškova 12, 412 01 Litoměřice, za účelem uspořádání hudebního festivalu *Rock for animals IV* dne 5. září 2009.

RM schválila bezúplatné zapůjčení (výpůjčku) altánku na Střeleckém ostrově na den 19. června 2009 pro pana Václava Neužila – ředitele základní umělecké školy (ZUŠ) Litoměřice, Masarykova 46, za účelem uspořádání koncertu Jazz rockového orchestru v rámci koncertů *Svátek hudby 2009* v Litoměřicích.

RM schválila poskytnutí finančního příspěvku pro přípravu na dějepisnou soutěž studentů gymnázií České republiky v roce 2009 v částce 40 tisíc korun z rozpočtu odboru Školství, kultury, sportu a památkové péče.

RM schválila poskytnutí finančního příspěvku na organizaci celostátní soutěže přehlídky v přednesu, čtení a improvizaci *Pedagogická poema 2009* v částce 40.000 korun z rozpočtu oboru Školství, kultury, sportu a památkové péče.

RM jmenovala do funkce ředitelky Centrální školní jídelny (CŠJ), Svojsíkova 7, paní Zdeňku Kovářovou., bytem Tolského 11, Litoměřice, s účinností od 1. července 2009.

Z 13. zasedání Rady 30. června 2009:

Rada města (RM) schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a firmou *Gardenline, s.r.o.*, Šeříkova 405/13, Litoměřice na akci *Zpevněné plochy, komunikace a sadové úpravy Dómský pahorek – Litoměřice*.

RM schválila pojmenování nového Domova seniorů v Litoměřicích a to *Domov na Dómském pahorku*.

RM jmenovala na doporučení výběrové komise do funkce ředitele příspěvkové organizace Technické služby města Litoměřice, Na Kocandě 22, pana ing. Ivo Elmana, a to s účinností od 1. července 2009.

Ze 14. jednání Rady města 16. července 2009:

Rada města (RM) schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a spol. s.r.o., Na Kocandě 18, Litoměřice, na akci *Oprava opěrné zdi v ulici Zahradnická*.

RM schválila vítězného uchazeče výběrového řízení – BABKA, s.r.o., K Letišti 688, 339 01 Klatovy na akci: *Zpracování propagačního materiálu – Průvodce městem – při realizaci projektu Litoměřice známé před i za svými hradbami*.

RM schválila v rámci kampaně *Evropský týden mobility* bezplatné jízdné pro cestující na linkách B, D dne 22. září 2009.

RM schválila poskytnutí dotace ve výši 10 tisíc korun pro SKGT Pokratice – Litoměřice na účast v soutěži *World Age Groups 2009*, která se bude konat v listopadu 2009 v Sankt Petersburgu, Rusko. Příspěvek bude uhrazen z rozpočtu odboru Školství, kultury, sportu a památkové péče (ŠKSaPP).

RM doporučila zastupitelstvu města schválit vstup Města Litoměřice do *Severočeského sdružení obcí (SECO)*.

RM odvolala Mgr. Aleše Žáka z funkce ředitele Masarykovy základní školy Litoměřice, Svojsíkova 5, se sídlem Svojsíkova 5, Litoměřice, IČ: 46773436 a to s účinností od 1. srpna 2009 z důvodů dle paragrafu 166 odstavec 5 písmena a) školského zákona. Důvodem odvolání byly výsledky interního auditu. Vedením školy byl pověřen zástupce ředitele Mgr. Karel Kyncl. Odboru školství bylo uloženo připravit podklady pro vypsání výběrového řízení na obsazení funkce ředitele Masarykovy základní školy Litoměřice, Svojsíkova 5.

Z 15. mimořádného zasedání Rady města 30. července 2009:

Bod mimořádného zasedání:

1/15 a) Rada města schválila návrh platového zařazení příspěvkové organizace (PO) Technické služby města Litoměřice (TSML) s platností od 1. srpna 2009.

c) Rada města schválila návrh platového zařazení ředitelky příspěvkové organizace Centrální školní jídelna Litoměřice s platností od 1. srpna 2009.

Z 16. zasedání rady města 6. srpna 2009:

Rada města (RM) schválila bezúplatný zábor veřejného prostranství – části Mírového náměstí v Litoměřicích pro pana Petra Křečka, Mezinárodní veřejný přístav Píšťany 3, Žalhostice, za účelem parkování cca 30 válečných vozidel dne 15. srpna 2009.

RM schválila uzavření smlouvy o dílo s firmou *BABKA, s.r.o.*, K Letišti 668, 339 01 Klatovy na akci: *Zpracování propagačního materiálu – Průvodce městem – při realizaci projektu Litoměřice známé před i za svými hradbami*.

RM schválila *Chartu evropského týdne mobility 2009* a pověřila pana starostu Chlupáče podepsáním *Charty Evropského týdne mobility 2009*. Město Litoměřice se připojuje

k Evropskému týdnu mobility (16. až 22. září) tím, že po dobu celého týdne bude organizovat akce, které budou brát v potaz letošní motto: *Naše město – naše klima*.

Z 17. jednání Rady města z 20. srpna 2009:

Rada města (RM) schvaluje uzavření smlouvy na nový interiér pro *Centrum cestovního ruchu Litoměřice*, příspěvková organizace, Mírové náměstí 16/8, Litoměřice s firmou *Vint s.r.o.*, Benešovo náměstí 617/14, Teplice.

Z 18. jednání Rady města z 1. září 2009:

Rada města (RM) schválila uzavření darovací smlouvy s ing. Pavlem Raszykem, bytem Na Kocandě 1236/19, Litoměřice. Darovaných 6 tisíc Kč bude použito na nákup dvou stromů určených k obnově stromořadí v ulici Na Kocandě – části proti technickým službám města Litoměřice.

Poskytnutí finanční částky 10 tisíc Kč z rozpočtové rezervy města (v případě, že tyto částky nebude možné uvolnit z rozpočtu odboru školství) na podporu pořádání *Josefinských slavností 2009* pro město Terezín.

RM schválila pro příspěvkovou organizaci *Technické služby města Litoměřice* nákup pracovního stroje *Holder* formou leasingu.

RM jmenovala Mgr. Alici Karpíškovou vedoucí odboru *Kancelář starosty a tajemníka* na dobu neurčitou s účinností od 1. září 2009.

Z 19. zasedání Rady města (RM) ze 17. září 2009:

Rada města (RM) schválila bezúplatný zábor veřejného prostranství – části Mírového náměstí, Litoměřice pro Hospic sv. Štěpána, Rybářské náměstí 662/4 Litoměřice, za účelem pořádání „Pátého světového dne pro hospice“ dne 10. října 2009.

RM schválila názvy zimního stadiónu: a) z ulice Švermova – Zimní stadion + Kalich aréna
b) z ulice Zahradnická – Sportovní hala

Z 20. jednání Rady města (RM) z 1. října 2009:

Rada města (RM) schválila podání příslušné žaloby proti České republice – Ministerstvu obrany na získání pozemků v kasárnách Pod Radobýlem do vlastnictví města.

RM schválila poskytnutí příspěvku ve výši 10 tisíc Kč pro Severočeskou galerii výtvarného umění v Litoměřicích na vydání katalogu k retrospektivní výstavě díla Pravoslava, Jindřišky a Šárky Radových, která bude probíhat ve dnech 3. prosince 2009 až 4. února 2010.

RM schválila použití znaku Města Litoměřic v publikaci *Velká turistická encyklopedie Ústeckého kraje* pro žadatele: S & D, Nakladatelství a vydavatelství, spol. s.r.o.

RM potvrdila vítězného uchazeče výběrového řízení na akci Výstavba komunikace MS – Kaštanová, Ořechová, Litoměřice, firmu *DAPS, s.r.o.*, Litoměřice, Na Kocandě 18.

RM jmenovala do funkce ředitele Masarykovy základní školy Litoměřice, Svojsíkova 5, Mgr. Karla Kynzla, bytem revoluční 1837/22, Litoměřice od 1. října 2009.

Z 21. zasedání Rady města (RM) 13. října 2009:

Rada města (RM) schválila bezúplatný zábor veřejného prostranství – části Mírového náměstí v Litoměřicích pro firmu SLATR, s. r. o., Zvoncovitá 1968, Praha, za účelem pořádání dobového řemeslného jarmarku dne 21. října 2009.

RM schválila navýšení věcné režie na 14,- Kč na jeden uvařený oběd příspěvkové organizaci Centrální školní jídelna (ČŠJ) Litoměřice s účinností od 1. ledna 2010.

RM trvá na svém usnesení č. I/9 Rady města ze dne 20. srpna 2009, kterým byla schválena výpověď Sdružení Romů České republiky z nájmu nebytového prostoru s příslušenstvím v přízemí nemovitosti čp. 2030/36 na adrese Stránského, Litoměřice, s tím, že Sdružení Romů České republiky bude nabídnut jiný nebytový prostor za podmínky jejich vstřícného přístupu a garance řádného plnění smluvních podmínek.

Z 22. jednání Rady města (RM) 29. října 2009:

Rada města schválila po zániku organizační složky „Lesního hospodářství“ její začlenění do struktury Městského úřadu jako oddělení „Lesního hospodářství“ pod odborem Správy majetku města, s účinností od 1.1. 2010.

Návrh na zřízení sídla *o.p. s. Labská paroplavební společnost* v budově Městského úřadu v Litoměřicích, Mírové náměstí 15/7.

Z 23. jednání Rady města (RM) ze dne 12. listopadu 2009:

Rada města (RM) schválila finanční příspěvek z rozpočtu odboru školství ve výši 6.600,-Kč, dle návrhu kulturní komise, pro *občanské sdružení (o.s.) literárně dramatického souboru LI-DI* na kompenzaci nákladů při nastudování hry „Agentura Sáhodlouho“.

RM schválila finanční příspěvek z rozpočtu odboru školství ve výši 11 500,-Kč, dle návrhu kulturní komise, pro občanské sdružení (o.s.) *Divčí pěvecký sbor Máj* na soustředění ve dnech 23. až 24. října 2009.

RM schválila finanční příspěvek z rozpočtu odboru školství ve výši 10 tisíc Kč dle návrhu kulturní komise, o.s. *Puella Cantantes* na vydání výroční brožury.

Z 24. jednání Rady města z 24. listopadu 2009:

Rada města (RM) schválila uzavření smlouvy s firmou *Oldřich Svoboda a nástupci s.r.o.*, Švermova 699, Pečky, na akci *Oprava Jezuitských schodů, Litoměřice*.

RM schválila uzavření smlouvy na rozvojovou a udržovací péči pro Dómský pahorek s firmou *Gardenline s.r.o.*, Šeříková 405/13, Litoměřice.

RM schválila název nového mostu: *Most generála Chábery*.

3) ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA

Z 1. jednání Zastupitelstva města z 22. ledna 2009:

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo uzavření smlouvy na finanční dotaci ve výši 1.000.000 (jednoho miliónu) mezi Městem Litoměřice a Římskokatolickou farností – Děkanství u Všech Svatých v Litoměřicích.

ZM schvaluje změnu názvu příspěvkové organizace na Centrum cestovního ruchu Litoměřice, příspěvková organizace.

ZM vzalo na vědomí informaci o rezignaci na funkci člena zastupitelstva města Litoměřice PhDr. Jana Štíbra a složení slibu nového zastupitele pana Jana Szántó (oba jsou členy ČSSD).

2. mimořádného jednání Zastupitelstva města 19. února 2009:

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo uzavření smlouvy o poskytnutí dotace pro hokejový oddíl *HC Stadion Litoměřice* na úhradu pronájmů ledových ploch.

ZM vzalo na vědomí informaci o stavu Geotermálního projektu Litoměřice.

Z 3. jednání Zastupitelstva města 12. března 2009:

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo partnerství v projektu „Řeka Labe – naše společné dědictví aneb výchova k trvale udržitelnému způsobu života“.

ZM schválilo uzavření smlouvy o výkonu funkce závodního dle horního zákona s Ing. Petrem Gregorem, Dalimilova 18, Litoměřice.

ZM schválilo záměr prodeje hrobového příslušenství (nestavební objekt) sektor III/C, číslo 7.

ZM schválilo úpravy komunikací u nákupního centra Družba v Litoměřicích Marii Bednárikové, Volgogradská 2511, 700 30 Ostrava.

Ze 4. jednání Zastupitelstva města z 30. dubna 2009:

Zastupitelstvo města (ZM) vzalo na vědomí zprávu o stavu příprav Geotermálního projektu Litoměřice.

Z 5. jednání zastupitelstva města 18. června 2006:

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo poskytnutí grantu 100 tisíc korun na opravu malých sakrálních staveb firmě *Společnost pro obnovu památek Ústěcka*.

ZM schválilo podání žádosti o dotaci z ROP v rámci 7. výzvy na projekt *Modernizace RTG a ženského oddělení* Městské nemocnice v Litoměřicích. Celkové náklady projektu činí 30 miliónů Kč, výše podílu spoluúčasti nemocnice činí 5 milionů Kč.

ZM schválilo podání žádosti o dotaci z OPŽP v rámci X. výzvy na projekt *Solární ohřev teplé užitkové vody a rekonstrukce výměňkové stanice* Městské nemocnice v Litoměřicích. Celkové náklady projektu činí 15 miliónů Kč, výše podílu spoluúčasti nemocnice bude mezi 5 až 6 milióny Kč.

Ze 6. jednání Zastupitelstva měst 30. července 2009:

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo přípravu záměru projektu *Univerzitního centra obnovitelných zdrojů energie* v návaznosti na *Geotermální projekt Litoměřice*.

ZM schválilo vstup Města Litoměřice do *Severočeského sdružení obcí (SESO)* s účinností od 1. ledna 2010.

ZM schválilo dar pro Nový Jičín v rámci pomoci po povodních ve výši 20 tisíc,-Kč z rozpočtové rezervy města.

Poznámka kronikáře: V letních měsících byly na některých místech lokální povodně. Litoměřice a Litoměřicko bylo těchto „darů“ ušetřeno.

Ze 7. zasedání Zastupitelstva města 10. září 2009:

Zastupitelstvo města (ZM) se zabývalo především převody pozemků.

Z 8. jednání Zastupitelstva města 22. října 2009:

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo zapojení do projektu *Podpora terénní práce 2010* včetně podílu města.

ZM schválilo záměr prodeje hrobového příslušenství (nestavební objekt) sektor II.E, evidenční číslo 30.

ZM schválilo prodeje hrobového příslušenství (nestavební objekt) sektor III.D, evidenční číslo 10.

ZM schválilo postup k převodu areálu koupaliště na Město Litoměřice (v současné době patří a je provozováno Tělovýchovnou jednotou Slavoj Litoměřice).

ZM schválilo prodej hrobového příslušenství (nestavební objekt) sektor IV, evidenční číslo 133 za cenu dle znaleckého posudku 9.320,-Kč Františce Heskové, Liškova 1634/58, Litoměřice.

4) KULTURA:

LEDEN 2009:

Swingová kavárna:

Setkání přátel milovníků jazzu se pod hlavičkou občanského sdružení *Přátelé swingu* scházejí již pět let v restauraci *Koliba* u výstaviště *Zahrada Čech*, kam přešli z *Domu kultury*. Hlavním organizátorem projektu je Petr Hermann. Na jejich setkání zahrál například Felix Slováček, zazpívaly Jana Koubková nebo Eva Pilarová, atd. Z místních kapel vystupoval například *Veterán Jazz Band Litoměřice*. Na posledním, 14. setkání, zahrál *Albis Jazz Band* z Ústí nad Labem, který v minulosti hrával v různých formacích. Vznikl v roce 1976, od té doby se u něho vystřídala spousta hráčů a změnil se i trochu styl. Nyní hraje New Orleans jazz, tradiční jazz nebo dixieland. V Litoměřicích kapela vystoupila v sestavě: Karel Matějka – trumpet, Petr Palešník – pozoun, Jan Žalud – klarinet, soprán saxofon, Vladimír Štěpka – banjo, Jan Kaplan – suzafon, Jiří Lívanec – bicí, Magda Lívancová – vokál.

ÚNOR 2009:

Email „Tiskárny v Litoměřicích“ až z daleké Oděsy:

Dopisy v podstatě skončily internetem, který je nahradil emailem. Proto jsem zrušil rubriku Dopisy. Na emaily z Německa, Rakouska apod. jsem z odborných kruhů zvyklí. Ale tenhle přišel od bohemisty docenta Dr. Jurije Shimana K.I.N. až od Černého moře z Oděsy. Ještě nikdy jsem nedostal z tak daleké instituce email. A také: kam až se moje práce dostala a kdo se kde čím zabývá! Je to také zamyšlení pro Město Litoměřice jak dělat městskou kulturní politiku!

Dobrý den pane magistre.

Dovolte mne co nejsrdecneji pozdravit ze brehu Cernho more, města Odessa, kde pusobim jako zastupce pro vedeckou cinnost a mezinarodni vztahy oblastniho humanitarniho centra a reditel zastupce mistniho etnograficko-archeologickeho muzea.

Po dlouhodobem usilovnem patrani po kontaktu na Vas se mne jej přes Jindrichovo hradecke muzeum, jej podarilo najít.

Vazeny pane kolego, již několik let se zabývám historií tisku v severních Čechách i když moji osnovnou vedeckou prací je vyhledávání, zpracování a publikace bohemik v sbírkách RF, Belorusku a Ukrajině.

Jelikož Vás považuji za jednoho z nejprednějších odborníků po tiskárně Medaua v Litoměřicích, dovoluji Vám prosím Vás poprosit zda by jste nebyl tak laskav a nemohl mi poskytnout konzultace k této problematice.

V současné době pracuji na problematice litoměřických tiskáren (značnou pomoc mi poskytl doc. Voít ze Strahova) a čerpám i poznatky z osnovných prací mezi nezajisté patří i Váš stať z roku 1998. Bohužel Váš nejnovější práci o Medau v rade Maliri Litoměřicka nemám.

Záverem bych Vás ctěný pane magistře chtěl poprosit, zda by jste mi nemohl sdělit, zda jste publikoval k výše uvedenému tématu jiné publikace či stať.

Předem Vám děkuji za odpověď
V úctě a srdečným pozdravem do Litoměřic

Vás
Jurij Shiman

Doc Dr. Jurij Shiman K.I.N.
Odessa
universit@rambler.ru
Bohemia-manuscript@rambler.ru

Po tomto úvodním kontaktu následovala bohatá odborná korespondence s následným výstupem, že spolu s docentem PhDr. Jurijem Shimanem napíšeme monografii o Medauovi kterou vydá katedra bohemistiky v Oděse.

Občanské sdružení Kostel sv. Václava o.s.:

V loňské kronice je zápis o nově založeném občanském sdružení Kostel sv. Václava o.s. Pro lepší porozumění jeho činnosti přebírám jeden ze zápisů a to doslova.

Zápis z 2. zasedání Valné hromady Kostel sv. Václava o.p. konané ve středu 18. března 2009 v restauraci U Lexy v Litoměřicích:

Přítomni: Mgr. O. Doskočil, o. ThDr. M. Krupica ThD., MUDr. H. Mezian, MUDr. V. Němec, JUDr. I. Chmelař, L. Pipková, P. Lolo.

1.Členské příspěvky

Valná hromada se usnesla na výši ročních příspěvků 1000,-Kč (jeden tisíc korun) studentů polovic (500,-Kč).

2.Návštěva na velvyslanectví Sýrie

Přítomní vyslechli informaci o návštěvě velvyslanectví Sýrie v Praze 18. listopadu loňského roku. Hosty její Exelence paní velvyslankyně Nadra Sayaf (Ambasador of the Syrian Arab

Republic) byli MUDr. H. Mezian s chotí, Mgr. O. Doskočil a ThDr. M. Krupica ThD. Předmětem jednání byla spolupráce mezi velvyslanectvím a sdružením Kostel sv. Václava o.s.

3. Nový ikonostas

Otec Krupica informoval o novém ikonostasu v kostele sv. Václava. Jeho autorem je ikonograf z Krymu M.M. Procenko.

4. Další perspektivy ikon v kostele sv. Václava Litoměřicích

O. M. Krupica a O. Doskočil hovořili o koncepci ikonografické výzdoby kostela sv. Václava. Například o ikoně jež pro kostel vzniká na Krymu a jež bude mj. obsahovat panorama Litoměřic s věžemi osmi kostelů. Panorama pro dílnu na Krymu nafotil pracovník litoměřického muzea Martin Kolařík.

5. informace o knize o kostele sv. Václava

Mgr. O. Doskočil informoval o knize jež vyjde jako 1. svazek edice sdružení Kostel sv. Václava (název edice ještě nebyl stanoven). Pracovní název: *Z dějin kostela sv. Václava v Litoměřicích – od středověku po současnost.*

6. přijímání členů

Valná hromada přijala nového člena sdružení, JUDr. Ivo Chmelaře.

7. Různé

a) Diskuse byla bohatá a živá. Z ní vyplynulo usnesení, že se Valná hromada bude scházet jednou ročně. V mezidobí bude chod sdružení řídit Rada a to ve složení:

Mgr. Oldřich Doskočil – předseda

ThDr. Marek Krupica ThD. – pokladník

JUDr. Ivo Chmelař – jednatel

Na schůzi Rady budou zváni všichni členové Sdružení jako hosté.

b) O. Doskočil informoval o spolupráci s univerzitou v Oděse, katedrou bohemistiky, konkrétně s bohemistou, docentem J. Shimanem s kterým píše knihu o Medauovi a jež vydá oděská univerzita. Shiman přijede do republiky a navštíví Litoměřice. Bude nutné zařídit, aby se v hospodě U Lexy setkal s autorem ikonostasu M. M. Procenkem, jež zde bude pobývat pravděpodobně ve stejném čase.

Zapsal: O. Doskočil

DUBEN 2009:

Přednáška Soudobá sakrální architektura II. v galerii:

V prostorách Severočeské galerie výtvarného umění Litoměřice se ve čtvrtek 2. dubna konala v 16.30 hodin přednáška na téma *Soudobá sakrální architektura II.* Přednášela Mgr. Kateřina Dyrtrtová, PhD. Vstup byl volný.

Nový Hyperion aneb Volnost, rovnost bratrství

Ve čtvrtek 23. dubna od 20.00 hodin se v kině *Máj* konala projekce dokumentárního filmu Karla Vachka *Nový Hyperion aneb Volnost, rovnost bratrství trvajících* 207 minut a jež neslo podtitul *Československo 1992. „Dokumentární román“* Karla Vachka líčil necelý půlrok před prvními svobodnými volbami v porevolučním Československu. Projekce se konala ve spolupráci s Městskou knihovnou Karla Hynka Máchy v rámci cyklu „Učitel a žák“. Vstupné bylo 51+1 Kč / Filmový klub (FK) a účastníci projekce v Knihovně K.H.Máchy 42+1 Kč. Účastníci projekce se sešli i v městské knihovně již v 17.30 hodin (zdarma), kde se konalo před vlastní projekcí v kině setkání s K. Vackem a jeho studenty.

Dotace na katalogy výstav v litoměřické galerii:

Rada Města Litoměřice schválila na svém 8. jednání 21. dubna 2009 poskytnutí dotace Severočeské galerii výtvarného umění v Litoměřicích ve výši 40.000,-Kč na vydání katalogů k výstavám Poklady Severočeské galerie výtvarného umění v Litoměřicích, Věcná pomíjivost a Jaroslav Hovadík, z rozpočtu odboru Školství, kultury, sportu a památkové péče.

Z úkolů Městské kulturní komise:

Rada města Litoměřice uložila na svém 8. jednání 21. dubna 2009 Městské kulturní komisi (Kulturní komise při radě Města Litoměřice) projednat podporu a náplň doprovodného programu pro konání jarmarků na Kostelním náměstí v Litoměřicích.

II. ročník Mezinárodního sochařského sympozia:

Na konci května byl v areálu výstaviště Zahrada Čech zahájen II. ročník mezinárodního sochařského sympozia. Letošními účastníky jsou tři Češi, jeden Slovák, Maďar a Francouzka. Umělecká díla, obdobně jako u festivalu grafiky, kresby a fotografie Máchovy Litoměřice, zůstávají v majetku města. Ještě před zahájením sympozia a výběrem návrhů děl je jasné, kde sochy budou v Litoměřicích stát. Například Plastika Jana Kašpara s motivem kotvy najde svůj topos u Labe. Dřevěná plastika Ivony Staňkové před nově stavěným Domovem důchodců vedle hospice v místě bývalé, dnes již zbořené, budovy chirurgie. Město projekt financuje půl miliónem korun. Částka postačí na nákup pískovcových kvádrů pocházejících z lomu Dubenec u Hořic, budování základů na místech, kde sochy budou stát, honoráře sochařům apod. Projekt oficiálně končí 14. června.

Poznámka Kronikáře: Účastnice sympozia Ilona Staňková, litoměřická rodačka a absolventka Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze, je pravidelnou účastnicí také festivalu grafiky, kresby a fotografie Máchovy Litoměřice. V současné době pracuje také na pamětní desce, jež bude odhalena na 20. výročí listopadu 1989 (tzv. sametové revoluce) v podloubí radnice na náměstí.

Právo, 25. června 2009, ročník 19, číslo 147, strana 11 – mutace Severní Čechy přineslo fotografii Staňkové při práci s popiskem: Vejce z dubu pro seniory: Šest uměleckých děl získaly do své sbírky Litoměřice. Během tří týdnů je v rámci mezinárodního sochařského sympozia vytvořili umělci z Čech, Slovenska, Maďarska a Francie. Litoměřičanka Ilona

Staňková (na snímku) zhotovila z více než stoletého dubu obří vejce, které usadila na podstavec ve tvaru řeckého písmene omega. Dílo ozdobí vstupní prostor areálu nového domova pro seniory. (koc).

ČERVEN 2009:

LITOMĚŘICKÁ MUZEJNÍ NOC 2009

[MN_2009]

Knihovna Karla Hynka Máchy v Litoměřicích

Oblastní muzeum v Litoměřicích

Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích

Kino Máj v Litoměřicích | Městská kulturní zařízení

ateliér Interaktivní média | Fakulta umění a designu | UJEP | Ústí nad Labem

5. a 6. června 2009 proběhla v Litoměřicích *Muzejní noc*. Projekt navazoval na tradici předchozích ročníků a obohatil nabídku o další kulturních zařízení. Litoměřice se tak zařadily mezi města, kde probíhá Festival muzejních nocí ve více zařízeních.

Záměrem bylo oslovit návštěvníky netradiční prezentací institucí, které pečují o kulturní dědictví, s bohatou nabídkou doprovodných programů, koncertů, divadelních představení, workshopů, a tím jim přiblížit zejména muzea a galerie méně obvyklým způsobem. Společným tématem tohoto ročníku v Litoměřicích byly **CESTY** - cesty písma, historie, umění, filmu, obrazu a světla.

V PÁTEK 5. ČERVNA

v Knihovně Karla Hynka Máchy v Litoměřicích proběhla ve 20:30 vernisáž a rozsvícení světelného objektu Veroniky Márové, na jehož přípravě se podíleli i čtenáři z dětského oddělení; Výpůjční doba byla rozšířená do 21h

Na snímku: Paní pokladní je paní ředitelkou muzea Eva Štíbrová, chlapeček na jejím klíně je její vnuk Ondřej. U pokladny stál (ale jak vidno kanón neládoval) je kronikář města a autor divadla Mgr. Oldřich Doskočil. Zírá tak asi nad tím, co mu z jeho díla udělal pan režisér Aleš Pařízek. Ta zapálená svíčka u pokladny není záhrobní, ale součástí divadelního představení.

v Oblastním muzeu v Litoměřicích čekali na návštěvníky oživlé historické osobnosti, jež v dialogích přibližovaly populární formou české dějiny, ale i dějiny města Litoměřice. Autorem minipředstavení byl pracovník muzea Oldřich Doskočil. Původně je napsal pro divadelní kroužek Střední pedagogické školy v Litoměřicích pod vedením paní profesorky Pilousové. Hrány pak byly v muzeu pro školy v letech 2006 a 2007. Po úpravě režisérem Pařízkem pro potřeby muzejní noci je pak nastudovali ochotníci ZUŠ Litoměřice. Představení se konalo v 18, 20 a 21 hodin, a vždy jinak. Nejprve pro děti, potom pro ty starší a večer pro ty, co přicházeli z hospod. Kdo tady byl od začátku, nestačil se divit, jak se například Libuše, a nejen ona, za tu dobu proměnila.

Na snímcích: Dva duchové nad Litoměřicemi. Na dolním snímku proti duchovi: Petra Bitrichová, pracovnice sociálního odboru Městského úřadu Litoměřice a neteř kronikáře. V náručí drží dceru Barbaru zvanou Bája, ten starší kluk u sloupu vpravo

(je vyšší) je její syn František zvaný Fána, vedle něho je jeho mladší bratr Jakub zvaný Kuba.

Závěrem večera se stala **monumentální projekce** na budově muzea, která podtrhla architektonické prvky (okna a oblouky..) a zároveň připoměla významné momenty z historie této budovy i města Litoměřic. Důležitou roli zde sehráli video a laser. Na technicky mimořádně náročnou instalaci (kdy musela být vypnuta část veřejného osvětlení na Mírovém náměstí) se podařilo získat firmu **QUIX** (www.quix.cz). Tato firma má již mnohaleté zkušenosti z různých projektů – viz web)

Na snímku: laser a video firmy QUIX čaruje na budově muzea.

V SOBOTU 6. ČERVNA

Program pokračoval v prostorách **Severočeské galerie výtvarného umění v Litoměřicích**. Ve výtvarných dílnách si mohli návštěvníci vyzkoušet vytvořit smaltový amulet na skle, papírovou masku nebo se inspirovat výstavou litoměřického výtvarníka Jaroslava Hovadíka. Ten také zájemce z řad návštěvníků osobně provedl svou výstavou, která právě v galerii probíhala. Výtvarné dílny probíhaly ve spolupráci s Domem dětí a mládeže Rozmarýn v Litoměřicích. Během odpoledne vystoupil The Veteran Jazz Band Litoměřice.

V 17:30 se v **Kině Máj** promítalo pásmo zajímavých filmů o výtvarném umění. Začátek , 1. blok – 46 min | 2.blok – 63 min + přestávka – 15 min

Vstupné: 59+1 Kč na oba bloky, slevy pro FK a Senior

Obsah: **TOYEN** (63 min, režie Němec), krátké filmy-dokumenty (59 min) –, **Žít svůj život** (Sudek, režie Evald Schorm), **Tribunál** (režie Jireš, komise nad obrazy Filly), **Praha secesní** (režie František Vlácil)

Ve 21.00 pak začal večerní program na parkánech galerie vystoupením vokálního souboru **Appendix** a **happening ve formě lampiónového průvodu** k dalšímu objektu galerie – bývalému jezuitskému kostelu. Zde program pokračoval vernisáží týdenního plenéru ateliéru interaktivní média, Fakulty umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem pod názvem „**via lucis | cesta světla**“

Myšlenkou spojení všech zúčastněných organizací bylo i vzájemné předávání ohně – světla, které rozžehnilo v sobotu večer i všechny lampióny.

Závěrem muzejní noci byk **Velký třesk** - audiovizuální vystoupení za účasti videoperformerů VJ Kashmir & Dauphin jakožto symbolické zakončení celé dvoudenní akce.

Projekt proběhl pod záštitou starosty města Mgr. Ladislava Chlupáče

Na snímku: Karel IV. s Eliškou Pomořanskou. Kolem běží jeden z duchů nad Litoměřicemi.

Článek pro Věstník asociace muzeí a galerií:

Litoměřické muzeum: divadlo psané vlastními silami
(V pátek 5.a sobotu 6.června)

Oldřich DOSKOČIL

Po loňském úspěchu s výstavou historických chladných zbraní až k vývoji novodobého sportovního šermu a vystoupením šermířů litoměřického Slavoje, kdy přišlo 123 návštěvníků, nebylo snadné vymyslet něco stejně přitažlivého a se stejně nosnou myšlenkou (pokud někdo tápe, jakou myšlenku lze hledat v šermu, pak prozradíme, že je to o etice a výchově k ní). Bylo nám jasné, že divácky atraktivní jsou různá show a že konkurovat ústecké firmě QUIX jež předvedla projekci za pomoci laseru a videa na budově našeho Oblastního muzea na jejímž průčelí se například procházel slon s mládětem z dochovaného snímku slonů na litoměřickém náměstí z roku 1912, přiláká nejvíce lidí. Jenže kdo neznal onen snímek, nepochopil, proč je na muzeu právě slon. Ani nevím, zda ono show na muzejní noci bylo organizačně dílem litoměřické galerie, Městské knihovny K.H. Máchy či dalších spoluúčastníků a spoluorganizátorů muzejní noci, jež se poprvé konala ve stejném čase, ale ne jako společné dílo. Naštěstí. Pracovníci muzea totiž chápou, že muzejní noc má upoutat něčím neobvyklým i ty, kdo byli v muzeu naposledy jako děti školou povinné, ale neměla by se vytratit nějaká ta idea proč a nač tu je nejenom tohle muzeum, ale třeba i sami jeho návštěvníci jako společenstvo nějaké skupiny, třeba jako občané území jež se nazývá stát a že tu žil někdo před nimi a že tu jsou i někteří optimisté dokonce s naivní vírou, že tu někdo bude žít i po nich.

Již několik let tomu nazpět, co v rámci poznávání Čechů a Němců (Litoměřice jsou už v takovém historickém dramatickém prostoru) muzeum využívá myšlenek J.A. Komenského,

posledního to biskupa staré Jednoty bratrské jehož jsme s úspěchem vyhnali ze země, a německého humanisty a luterána Filipa Melanchthona, jež v Litoměřicích značně ovlivnil české humanisty z Městské utrakvistické koleje, kteří zde proto se studenty hráli divadlo jako škola hrou.

Výsledkem jsou vlastními muzejními silami napsané dramatické scénky historických postav, od cyrilometodějské tradice přes ochránce Moravy krále Ječmínka (obdoba to sv. Václava pro Čechy v hoře blanické) přes Karla IV., husity až k Marii Terezií a Josefu II. Tam kde to šlo, byly vmontovány situace vztahující se k Litoměřicům a Litoměřicku. Vždyť například Josef II. pobýval v Litoměřicích čtyřikrát a to vždy ve stejném domě, Karel IV. třikrát atd. Šokem byla pro většinu cyrilometodějská tradice na Litoměřicku (není zde prostor být konkrétnější). Jenže nebyly postavy s konkrétními jmény a tak se vymyslili dva duchové chránící cyrilometodějskou tradici v tomto prostoru od dob pádu Velké Moravy až do dnešních dnů. Scénka se později i při reprízách i v dalších letech ukázala jako nejúspěšnější.

Tohle všechno vždy v dopoledních hodinách předváděli studenti Střední pedagogické školy v Litoměřicích pro děti základních škol. Bylo to krásné, ale z hlediska možnosti průchodnosti muzejními prostory úděsné. Nafouknout je nebylo možné. Jenže tohle vše bylo určeno a upraveno dětem. Tak si litoměřičtí muzejníci nabrousili pero a vše připravili na tři způsoby i pro čas večerní. V 18.00 hodin pro malé děti, ve 20.00 tak nějak normálně a večer o 21.00 hodině trochu uvolněněji pro ty ještě uvolněnější z místních restaurací a vináren.

Hrálo MLADIVADLO při základní umělecké škole v Litoměřicích režiséra Aleše Pařízka a na všechna tři představení přišlo celkem 158 lidí, tedy o 35 více než loni. Ochotníci představovali věkové rozmezí mezi 16 až 19 lety a co hlavně, hráli na ty tři způsoby, s chutí a láskou. Proměny Libuše (Lenka Růžicková), Kazi (Lucie Ženklová) Teta (Elizaveta Belolová) byly neuvěřitelné. Pro děti až půvabně něžné, v druhé repríze divadelně rozverná a v té poslední se děvčata rozjela s nábojem plným invence a humoru. Ony si totiž oproti scénáři mnohé přidaly sami a bez varování. Pracovníci muzea ani pan režisér opravdu nemohli za to, když Libuše prohlásila, že muži o ženách říkají, že mají dlouhé vlasy a velká prsa (ach Kosmas by se divil!), ale žádný rozum...

Nad tím vším se vznášeli dva duchové chránící Litoměřice. Scénka slavila s tou cyrilometodějskou tradicí opět největší úspěch (jistě, že takové divadelní figury dobře zahrané zaujmou, ale oni také přinášely něco z dějin, o čem občané města Litoměřic neměli vůbec žádné povědomí). Výsledek? Dva duchové se prý musejí změnit ve více duchů a v další historické postavy, aby z toho byl celovečerník v městském divadle ve spolupráci s muzeem. A muzeum zase přišlo s nápadem, že oslavit listopadové výročí K. H. Máchy lze právě s těmito ochotníky v muzeu. Ještě tomu všemu chybí jedna maličkost: musí se to napsat a pan režisér to musí odrežirovat. Co si herci zase bez varování přidají sami, ví jen sám duch (nebo duchové?) nad Litoměřicemi.

Na snímku: zleva Libuše (Lenka Růžičková), uprostřed Teta (Elizaveta Belolová) , vpravo Kazi (Lucie Ženklová).

Poznámka kronikáře: **Elizaveta** Belolová je správně, je to Ruska, proto ne Elizabeta!!!

Poklady litoměřické galerie a Památníku Terežín v pražském Klementinu:

Poklady Severočeské galerie výtvarného umění v Litoměřicích a Památníku Terežín byl název výstavy v galerii Klementinum v Praze jež se koná ve dnech 18. června až 23. srpna 2009. Výstava se konala pod záštitou hejtmanky Ústeckého kraje Jany Vaňhové a starosty města Litoměřice Mgr. Ladislava Chlupáče. Vernisáž se konala ve středu 17. června 2009 v 17.00 hodin v prostorách galerie Klementinum, Křížovnická 190, Praha 1. Na pozvánce jsou oficiálními hostiteli generální ředitel Národní knihovny České republiky Mgr. Pavel Hazuka, ředitel Severočeské galerie výtvarného umění v Litoměřicích PhDr. Jan Štíbr a ředitel Památníku Terežín Národní kulturní památky (NJP) PhDr. Jan Muk. Projekt byl podpořen Ministerstvem kultury České republiky, Městem Litoměřice a GKR Holding, a.s

ZÁŘÍ 2009:

Den otevřených dveří aneb procházka staletími:

V rámci Dnů evropského kulturního dědictví se v Severočeské galerii výtvarného umění Litoměřice, příspěvková organizace, konal v sobotu 19. září *Den otevřených dveří aneb procházka staletími s programem:* 14-17 hodin – výtvarná dílna pro děti, ale nejen pro ně (vitraje, šperky, kreslení...) ve spolupráci s Domem dětí a mládeže Rozmarýn; 15 hodin – komentovaná prohlídka *Muzeum litoměřické diecéze* a divadelní představení *Kašpárek v pekle*

(divadlo Kašpárkův svět); 16.00 hodin – komentovaná prohlídka výstavy *Pohledy do sbírek II.*; 17.00 hodin – hudební vystoupení – Dechové trio (hudba 60. let). Po celý den byl volný vstup do všech expozic Severočeské galerie výtvarného umění v Litoměřicích.

ŘÍJEN 2009:

Pozvánka Nadace Charty 77 kronikáři na předání ceny J. Seiferta za rok 2009 L. Kunderovi:

Kronikář města Litoměřice obdržel pozvánku charty 77 na předání ceny Jaroslava Seiferta za rok 2009 čestnému občanu města Litoměřic PhDr. Ludvíku Kunderovi. Text pozvánky:

František Janouch, *nadace Charty 77*
Roman Pospíšil, *skupina Pioneer Investments v ČR a SR*
Mají tu čest Vás pozvat

na slavnostní předání
Ceny Jaroslava Seiferta
za rok 2009

Ludvíku Kunderovi

Rezidence primátora, budova Městské knihovny
Mariánské náměstí 1, Praha 1
12. října 2009 v 18.00 hodin

Pozvánka platí pro dvě osoby

LISTOPAD 2009:

Přednáška v galerii:

V Severočeské galerii výtvarného umění Litoměřice, příspěvková organizace, se ve čtvrtek 5. listopadu konala od 16.30 hodin přednáška na téma *Anton Raphael Mengs (1728-1799) – život a dílo.*

5) VÝSTAVY

LEDEN 2009:

Plán výstav litoměřické galerie na rok 2009:

Severočeská galerie výtvarného umění připravila pro rok 2009 tyto výstavy:
Jiří Šalamoun

Trvalé následky
(4.12.2008-22.2.2009)

Václav Benda
Multifocus
(12.3.2009-19.4.2009)

Jaroslav Hovadík
Hovadík je všude Hovadík
(30.4.2009-7.6.2009)

Pohledy do sbírek II.
(25.6.2009-27.9.2009)

Jaroslav Prášil
Retrospektiva
(8.10.2009-22.11.2009)

Pravoslav a Šárka Radovi
Souznění
(3.12.2009-14.2.2010)

Anna Tůmová – Nekudová – obrazy a keramika:

Ve výstavní síni Oblastního muzea Litoměřice se ve čtvrtek 15. ledna konala v 16.30 hodin vernisáž výstavy s názvem *Obrazy a keramika* amatérské výtvarnice Anny Tůmové – Nekudové. Výstava se konala do 29. března 2009.

A. Tůmová-Nekudová o sobě:

Narodila jsem se 29. června 1929 v Brně-Lišni. Když mi bylo 9 let, těžce jsem onemocněla, kromě jiných také zánětem mozkových blan. Následek této nemoci byl, že jsem nemohla mluvit. Nikdo mi nerozuměl a také jsem začala být samotářkou. Díly tatínkovi, který mi koupil pastelky a vodové barvy, začalo moje malování.

Po válce jsem dělala zkoušky na Uměleckoprůmyslovou školu (UMPRUM). Ale měli jsme roční odklad. To proto, že byli upřednostněni žáci, kteří po uzavření těchto škol za německé okupace, nastoupili místo nás.

Dům rodičů byl válkou poškozen tak, že nebyl již obyvatelným. Proto tatínek vyhledal v pohraničí náš nový domov. Ze školy sešlo a já se vyučila aranžérkou. Měla jsem výtvarnou možnost, kterou jsem uplatňovala nejen ve výlohách, ale i na výstavištích. Milovala jsem toto povolání tak, že jsem mu byla věrná až do svých šedesáti let.

Malovat jsem nikdy nepřestala a doufám, pokud mi to život umožní, že ještě budu.

BŘEZEN 2008:

Václav Benda v litoměřické galerii:

Vernisáž výstavy malíře Václava Benda s názvem *Multifocus* se konala ve čtvrtek 12. března 2009 v 17.30 hodin za osobní účasti autora v Severočeské galerii výtvarného umění Litoměřice. Výstavu uvedl PhDr. Ivan Neumann.

DUBEN 2009:

Výstava Orchideje Českého středohoří v muzeu:

V Oblastním muzeu Litoměřice se v úterý 7. dubna uskutečnila v 17.30 hodin vernisáž výstavy *Orchideje Českého středohoří*, kterou autorsky připravil pracovník litoměřického muzea Karel Nepraš. Na vernisáži byla také nabízena stejnojmenná kniha – viz oddíl *Různé* této kroniky. Jedním z jejích autorů byl právě K. Nepraš.

Jaroslav Hovadík v litoměřické galerii:

Ve čtvrtek v 17.30 hodin se v Severočeské galerii výtvarného umění Litoměřice, příspěvkové organizaci Ústeckého kraje, konala vernisáž výstavy Jaroslava Hovadíka. Úvodní slovo pronesl Ludvík Ševeček. J. Hovadík je také pravidelným účastníkem festivalu grafiky, kresby a fotografie Máchovy Litoměřice.

ČERVEN 2009:

Výstava žakovských prací v kině Máj:

Památník Terezín a kino Máj byly pořadatelé v předsálí kina Máj výstavy žakovských výtvarných prací *Jak viděli a vidí svět*. Vernisáž se konala 22. června v 18.30 hodin. Šlo o výsledky 12. ročníku výtvarné soutěže Památníku Terezín, která proběhla i v Litoměřicích. K výstavě byl vydán katalog ve kterém jsou kromě výtvarných prací otištěny i nejlepší práce ze soutěže literární. Hudebním hostem vernisáže byl Vladislav Matoušek, který zahrál na středověké dudy. Hudebník byl v 80. letech 20. století známý z novovlnové kapely *Máma Bubo*, dnes se věnuje hlavně interpretaci hudby (často i se svými dětmi) lidové (japonská flétna šakuhači, východočeský folklór), středověké, elektronické vážné, ale i alternativnímu rocku (soubor Yamabu) Výstava trvala do 2. srpna.

Pohledy do sbírek SGVU Litoměřice – II část:

Ve čtvrtek 25. června se v Severočeské galerii výtvarného umění Litoměřice konala vernisáž výstavy k 50. výročí otevření galerie Pohledy do sbírek Severočeské galerie výtvarného umění Litoměřice – České umění 20. století II. část. Na slavnostním zahájení úvodní slovo pronesl v 17.30 hodin Jaromír Zemína, v 18.30 následovalo koncertní vystoupení tělesa Kvarteto Martinů s programem:

Joseph Haydn: Smyčcový kvartet g moll op. 74, „Jezdecký“

Allegro Largo assai

Menuet. Allegretto

Finale. Allegro con brio

Bohuslav Martinů: Duo pro housle a violoncello

Antonín Dvořák: Smyčcový kvartet As dur op. 105

Adagio ma non troppo

Molto vivace
Lento e molto cantabile
Allegro non tanto

ČERVENEC 2009:

Vinařství na Litoměřicku:

V budově Oblastního muzea Litoměřice se ve čtvrtek 9. července 2009 od 16.30 hodin konala vernisáž výstavy *Vinařství na Litoměřicku – historie a současnost zdejšího vinařství*. Výstava byla dílem Oblastního muzea Litoměřice ve spolupráci s Podřipským muzeem a Severočeskou galerií výtvarného umění Litoměřice. Výstava trvala celé léto až do 18. září 2009.

Věčná pomíjivost:

Pod názvem *Věčná pomíjivost* uspořádala Severočeská galerie výtvarného umění Litoměřice, příspěvková organizace, výstavu v bývalém jezuitském kostele Zvěstování Panny Marie v Jezuitské ulici. Výstava byla dílem *Výtvarného odboru Umělecké besedy*, vystavujícími její členové a jejich hosté. Vernisáž se konala v sobotu 11. července v 17.00 hodin, úvodní slovo Richard Drury. Výstava trvala do 17. září 2009. Vernisáž se pak konala ve čtvrtek 17. září ve 14.00 hodin. Na vernisáž zároveň proběhl křest katalogu.

ŘÍJEN 2009:

Legendární stavebnice MERKUR v muzeu:

Vernisáž výstavy *Legendární stavebnice MERKUR sběratele Jiřího Mládky* se konala v Oblastním muzeu Litoměřice 8. října v 16.30 hodin.

Litoměřický deník číslo 241 přinesl ve čtvrtek 15. října 2009 na straně 1 velký barevný obrázek s titulkem: V Litoměřickém muzeu vzpomínají lidé na své dětství. Pod obrázkem je rozsáhlý popis: MERKUR. Legendární česká stavebnice 20. století a vše, co k ní neodmyslitelně patří, je nyní k vidění v Oblastním muzeu v Litoměřicích. Neobyčejná výstava toho, co lze jen s pomocí šroubováku šikovnými rukama sestavit z kovových dílků, potrvá v muzeu až do konce listopadu. Jejím autorem je sběratel Jiří Mládek z Roudnice nad Labem, který Merkuru zasvětil předchozích 30 let svého života. S první stavebnicí se setkal ve čtyřech letech a poté, co na dlouhá léta zmizela z pultů hračkářství, se k svému koníčku vrátil v roce 1980. Dnes vystavuje své dílo v mnoha muzeích a podle dosažitelných internetových informací patří mezi 5 největších sběratelů dětských stavebnic na světě. Výstava umění Jiřího Mládky je hojně navštěvovaná. „Chodí sem hlavně školy a rodiče s dětmi. Tátové při prohlídce expozice vzpomínají na své dětství, pro děti je to ale naprostá novinka. Nejvíce je potěší, když si mohou samy vyzkoušet sestavit model podle návodu nebo vlastní fantazie.“ Říká průvodce Karel Husák (na snímku). (zsu). Foto: Deník/Karel Pech.

Výstava OHLÉDNUTÍ v galerii:

V Severočeské galerii výtvarného umění Litoměřice, příspěvková organizace se ve čtvrtek 3. prosince 2009 v 17.30 konala výstava keramiky OHLÉDNUTÍ (Pravoslav, Jindřiška, Šárka Radovi). Za přítomnosti autorů výstavu uvedla Jana Orliková.

6) CÍRKVE:

LEDEN 2008:

Nový ikonostas v chrámu sv. Václava.

Pravoslavný chrám sv. Václava na Novém Městě v Litoměřicích se může pochlubit novým ikonostasem. Byl přivezen v pátek 19. prosince 2008. Datum to bylo symbolické: v chrámu se slavil podle juliánského kalendáře svátek svatého Mikuláše. Byl to tedy nádherný dárek pro všechny pravoslavné věřící a přátele chrámu.

V následujícím týdnu po 19. prosinci byl vztyčen a osazen ikonami. I těchto prací se ujal autor ikon Michail Merkurevič PROCENKO z Krymu (obec Kirovskoje) spolu s pomocníky. Do Čech, kde nikdy předtím nebyl, se těšil už proto, že jeho prabába byla Češka. Během svého přebývání v Litoměřicích bydlel v penzionu v ulici Velká Dominikánská.

Ikonostas se skládá ze tří částí, samotného centrálního těla (566 cm na šířku) a dvou samostatných fragmentů, které ho opticky rozšiřují. V nich se nacházejí ikony patrona chrámu sv. Václava a sv. Jana Křtitele. Ikonostas je vyřezán z jasanového dřeva. Na ozdobných hlavicích se opakují některé motivy, které jsou na pilastrech v kostele. Rám ikonostasu má troje dveře, centrální svaté dveře a severní a jižní diákonské. Nad svatými dveřmi je umístěna ikona „Přijímání“, kde Kristus dává přijímání svým apoštolům. Po stranách svatých dveří jsou hlavní ikony Krista Pantokratora (Vševládce) a Matky Boží ikonografického typu Teodorovská (v ruštině Fjodorovská, jejíž originál se nachází v katedrálním chrámu města Kostroma, Rusko). Na diákonských dveřích jsou umístěny ikony svatých diákonů Vavřince a Štěpána. Na svatých dveřích jsou ikony sv. Jana Zlatoústého, arcibiskupa cařihradského a sv. Basila Velikého, arcibiskupa Cezareje v Kapadokii. Těmito dvěma otcům patřícím do skupiny tzv. velkých Kappadočanů (tedy teologů, žijících zhruba v druhé polovině 4. století), jsou připisovány dvě v pravoslavné církvi nejběžněji sloužené liturgie. Liturgie sv. Jana Zlatoústého se slouží prakticky během celého roku, liturgie sv. Basila Velikého se slouží jen desetkrát do roka.

K ikonostasu náleží nově vyřezaný oltář, vyrobený v souladu se všemi požadavky byzantského ritu.

Celý projekt, jehož autory jsou duchovní správce Marek Krupica a ikonograf Michail Procenko, velmi dobře koresponduje jak s novým kůrem tak s broggiovským interiérem kostela.

Ikonograf (rusky ikonopisec) Michail Merkurevič Procenko navštívil v neděli odpoledne 28. prosince 2008 Oblastní muzeum Litoměřice, kde ho provedli pracovníci muzea, kronikář Oldřich Doskočil a Martin Kolařík za doprovodu archimandrity Marka Krupici. Vzácný host nejvíce obdivoval renesanční oltář a kazatelnu ze zbořeného rybářského kostela sv. Jiří a zajímal se o technologie výroby vitráží. Potom se všichni odebrali do chrámu

sv. Václava a nakonec v doprovodu O. Doskočila navštívil Diecézní muzeum, kde byl přímo unesen gotickým slohem.

Následující den 29. prosince (pondělí) M. M. Procenko navštívil v doprovodu otce M. Krupici Strahovský klášter v Praze, kde byli velmi laskavě přijati opatem Michaiem Pojezdným. Otec Filip Suchán je provedl obrazárnou, knihovnou, kaplí a dalšími prostory kláštera. Potom spolu prošli celou Královskou cestu.

Vzácný host odjel zpět do vlasti 30. ledna. A moc se těší na další návštěvu. A mi také.

Nový ikonostas v chrámu sv. Václava na Novém Městě v Litoměřicích.

Ikonoграф Michail Merkurevič Procenko (vlevo) v Oblastním muzeu Litoměřice. Vpravo archimandrita Marek Krupica.

Ikonograf Michail Markovič Procenko v chrámu sv. Václava v neděli 29. ledna 2008.

V chrámu sv. Václava v Litoměřicích v neděli 28. prosince 2008. Zleva: kronikář Mgr. Oldřich Doskočil, uprostřed ikonograf Michail Merкуроvič Procenko, vpravo duchovní správce kostela archimandrita Marek Krupica.

Добрый день Отец Марк!!!

Попробую ответить на Вашу просьбу по поводу своей автобиографии, честно сказать она не блещет многими большими, яркими событиями в моей жизни и, наверно, не вызовет у читателей должного восхищения, а скорее всего наоборот,

Родился, как Вы помните, в 1958 году в Адлере, и там же начал ходить в художественную школу с шести лет. Преподавала у нас в школе (Царство небесное) Татьяна Константиновна Верещагина, замечательный был педагог, в свое время она с со своим мужем и сыном переехала с Ташкента, где служил ее супруг в Советской армии, в Адлер, Татьяна Константиновна была влюблена в восток и на своих уроках передавала свою любовь своим ученикам. Это было не обычно и очень красиво. Для меня в будущем это не прошло бесследно. В моем детстве так же имеет быть замечательное событие, которое, можно сказать, определило мою дальнейшую жизнь: моя прабабушка подарила мне свое Евангелие и я его начал читать с где-то с 9 лет, можно сказать, что мое чтение было просто чтение, которое в будущем мне очень пригодилось.

Во время службы в Армии (с 1977 по 1979гг) я написал (у меня была такая тогда возможность) свою первую икону Св. Николая Чудотворца и отнес в храм. Служил я тогда в Черновцах. Написал я икону с большой любовью, наверно не совсем правильно, но икону приняли и оставили в Храме.

После армии я на следующий год 1980, поступаю в Пензенское художественное училище им К.А. Савицкого.

в 1985 оканчиваю и уезжаю по распределению работать на Сахалин в должности преподавателя в Александровское Пед училище. В 1987 году переезжаю жить в Крым и работаю в Феодосийской картинной галерее им Айвазовского реставратором по 1990, но работа не приносит радости, хочется писать иконы и я уезжаю снова в Пензу и поступаю работать в иконописную мастерскую при Пензенской Епархии, где более серьезно прохожу изучение иконописи, в дальнейшем расписывал Храм в г.Кузнецке, участвовал в росписи иконостаса во вновь отстроенном Храме в с. В Вьяс Пензенской области, с 1995 по 1999 продолжаю учиться иконописи у

Александра Николаевича Солдатова , Преподавателя Московской Духовной Академии . Также продолжаю писать иконы, расписываю иконостас в Пензенской семинарии, С 2000г по 2003, расписывал Храм в честь Казанской Божьей Матери в Бугульме, Казанская Епархия. Потом переезжаю жить с снова в Крым , расписываю Храм в честь иконы Всех Скорбящих Радости в с. Насыпном , расписываю храм Св . Николая в г. Белогорске, Пишу иконостас в храм в честь Амвросия Оптинского, Также иконостас в Церковь в честь Александра Невского в пос. Советское, многочисленные иконы в Храмы Крымской Епархии.
С 2008 по 2009 год трудился над иконостасом в Храм Св.Вмуч. Вечеслава Чешского, что находится в городе Литомирици (Чешская республика.)

Вот надеюсь , что дай Бог, будет продолжение!!!

Пишите, с Уважением Михаил.

Пришлите пожалуйста еще фото с нашей "фотосесии" Если можно.

Ангела Хранителя и Божьей Помощи!!!

Autor Litoměřického ikonostasu Michail Procenko

(Vlastní životopis)

Narozen v roce 1958 v Adleru (dnešní Ruská federace). Od šesti let navštěvoval uměleckou školu. Za určující pro další tvůrčí dráhu považuje dva vlivy – Evangelium, které mu v devíti letech darovala babička a v němž si často četl, a vliv učitelky T. K. Vereščaginové.

Jeho první ikona zobrazovala sv. Mikuláše a vytvořil ji na konci 70. let během základní vojenské služby v Černovcích, kde ji předal místnímu chrámu. Po vojně studoval na uměleckém učilišti K. A. Savického v Penze. Po jeho ukončení v r. 1985 dostává umístěnku na Sachalin jako učitel Alexandrovského pedagogického učiliště. V letech 1987 – 1990 působí na Krymu jako restaurátor v Ajvazovského galerii ve Feodosii. Práce restaurátora jej však neuspokojovala a postupně vítězí touha malovat ikony. Vrací se do Penzy, kde pracuje v ikonografické dílně při místním biskupství. Tam prohlubuje své studium ikonografie a přicházejí první velké práce: maluje fresky a ikony pro kostel v Kuzněcku, podílí se na malování ikonostasu v nově postaveném chrámu ve vesnici Velký Vjas v penzenské oblasti. V letech 1995 – 1999 pokračuje ve studiu ikonografie u pedagoga Moskevské duchovní akademie A. N. Soldatova. Pokračuje v malování ikon, vytváří ikoностas pro seminář v Penze, v letech 2000 – 2003 pracuje na výzdobě chrámu Kazaňské Matky Boží v Bugulmě v kazaňském biskupství. Dále působí na Krymu, kde vytváří fresky pro chrám zasvěcený ikoně Radost všech zarmoucených v Nasypném a chrám sv. Mikuláše v Bělogorsku. Dále namaloval ikoностas pro chrám Amvrosije Optinského, ikoностas chrámu Alexandra Něvského v městečku Sovětskoje a řadu dalších ikon pro chrámy na území krymského biskupství. V letech 2008 – 2009 pracoval na ikonostasu pro chrám sv. mučedníka Václava v Litoměřicích.

Předčítání bible na Mírovém náměstí:

Rada města Litoměřice schválila na svém 6. zasedání dne 19. března bezúplatný zábor veřejného prostranství – části Mírového náměstí v Litoměřicích pro *Evangelickou církev metodistickou*, Sládkova 8, Litoměřice, *Bratrskou jednotu Baptistů*, Žižkova 3, Litoměřice a *Církev adventistů sedmého dne*, Máchova 16, Litoměřice, za účelem předčítání Bible svaté v termínu od 10. dubna do 12. dubna 2009.

Ikonoграф Michail Procenko pracuje dál na dalších ikonách pro kostel sv. Václava:

Добрый Вечер Отец Марк!!!

Я вот не удержался и раньше времени , (еще не окончены) решил Вам показать Евангелистов.

так как обещал показать на этой недели.

Пишите, с Уважением Михаил.

Zemřel Karel Riedl, dlouholetý předseda rady starších litoměřické pravoslavné obce:

Hlas pravoslaví, ročník LXIII, březen 2009, číslo 3, strana 45.

Archimandrita Marek Krupica

Diákon Hanuš Nykl

Dne 28. února si Pán k sobě povolal svého služebníka Karla Riedla. Tento věrný člen církevní obce v Litoměřicích se narodil 28. března 1926 v Podsedicích u Lovosic. Celý život usilovně

pracoval (nejdéle jako řidič v podniku Mrazírny), nehledě na následky těžkého zranění kyčelního kloubu, které utrpěl v mládí. V roce 1951 se oženil s Marií Solarovou, s níž prožil více než půlstoletí šťastného života. Byla to právě jeho celoživotní družka, která jej přivedla k pravoslavné víře. Vychovali spolu v nelehkých dobách dvě děti, Karla a Alenu.

Nemalou část svého života zasvětil Karel Riedl církvi. Dlouhá léta byl předsedou rady církevní obce, z velké části zodpovídal za generální rekonstrukci chrámu sv. Václava, probíhající v letech 1993 – 1994, dlouhou dobu vedl zpěv při bohoslužbách. V dobách, kdy se v Litoměřicích sloužilo jen jednou za měsíc, spolu se ženou vždy vzorně připravoval chrám k důstojnému konání bohoslužby. I ve vysokém věku byl ochotným rádcem a pomocníkem při správě a chodu církevní obce. Církev jeho úsilí po právu ocenila; postupně mu byly uděleny všechny tři stupně řádu svatých Cyrila a Metoděje. Nejvyšší stupeň mu byl udělen u příležitosti jeho osmdesátých narozenin před třemi lety při chrámovém svátku.

Vzpomínáme na Karla Riedla jako na zbožného věřícího, který se svou ženou často přistupoval ke zpovědi a přijímání. Jeho odchodem utrpěla litoměřická církevní obec i rodina velkou ztrátu, kterou utěšuje jen víra a naděje ve vzkříšení. Pohřební obřady se konaly 6. března. Prosíme všechny zbožné křesťany, aby se modlili za spásu našeho drahého bratra Karla.

Ikona jež bude chránit Litoměřice:

Rozpracovaná ikona Bohorodičky pro litoměřický kostel sv. Václava ještě v ateliéru. Věže kostelů jsou malovány podle snímků pracovníka muzea Martina Kolaříka, který je fotografoval pro tento účel. V popředí ikonograf Michail Procenko se svými dětmi.

Svátek sv. Václava v pravoslavném kostele sv. Václava na Václavském náměstí:

28. září 2009 se konala v kostele sv. Václava velká slavnost. Světil se nový oltář a žehnal se nový ikonostas s ikonami. Byl vysvěcen nový diákon chrámu otec Pavel Hempel, postřižen nový žalmista chrámu Pavel Železník. Přítomní pražský metropolita Kryštof, michalovecký a košický arcibiskup Jiří a archangelský a cholmogorský biskup Tichon, který s sebou přivezl i pěvecký sbor. Za město se zúčastnili starosta L. Chlupáč a místostarosta J. Landa, bývalá vedoucí odboru školství, kultury, sportu a památkové péče Helena Bitrichová a duchovenstvo ze severních a západních Čech a Prahy. Po skončení bohoslužeb slavnost pokračovala společným obědem na Mostné hoře. Hostitelem byl ing. Antonín Kučera CSc, farník chrámu sv. Václava.

Eparchiální shromáždění v Litoměřicích:

V sobotu 3. října se poprvé konalo shromáždění pražské pravoslavné eparchie v Litoměřicích, což je nejvyšší správní orgán tohoto biskupství. Jednalo o běžné agendě eparchie a zvolilo nový duchovní soud. Předsedou duchovního soudu byl zvolen litoměřický duchovní správce archimandrita Marek Krupica. Shromáždění začalo v 8.00 hodin liturgií sv. Jana Zlatoústého a pokračovalo od deseti hodin zasedáním v hotelu Koliba v areálu Zahrada Čech. Přítomno bylo asi 100 delegátů z církevních obcí v Čechách.

Výstava – koncert:

V pátek 20. listopadu v 18.00 hodin se v pravoslavném chrámu sv. Václava v Litoměřicích konala Výstava (současné ikony, lept, keramika) – koncert (moderní a klasická poezie v ruštině, původní a klasická komorní hudba). Účinkovali:

Jakimov Nikolaj, Teplice (kytara, zpěv)

Jaržombek Anton, Teplice (ikony, zpěv, kytara)

Iljašenko Slava, Praha (grafika)

Vodopjan Taťana, Dortmund (keramika)

Ljubov Pořomkina (violoncello)

Alexandr Nikitin (housle, klávesové nástroje)

Věra Vajget (zpěv)

A též sbor pravoslavné církevní obce v Ústí nad Labem.

Vstupné bylo volné.

Z Litoměřic tato jednodenní výstavka doprovázená koncertem putovala do Ústí nad Labem (21. listopad, chrám sv. Vojtěcha, Hradiště 97/4) a v neděli 22. listopadu do Teplíc (chrám Povýšení svatého kříže, Zámecké náměstí 515/14).

Bohužel jsem byl v pátek 20. listopadu v Nitře na Středoevropské výstavě králíků, holubů a drůbeže, takže jsem o tento zážitek přišel. Ale co mi bylo řečeno kolegou z muzea Martinem Kolaříkem, přišel jsem prý o hodně.

Škrétovy obrazy putují z litoměřické katedrály sv. Štěpána do Prahy:

Obraz hlavního oltáře *Kamenování sv. Štěpána* (výška téměř 5 metrů, šířka přes tři metry) od raně barokního malíře Karla Škréty staršího (1610-1674) opustil v listopadu asi tak na rok a půl své místo v katedrále. Spolu s dalšími dvěma Škrétovými obrazy z bočních oltářů sv. Petra a Pavla a sv. Václava v katedrále, bude dílo restaurováno a následně vystaveno v Praze na výstavě chystané Národní galerií k 400. výročí umělcova narození. Výstava bude uskutečněna ve Valdštejnské jízdárně na Malé Straně a Jízdárně Pražského hradu od listopadu roku 2010 až do dubna roku 2011. Poslední výstava věnovaná K. Škrétovi se v Praze konala v roce 1935.

Pro přesnost: všechna tři díla byla z Litoměřic odvezena pracovníky Národní galerie v Praze 10. listopadu 2009.

Ostatky sv. Zdislavy uloženy v katedrále sv. Štěpána prvomučedníka:

Ostatky sv. Zdislavy, patronky litoměřické diecéze, byly ve čtvrtek 12. listopadu uloženy do nově rekonstruovaného relikviáře, umístěného v katedrále sv. Štěpána na oltáři sv. archanděla Gabriela. Litoměřický biskup Mons. Jan Baxant ostatky svěťice zapečetil biskupskou pečetí a jejich pravost potvrdil autentikou, rovněž zapečetěnou, která byla vložena do ostatkové skříňky. Nový, důstojný relikviář vytvořila pražská restaurátorka Jitka Jirkovská se svým manželem. Jan Jirkovský provedl řezbářské práce, jeho manželka veškeré pozlacovačské práce a ozdobnou dečku, na které jsou ostatky svaté Zdislavy připevněny. Na relikviáři jsou erby svěťice, a to knížecí korunka s lemberským erbem a erbem dominikánů, jejichž členkou byla. Relikviář se skládá z podstavce, který nese medailon sv. Zdislavy, jeho prostřední část ve tvaru rakvičky je ze tří stran prosklená a je završena deskou. Vše je pozlaceno. Vrcholem relikviáře je samotná plastika sv. Zdislavy. Práce trvaly téměř půl roku. Podle restaurátorky bylo nejsložitější vytvořit návrh, aby relikviář zapadl do prostředí katedrály.

7) KONCERTY:

BŘEZEN 2009:

Jazzová kavárna v Malé Dominikánské:

Asi před měsícem byla v Malé Dominikánské 124/8 otevřena *Jazzová kavárna Spirála* majitelů Ingrid Krolokové a Martina Ketnera jež do Litoměřic dojíždějí z Ústí nad Labem – Střekova. Poprvé jsem do kavárny ní vstoupil se svým spolupracovníkem Martinem Kolaříkem, ve čtvrtek 2. dubna. Poobědvali jsme bramborovou polévku (tu jsem měl jenom já) a prejt s vařenými brambory a zelím, Kolařík měl nealkoholické pivo PITO (v láhvi, lahvové) a já Prazdroj (točený). Vše bylo skvělé a na úrovni domácí kulinářské výroby. Pro oba dohromady vše stálo asi 165 Kč. Je to kavárna, přestože je jazzová, nekuřácká; (ten údiv pochází z mého mládí, kdy se v takových podnicích bez cigaretového kouře nebylo možno obejít). Přes den sem zřejmě proto chodí hodně maminek s dětmi. První jazzové menu a vůbec charakteristiku kavárny přebírám z www.kavarnaspirala.websnadno.cz. Ovšem dál podniku budu věnovat pozornost neb s tak inteligentními podnikateli v Litoměřicích jsem

ještě neměl tu čest. Jen aby nám v to měšťě vydrželi. Hned druhý den, v pátek 3. března, jsem se stavil a předal majiteli poslední tři katalogy z *Festivalu grafiky, kresby a fotografie Máchovy Litoměřice* a to dva monotematické – Andreji Horské (fotografka) s názvem *V rozkvětu*, kde je oddíl *Jazz live*, dále Ilony Staňkové (kresba, sklo, fotografie) a 4. ročníku bienále vlastního *Festivalu grafiky, kresby a fotografie Máchovy Litoměřice*, vše z edice *Radobyl*.

Provozní doba: Pondělí – pátek od 9.00 do 22.00 hodin
Sobota od 9.00 do 22.00 hodin

Přerušte na chvíli rychlost, kterou se řítíte novému poznání a využijte možnost najít trochu klidu v duši. Ve spojení s hudbou Vám to umožní uvidět mnohdy zapomenuté, zdánlivě bezcenné maličkosti.

„Podaří-li se někomu z Vás prožít tuto chvíli a na okamžik zastavit čas – díky...“

Ingrid a Mazyn

Kavárna má i svoji prodejničku: Káva Corsiny, čaje a byliny, teplé a studené nápoje, keramika, pivo Pilsner Urquell, svíčky, místní vína – Klášterní sklepy, šperky, lehká kuchyně, přírodní kosmetika, pravidelné jazzové večery, včelí produkty a medovina, knihovna, vonné silice a oleje, letní zahrádka.

Kavárna, miniobchůdek a venkovní letní zahrádka, společně se službami fyzické úpravy vzhledu osobnosti a alternativní přístup k řešení starostí a problémů „celého“ člověka se nachází v budově Svazu žen. Veškeré činnosti, které jsou zde dostupné, vybízí k pozastavení stereotypního koloběhu a úklid našich dušiček v dnešní uspěchané době. Je tu značný výběr možností, jak se oprostit od shonu a stresu, které jsou běžnou součástí našich životů, aniž bychom si to chtěli, či mohli připustit. Litoměřice se svou staletou historií, překrásnou architekturou a poklidným prostředím přímo vybízí k tomu, abychom využili možnost udělat pro sebe a své blízké maximum z toho, co je v našich silách. Také proto nám bude neskonale ctí, přispějeme-li svým snažením „trochou do mlýna“

DUBEN:

dubna – TROUBLE HEROES (Ústí nad Labem) – šéfovo aprílové nadělení.

Předvede Vám, že umí i něco jiného, než jen vařit „café“. Pokud tóny jeho texas – bluesové kapely nezboří dům, máte se na co těšit.

[Poznámka kronikáře: majitel M. Ketner je sám jazzový a bluesový hudebník]

15. dubna – BEŇA & PTASZEK v KRIMINÁLE (Slovensko+Česko)

Zážitek na který se nezapomíná!!

Nespáchali žádný trestný čin, ale pokřtili svoje nové CD, pod tímto názvem. Při té příležitosti, vyrazili

Na turné a zahrnují nás i u nás skladby černých amatérských hudebníků, většinou skládaných přímo ve vězení,

Na nucených pracích, nebo při otrocké práci na bavlníkových plantážích v povodí řeky Mississippi.

V květnu:

6. května – OD PLOTNY SKOK (Litoměřice) – Dámská country kapela.

Zajistily a zařídily vše tak, aby si opravdu mohly odskočit od plotny a přijít mezi nás do Jazz kavárny.

ČERVEN 2009:

45. ročník Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena:

Ve dnech 25. května až 25. června se pod záštitou primátora Statutárního města Teplice Jaroslava Kubery konal *45. ročník festivalu Ludwiga van Beethovena* a to ve městech Teplice, Děčín, Osek, Chomutov, Klášterec nad Ohří, Litoměřice, Cítoliby a Velké Březno. Z pověření Statutárního města Teplice festival pořádala Severočeská filharmonie Teplice. Festival podporovali Statutární město Teplice, Ministerstvo kultury České republiky a Ústecký kraj. V Litoměřicích se koncert konal v sobotu 13. června v 19.00 hodin v bývalém jezuitském kostele Zvěstování Panny Marie jehož provozovatelem je Severočeská galerie výtvarného umění Litoměřice. Hrál Škampovo kvarteto ve složení: Helena Jiříková, Daniela Součková – housle, Radim Sedmidubský – viola, Lukáš Polák – violoncello. Na pořadu byly skladby: J. Heydn: Smyčcový kvartet B dur, op. 55/3, L. Janáček: 1. smyčcový kvartet, L. v. Beethoven: Smyčcový kvartet e moll, op. 59/2

Koncert v bývalém jezuitském kostele:

Severočeská galerie výtvarného umění pořádala 15. června od 18.00 hodin v bývalém jezuitském kostele Zvěstování Panny Marie koncert na kterém vystoupily *Dívčí pěvecký sbor MÁJ* a *flétnový soubor OETHOS*.

Koncert Základní umělecké školy v bývalém jezuitském kostele:

Základní umělecká škola Litoměřice, hudební odbor, uspořádal 22. června v 17.00 hodin v bývalém jezuitském kostele Zvěstování Panny Marie v Litoměřicích orchestrální koncert žáků Základní umělecké školy Litoměřice na kterém účinkovali *Komorní smyčcový orchestr* za řízení Miroslava Ročka a *Orchestr dechových nástrojů* za řízení Ivo Kolbingera a Milana Hanuse.

ČERVENEC 2009:

Litoměřické pěvecké sbory na soutěži v Olomouci:

Litoměřické sbory skvěle reprezentovaly město na 37. ročníku mezinárodní soutěže *Mundi Cantant*, která se koná každoročně v rámci festivalu Svátky písní v Olomouci. Letos se ho zúčastnilo 117 sborů ze 13 zemí světa. *Puellaes cantantes* opět po šesti letech na této soutěži získaly zlatou medaili. *Syrinx* získal v obou kategoriích zlatou medaili a jako vítěz kategorie

komorních sborů a zároveň sbor s vůbec nejvyšším bodovým ziskem se zúčastnil soutěže o absolutního vítěze. Do té bylo porotou nominováno pouze 5 nejlepších sborů celého festivalu a *Syrinx* nakonec skončil na 2. místě. Stal se tak nejlepším českým účastníkem soutěže (absolutní vítězství si vyzpíval smíšený sbor ze Slovinska.). Další zúčastněné litoměřické pěvecké sbory si také vedly velmi dobře. Hlásek získal ve své kategorii stříbrnou medaili, *Modrásci* a *Komorní sbor Hlásku* bronzové medaile.

LISTOPAD 2009:

Koncert učitelů:

V divadle K.H. Máchy v Litoměřicích se ve středu 25. listopadu konal od 18.00 hodin *Koncert učitelů* pořádaný Základní uměleckou školou (ZUŠ) Litoměřice.

Program:

František Maršálek: Kvartetino v Dvořákovském stylu

Smyčcový orchestr ZUŠ, dirigent Miroslav Roček

František Maršálek: Divertimento pro flétnu, hoboj a fagot op. 30 (Allegro)

Hana Přeučilová – příčná flétna

Stanislava Víznerová, jako host – hoboj

Jan Neužil – diplomovaný umělec – fagot

František Maršálek: Sonatina d moll pro baskytaru op. 22

Miroslav Roček – housle

Marie Landová – klavír

František Maršálek: Scherzo pro flétnu, klarinet a klavír op. 8

Hana Přeučilová – příčná flétna

Jaroslav Vavroušek – klarinet

Dagmar Chyňavová – klavír

František Maršálek: Sonatina pro housle a klavír op. 32 – 1. věta

Mgr. Dagmar Grobárová – housle

Mgr. Alexandra Pallasová – klavír

Jean Joseph Mouret: Rondeau

Johann Pezelius: Intrade

Georg Friedrich Händel: Menuet 2

Jan Veselinovič, jako host – trubka

Jan Novák - trubka

Luboš Klaban – lesní roh

Zdeněk Jelen – pozoun

Vladimír Háp – tuba

Georgie Gerschwin: Summertime, Bess, you is woman now

Randolph Boot: Yakety sax

Jaroslav Vavroušek – B tenor saxofon

Václav Neužil – akordeon

Wolfgang Amadeus Mozart: Sonata B dur – 1. věta
Milan Frič – klavír

Antonín Dvořák: Milostné písně č. 2,6
Giacomo Puccini: Gianni Schicchi – arie Lauretty –
„Oh, mio babbino caro...“
Jana Červinková – zpěv
Mgr. Alexandra Pallasová – klavír

Felix Mendelssohn- Bartholdy: Houslový koncert e moll – 1.věta
Mgr. Sergej Anufrijenko – housle
Alexandr Nikotin – klavír

Dramaturgie programu: Jan Novák – zástupce ředitele Základní umělecké školy Litoměřice

8) DIVADLO:

DUBEN 2009:

6. ročník Litoměřického loutkového festivalu:

Rada města Litoměřice schválila na svém 7. zasedání 7. dubna 2009 bezúplatný zábor veřejného prostranství – atria za Domem kultury a parku U Hvězdárny, pro Městská kulturní zařízení, Na Valech 2028, Litoměřice, za účelem pořádání 6. ročníku *Litoměřického loutkového festivalu* ve dnech 14.-16. května 2009.

Loutky potěšily hlavně děti:

Loutková představení a soutěže, zábavné putování parkem a další zajímavosti nabídl 6. ročník Litoměřického loutkového festivalu. Program vyvrcholil představením Václava Upíra Krejčího.

Letní divadelní festival:

Pokud budoucí divadelní historiku hledáš letošní ročník Letního divadelního festivalu, hledáš marně. Máme hospodářskou krizi, šetří se všude a tak ředitelka domu kultury škrtila perem a odnesl to festival. Tak to bylo. Cha, cha.

Letní divadelní dny:

Pokud si budoucí historiku myslíš, že jsem zapomněl na pomalu a těžko vznikající tradici *Litoměřického divadelního léta*, tak nezapomněl. Ředitelka Domu kultury (Městských kulturních zařízení) prostě festival zrušila a řediteli divadla řekla, že by mělo divadlo dávat

více zábavy (od toho je přece ale Kulturní dům, ne?!). Ale i tak: Ředitel divadla k 31. prosinci 2009 v divadle končí. Tak je to.

Soubor MLADIVADLO při ZUŠ Litoměřice – základní informace

Soubor MLADIVADLO vznikl jako výběrový soubor žáků Literárně dramatického oboru Základní umělecké školy ze tříd Mgr. Idy Venzhöferové a Aleše Pařízka DiS. Založen byl v roce 2004.

Tvoří jej žáci třetích a vyšších ročníků různých výukových skupin Literárně dramatického oboru.

Během svého působení vytvořil soubor řadu divadelních inscenací.

Zpočátku byly inscenace souboru určeny pro prostory divadélka MINIMAX, kde byly hrány pro mateřské školky a nižší ročníky základních škol. Počínaje inscenací Dvoreček se soubor občas objevuje i na scéně Městského divadla Karla Hynka Máchy v Litoměřicích a od inscenace muzikálu Nejkrásnější válka vyráží soubor stále častěji i do jiných divadelních sálů v okolních městech.

- O nepodařeném raráškoví (autorská muzikálová mikropohádka)
- Než zazvoní potřetí (pásmo krátkých pohádkových příběhů podle knihy Jiřího Havla)
- Královna Koloběžka první (dramatizace známé Werichovy pohádky)
- Projekt Dvoreček (autorská inscenace spojující prvky bajky, grotesky, frašky a muzikálu)
- Nejkrásnější válka (V. Renčín, H. Čiháková, J. Brabec - muzikál na motivy Aristofanovy Lysistraty)
- Sen noci Svatojánské (W. Shakespeare)

Od jara 2009 soubor pravidelně spolupracuje s Městským muzeem v Litoměřicích, kde se podílel mj. na realizaci večerních prohlídek v rámci Muzejní noci (dialogy historických postav) nebo na provedení hry Mácha aneb litoměřické Máchání.

Uměleckým vedoucím a režisérem souboru je od jeho založení Aleš Pařízek, DiS., který se autorsky a dramaturgicky podílí na většině inscenací. Soubor dle potřeby spolupracuje i s dalšími pedagogy Základní umělecké školy. Na hlasovém vedení a korepeticích spolupracuje se souborem dlouhodobě Pavla Pospíšilová, korepetitorka dětského pěveckého sboru Litoměřický Hlásek.

Dramaturgií a zpracováním svých inscenací se v posledních letech soubor systematicky snaží oslovovat publikum svých vrstevníků, ale zároveň nezapomíná ani na tvorbu pro mladší generace diváků. Proto se také v poslední době zvyšuje množství aktivních členů souboru a rozšiřuje se i dramaturgická skladba repertoáru.

9) LITOMĚŘICKÉ VARHANNÍ LÉTO:

1. festivalový koncert

27. května 2009, 19:00, Katedrála s. Štěpána v

Litoměřicích

JAN DOLEŽEL (ČR) - varhany

Olivier Messiaen - Meditace o tajemství svaté Trojice

1. Nezrozený Otec
2. Svatost Ježíše Krista
3. Vztah, věčně jsoucí v Bohu, je podle věci totéž s bytností (Tomáš Akvinský, Summa theologica)
4. Hospodin, Hospodin! (Exodus, 34, 6)
5. Bůh je nekonečně velký, věčný, neměnný. Vanutí Ducha Svatého. Bůh je láska
6. Syn, Slovo, Světlo
7. Otec a Syn milují Duchem Svatým sebe i nás (Tomáš Akvinský, Summa theologica)
8. Bůh je jednoduchý
9. Jsem, který jsem (Exodus, 3, 14)

Hudba jako taková je absolutně nepostižitelná - nikdo jí nevytvořil, člověk jí dokáže pouze zkoumat, přesto ale nedokáže popsat, jak je možné, že pouhé vlnění hmoty nás dokáže přivést v úžas, zklidnění nebo euforii a celou nekonečnou paletu dalších nejrůznějších nálad - hudba byla lidem dána jako dar, s kterým je možno disponovat - hudbu můžeme hrát, poslouchat, můžeme o ní přemýšlet - a především můžeme hudbě dovolit, aby na nás působila. Existují dokonce i lidé, kteří mají nadání hudbu komponovat - těm pak říkáme skladatelé. Proč takovou zdánlivě banální věc vůbec zmiňují? Chtěl bych se trochu zamyslet - kdo je to vlastně hudební skladatel? Co to vlastně znamená, když někdo nějakou skladbu napíše? Proč tu skladbu napíše zrovna tak a ne jinak? A co z toho všeho má mít posluchač?

Několik myšlenek bych rád zmínil v souvislosti s programem dnešního koncertu. Začneme s osobou skladatele: Olivier Messiaen (1908 - 1992) patří k nejvýznamnějším skladatelům 20. století, jako profesor na pařížské konzervatoři byl dále učitelem mnoha dalších významných skladatelů a během svého života se dočkal mnohých poct. Takto bychom mohli ve velké stručnosti shrnout to, co se o něm můžeme dozvědět na stránkách učebnic. Nás ale přece zajímá, co a proč je na jeho osobě a skladbách tak významné a neobyčejné, že dnes jeho jméno vůbec známe a že se vůbec jeho hudba hraje.

Zde musím udělat odbočku k otázce: co to vlastně znamená, když někdo nějakou skladbu napíše? Pokud je nám hudba jako taková dána, znamená to, že skladatel vlastně svoje skladby netvoří celé od začátku - nemusí vymýšlet, že je třeba zahrát nějaký tón, který my můžeme slyšet a který na nás pak může působit. Jeho práce spočívá v něčem zcela jiném - v organizaci hudby. Skladatel určuje, který tón zazní, který nástroj má hrát, kdy kdo bude hrát, jak rychle, jak nahlas a mnoho dalších věcí - zkrátka řečeno, skladatel vlastně organizuje hudební materiál. Všimněme si i původního významu slova skladatel: je to někdo, kdo skládá - tedy přiřazuje různé hudební prvky na různá místa, čili organizuje.

A jsme u další otázky: Proč tu kterou skladbu napíše zrovna tak a ne jinak? Základní podmínkou pro vznik umění je svoboda - v tomto případě svoboda skladatele organizovat daný hudební materiál tak, aby vznikla skladba, která odpovídá jeho představě. Některý skladatel chce napsat hudbu, při které se bude dobře tančit, jiný skladatel komponuje hudbu, která bude zase sloužit třeba jako zvuková kulisa k filmu - jiní skladatelé se pak snaží pomocí

hudby vyjádřit k nějakému tématu, které se jich samých dotýká. A právě tento poslední druh hudby zazní na dnešním koncertě.

Účelem nebylo napsat krásné melodie, které si budou lidé pobrukovat a říkat: "Ten Messiaen, to byl ale skladatel", ani tak nebylo záměrem napsat efektní hudbu, kdy se posluchač bude koncentrovat na brilantní techniku hráče a na konci ho zahrne bouřlivým potleskem. Zaměření této skladby naznačuje už její jméno: Meditace o tajemství svaté Trojice. Přemýšlení o něčem, co nás přesahuje, co není možné vyjádřit pomocí slov ani čísel, do sebe uzavřené hudební obrazy, z nichž je každý organizován jiným způsobem. Olivier Messiaen použil mnoho velmi různorodých stavebních kamenů, z kterých svoje Meditace složil: gregoriánský chorál, stupnice, které si sám vymyslel (Messiaenovy mody) a také hudební abecedu, kterou si sám sestavil: každé písmeno naší abecedy dostane svojí notu a hodnotu. To mu umožňuje převádět psané slovo do znějící podoby - právě tak vznikly některé jeho melodie. Jako textová předloha byly uplatněny různé biblické texty a citáty z díla Summa theologica od Tomáše Akvinského.

Pro Messiaena byl vždy velice důležitý také ptačí zpěv. Ptáky považoval za jediné pravé hudebníky, byl aktivním ornitologem a v jeho pozůstalosti se zachovaly stovky stran se záznamy ptačího zpěvu, který Messiaen během celého svého života poslouchal v přírodě a převáděl do naší běžné notace. Mnoho míst, která dnes zazní, jsou přesným přepisem ptačího zpěvu, pouze lehce upraveným vzhledem k technickým a zvukovým možnostem varhan. Pokusy ukázaly, že cvičený ornitolog skutečně dokáže jednotlivé druhy ptáků v Messiaenových skladbách identifikovat.

Meditace o tajemství svaté Trojice jsou tedy složené, nebo chcete-li zorganizované z mnoha různých prvků do naprosto jedinečné, originální kompozice. Nejedná se ale o originalitu ve smyslu odlišení se od ostatních skladatelů, kteří nevytváří vlastní stupnice nebo hudební abecedu a nevyužívají ve svých skladbách ptačí zpěv - Messiaen nechtěl být originální. Messiaen pouze považoval za nutné, hudebně se vyjádřit k tématu, které se ho osobně dotýká. Pro realizaci svých představ vycházel z hudebního materiálu, který se mu pro dané téma jevil jako adekvátní - to ale není v první řadě originalita, nýbrž identita - identita jako člověka, jako umělce. Originalita je zde pouze jakýmsi vedlejším produktem.

A co posluchač? Ten má k dispozici názvy jednotlivých vět, které mu dávají určitou orientaci, v žádném případě se ale nesnaží podrobně postihnout celý tento složitý organismus (dovolím si zde upozornit na vztah ke slovesu organizovat). I kdyby se třeba stalo, že nebudeme všemu dokonale rozumět, mějme na paměti, že to také není smysl této hudby. Ten totiž leží někde úplně jinde - je to Messiaenova výpověď o svaté Trojici, hudba, která se snaží tento fenomén hudebně vyjádřit. Pro nás - pro posluchače i pro interpreta je to možnost zamyslet se společně s ním.

Jan Doležel

Jan Doležel studoval na hudebních školách u Adama Viktory v Plzni, Jaroslava Tůmy v Praze, Franze Danksagmüllera a Hans-Jürgen Schnoora v Lübecku. Své vzdělání si dále rozšířil aktivní účastí na mezinárodních mistrovských interpretačních kurzech u Christopha Bosserta, Hans-Ola Ericssona, Luigi Ferdinanda Tagliaviniho, Haralda Vogela, Michaela Radulesca, Tona Koopmana, Jona Laukvika a mnoha dalších.

Získal první ceny ve varhanních soutěžích v Humpolci (2005) a v německém Heidenheimu (2006) a dále cenu DAAD, cenu Marie-Luise Imbusch-Stiftung a prémii v Possehl-Wettbewerb v Lübecku (2007). Je stipendistou Evangelisches Studienwerk – Villigst.

Kromě nejstarší varhanní hudby (Adam Ileborgh von Stendal, Codex Faenza) pravidelně uvádí na svých koncertech novou (avantgardní) hudbu, v poslední době například Györg Ligeti - Volumina, Erik Satie - Messe des Pauvres a Douze petits Chorals. V české premiéře uvedl skladbu Radosti z milosti od Marka Kopelenta a mnoho dalších premiér soudobých skladeb.

Podílel se na řadě kulturních projektů, například příprava a realizace hudby k němým filmům Nosferatu (2008, Lübeck), a Das Cabinet des Dr. Caligari (2009, Lübeck), koncertní projekt „Čas“ (2008, Plzeň) a mnoha dalších. Pravidelně spolupracuje se souborem staré hudby Ensemble Inegal, se kterým se podílel na natočení tří CD s hudbou J.D.Zelenky, J.J.I.Brentnera a A.Vivaldiho, dále s Plzeňskou filharmonií aj. V roce 2008 jako stipendista Eberhard Kraus Stiftung koncertoval mimo jiné v katedrálách v Regensburgu a Bambergu.

2. festivalový koncert

10. června 2009, 19:00, Katedrála s. Štěpána v Litoměřicích

MICHEL COLIN (Francie) - varhany

J. S. Bach (1675 – 1750) / Charles-Marie Widor (1844 – 1937)

Matheus – Final

(z Pašijí podle Sv. Matouše)

Albert Périhou (1846 – 1936)

6 pièces / préludes

- Andantino
- Pastorale
- Marche-Procession sur Adoro te
- Allegretto
- Les Cloches (Zvony)
- Adagio

César Franck (1822-1890)

3. chorál

Improvizace na liturgické téma

Michel Colin se narodil v Picardii. Po studiích klavírní hry, během nichž získal 1. cenu v hudební soutěži v Reims (1983) se začal věnovat houslové hře a současně hudební vědě na Sorbonně. Studoval varhanní hru u André Fleuryho a dále u Françoise Reneta na škole

Marcela Dupré v Meudon, kde získal zlatou medaili v roce 1986. Postgraduální studium započal v roce 1987 a nakonec studoval u Odile Pierra na National Conservatoire v Paříži, kde získal zlatou medaili v roce 1988.

V letech 1982 – 1989 sloužil jako varhaník v chrámech St-Denis a Vykoupení v Paříži. Poté byl jmenován varhaníkem katedrály v Meaux, kde působil v letech 1987 – 1989. V roce 1989 byl jmenován titulárním varhaníkem u varhan Yvese Cabourdina v basilice Notre-Dame de la Victoire v Saint Raphaëlu (francouzská Riviéra).

Od roku 1989 do roku 1994 pracoval jako korepetitor pěveckých a instrumentálních tříd na konzervatoři v St Raphaël. Během let vystřídal mnoho míst, kde působil jako učitel varhanní a klavírní hry: Konzervatoř a Hudební škola v Sanary (1992 – 1993), St-Cyr-sur-Mer (1995 – 2001) a St Raphaël 1989 – 2001, La Valette-du-Var (1999 – 2004) a jako učitel cembalové hry v Hyères (1995 – 2004).

Na základě konkursu v roce 1998 dnes působí jako profesor varhanní hry na Regional National Conservatorium v Toulonu. Také absolvoval 6-letý varhanářský kurs v Paříži u Jacquese Barberise a v Carcès (Provence) u Yvese Cabourdina. Dlouhodobě se zajímá o historické klávesové nástroje a Francouzské kulturní dědictví. Je sběratelem a zastáncem interpretace na historických nástrojích. Kromě publikování v různých hudebních časopisech aktivně podporuje mnoho místních i národních varhanických společností a jako umělecký ředitel působí na mnoha regionálních i národních varhanních festivalech. Michel Colin je profesionální varhanický konzultant francouzského Ministerstva kultury. Působil jako konzultant při pořizování nových nebo restaurování historických nástrojů ve Francii, Alžírsku, Monacu a Austrálii.

Vystupoval jako sólista i souborový hráč na téměř 500 koncertech v deseti evropských zemích, a dále v severní Americe, severní Africe, Izraeli a Austrálii. S velmi pozitivním ohlasem kritiky natočil řadu CD pro France Musique, USA, EMA Harmonia Mundi, Plein-Jeu, Ad Vitam a Ligia Digital.

3. festivalový koncert

24. června 2009, 19:00, Katedrála s. Štěpána v Litoměřicích

RAYMOND O'DONNELL (Irsko) - varhany

Dietrich Buxtehude (1637-1707)
Passacaglia d moll

William Walond (1725-1770)
Cornet voluntary in G

Henry Purcell (1659-1695), arr. Friedrih Hogner

Suite

- Introduction
- Trumpet tune
- Air
- Gavotte
- Trumpet tune

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Partita "Sei gegrüßet Jesu gütig", BWV 768

Charles Villiers Stanford (1882-1924)

Prelude, op. 105 no. 3

Prelude, op. 101 no. 2

Prelude, op. 101 no. 4

Joseph Bonnet (1884-1944)

Romance sans paroles

Simon Preston (*1938)

Alleluyas

Raymond O'Donnell se stal hudebním ředitelem katedrály v Galway v lednu 1994. Tento dublinský rodák studoval varhanní hru v Dublinu na Pro-Cathedral u Gerarda Gillena po 3 roky. Dále studoval hudbu a matematickou fyziku na National University of Ireland v Maynooth, kde absolvoval v roce 1991 s uznáním 1. stupně a titulem MA varhanní hru. Během studií absolvoval roční stáž na University of Louisville v Kentucky, kde studoval varhanní hru u Melvina Dickensona. Dále se zúčastnil mistrovských kurzů Daniela Rotha, Marie-Claire Alain, Bena Van Oostena a dalších. Před příchodem do Galway byl ředitelem pro duchovní hudbu na Clongowes Wood College.

Vystupuje jako sólista i korepetitor v Irsku a po celé Evropě. V současné době je mimo jiné lektorem na National University of Ireland v Maynooth. Kromě své hudební kariéry se aktivně zabývá softwarovým vývojem a také je držitelem licence soukromého pilota.

4. festivalový koncert

**29. července 2009, 19:00, Katedrála s. Štěpána v
Litoměřicích**

KONRAD KATA (Německo) - varhany

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Preludium Es dur, BWV 552,1

Triová sonáta Es dur, BWV 525

- *Allegro moderato*

- *Adagio*

- *Allegro*

Fuga Es dur, BWV 552,2

Felix Mendelssohn - Bartholdy (1809-1847)

Sonáta D dur, op. 65/5

- *Andante*

- *Andante con moto*

- *Allegro maestoso*

César Franck (1822-1890)

z cyklu "Six Pièces pour grande orgue" (1878)

Pastorale

z cyklu "Trois Pièces pour grand orgue" (1860-62)

Pièce Héroïque

Marian Sawa (1937-2005)

EWA (1988)

Konrad Kata se narodil v roce 1968. S velkým úspěchem koncertoval v Německu, Rakousku, Francii, Švýcarsku, Dánsku a Polsku. Je vysoce ceněn jako sólista i komorní hráč a jeho jméno je velmi známé poté, co získal několik významných ocenění (např. Possehl Award v Německu – 1994 a 1995, Melk Early Music Competition v Rakousku – 1996 a další). Jeho rozsáhlý repertoár sahá od hudby starých mistrů až k současné tvorbě.

Konrad Kata započal studium varhanní hry ve Varšavě u Jaroslava Malanowicze a dále pokračoval pod vedením Joachima Grubicha na Chopinově akademii ve Varšavě, kde absolvoval s vyznamenáním. Později prohluboval své vzdělání Musikhochschule v německém Lübecku u vynikajícího varhaníka Martina Haselböcka, kde získal koncertní diplom s vyznamenáním, a dále ho doplňoval účastí na mnoha seminářích a sympóziích, zaměřených na stylovou čistotu interpretace a různé varhanní interpretační školy. Konrad Kata se zúčastnil více než 20 mezinárodních mistrovských kurzů v Evropě a nechal se ovlivnit takovými osobnostmi, jako např. Guy Bovet, Hans Haselböck, Daniel Roth, Ion Laukvik, Michael Radulescu a Wolfgang Zerer.

Vedle své aktivní koncertní činnosti Konrad Kata studoval hudební vědu, dějiny umění a dějiny německé literatury na Christian-Albrechts-Universität v německém Kielu.

Konrad Kata nahrával v Polsku (Polský rozhlas) a v Německu a v současné době působí jako varhaník kostela St. Vicelin v Lübecku.

“Hudebník s obrovským citem... vynikající varhaník s bezvadnými technickými schopnostmi.” - Martin Haselböck

5. festivalový koncert

26. srpna 2009, 19:00, Katedrála s. Štěpána v Litoměřicích

JOZEF SERAFIN (Polsko) - varhany

Johann Sebastian Bach (1685 – 1750)

Preludium a fuga a-moll

„Wir glauben all an einem Gott“ (3 verze)

César Franck (1822 – 1890)

Chorál č. 3 a-moll

Jehan Alain (1911 – 1940)

Le Jardin suspendu

Fantasmagorie

Andante

Petr Eben (1929 – 2007)

Fantasia II a Finale z Nedělní hudby pro varhany

Jozef Serafin je varhaník a hudební pedagog. Narodil se 1. května 1944 v Krakově. V roce 1968 absolvoval s vyznamenáním na Hudební akademii v Krakově, kde studoval ve třídě Bronislawa Rutkowského a Johna Jargonia. V letech 1970-72 studoval na Hochschule für Musik und Darstellende Kunst ve Vídni pod vedením Antona Heillera a absolvoval s vyznamenáním a zvláštní cenou. Získal první místo na Národní hudební soutěži v Lodži (1964), Národní varhanní soutěži ve Varšavě (1967) a Mezinárodní soutěži v Norimberku (1972).

Účinkoval téměř ve všech evropských zemích, dále v Japonsku, Kanadě a Spojených státech. Pořídil řadu nahrávek pro rozhlas a televizi doma i v zahraničí, nebo např. pro firmy Recordings, Veriton, EMI Electrola, Motette, Aulos, DUX. Jozef Serafin je profesorem na Chopinově hudební akademii ve Varšavě a na Hudební akademii v Krakově. Přednášel také

na univerzitách v Japonsku, Kanadě a USA. V roce 1996 otevřel otevřel mistrovskou třídu v Soulu v Jižní Koreji. Byl porotcem na mezinárodních varhanních soutěžích v Norimberku, Praze, Manchesteru, Marseille a Gdaňsku. Již mnoho let je uměleckým ředitelem Mezinárodního festivalu varhanní a komorní hudby v Kamienu a Lezajsku.

6. festivalový koncert

9. září 2009, 19:00, Katedrála s. Štěpána v Litoměřicích

SUSAN LANDALE (Francie) – varhany SCHOLA GREGORIANA PRAGENSIS (ČR)

Hasan El-Dunia, Tomáš Lajtkep, Michal Mačuha, Ondřej Maňour, Michal Medek, Martin Prokeš, Stanislav Předota, Marek Šulc, **umělecký vedoucí — David Eben**

Petr Eben (1929 – 2007)

Laudes I.

Gregoriánský chorál

- Introitus Da pacem Domine (*Dopřej, Pane, pokoje...*)
- Graduale Unam petii (*O jedno jsem prosil Hospodina, abych v Hospodinově domě směl bydlet...*)
- Offertorium De profundis (*Z hlubokosti k tobě volám...*)

Jehan Alain (1911 – 1940):

Choral Dorien

Petr Eben

Missa Adventus et Quadragesimae

Petr Eben

Tři chorální přede hry

- In Natali Domino
- Umučení N. P. Jezu Krista
- Jáť jsem v tom rozveselen

Petr Eben

Suita Liturgica I.

- Dominica de Passione

Zpěvy z pozdně středověkých Čech

- Credo in unum Deum (*Věřím v jednoho Boha...*)
- Sequentia Ave caro (*Bud' pozdraveno, Tělo Kristovo...*)

- Petrus Wilhelmi de Grudencz : Motetus Panis ecce (*Hle, chléb andělů...*)

Petr Eben
Laudes IV.

Slovo k programu

Dnešní koncert by chtěl připomenout dílo **Petra Ebena** (1929-2007) v jeho dvou nejvýznamnějších podobách, kterými jsou hudba varhanní a vokální. Kromě Ebenových kompozic zazní také několik zpěvů gregoriánského chorálu, jenž byl pro tohoto skladatele významným zdrojem inspirace. Součástí programu je i ukázka z díla francouzského skladatele Jehana Alaina, jehož varhanní hudba byla Ebenovi rovněž velmi blízká.

Koncert je zářmován dvěma větami jednoho ze stěžejních varhanních cyklů Petra Ebena – **Laudes**. Autor k této skladbě říká: „Základní myšlenka cyklu pramení z přesvědčení, že naše století je hluboce nevďěčné k lidem kolem nás, ke světu i k jeho tvůrci. A tak považuji za jeden z úkolů umění vyslovit chválu a vděčnost, neboť jinak by „kameny volaly,“ jak je psáno v Písmu. Proto název „Laudes“ (chvály).“

Každá z vět tohoto cyklu pracuje s jedním tématem gregoriánského chorálu. V první větě je to velikonoční Alleluia, které se ozve tiše až mysteriózně po slavnostní introdukci. Pro závěrečnou větu cyklu, která uzavře i dnešní koncert, zvolil Eben melodii chorálních litaní *Christus vincit*. Z pianissima manuálu se vynoří první tón litanie jako fortissimo pedálu, jako kdyby interpret omylem zavadil o příslušnou klávesu. Teprve postupně se z dalších jednotlivých nárazů pedálu skládá celé téma refrénu, které je dále variováno až do zřetelného a jásavého závěru.

Po krátkém bloku gregoriánských zpěvů zazní **Choral Dorien** francouzského skladatele Jehana Alaina {1911-1940}, skladba meditativního charakteru, jež klidným rytmickým tokem pokojně kráčí k zářivému závěru.

Missa Adventus et Quadragesimae Petra Ebena vznikla v letech 1951-52, tedy právě v době nástupu totalitního režimu v Československu a tato okolnost patrně ovlivnila určení mše jako adventní a postní. Zvuková inspirace vychází z gregoriánského chorálu a jeho jednohlasu. Ebenovo pojetí mše se v řadě ohledů liší od tradičních zhudebnění. *Sanctus* bývá například pojímán většinou slavnostně a radostně, zatímco Eben cítí tuto část spíše starozákonně, jako obraz tajemného Boha. *Agnus Dei* zní jako úzkostný výkřik uprostřed tehdejší nepřátelské současnosti.

V roce 1971 se na Petra Ebena obrátilo nakladatelství Bärenreiter, aby vytvořil cyklus relativně jednoduchých preludií k vybraným chorálům z kancionálu Českých bratří. Tak vzniklo **Deset chorálních předeher**, z nichž zde zazní tři. Každé předeherě předchází stručná „intonace“, která naznačí melodii příslušného chorálu.

Suita liturgica vznikla jako výběr z „Liturgických zpěvů“, k nimž autor doplnil koncertantní varhanní mezihry. O svých „Liturgických zpěvech“ Petr Eben říká:

„**Liturgické zpěvy** jsem psal v letech 1955-1960 jako propria k jednotlivým nedělím a svátkům. Ještě před II. vatikánským koncilem nám záleželo na tom, zejména během těchto let, aby věřící při mši mohli rozumět textům v české řeči. Při zhudebnění jsem si uvědomil,

jak velké jsou kontrasty atmosféry různých svátků a snažil jsem se je hudebně vyjádřit.“ Dnes zazní první část tohoto cyklu, jež zahrnuje zpěvy z 5. neděle postní.

Susan Landale

Původem ze Skotska, absolvovala s vyznamenáním Universitě v Edinburgu a poté pokračovala ve studiích u francouzského varhanního virtuóza A. Marchala. Od té doby se Paříž stala jejím druhým domovem.

Vítězství v mezinárodní varhanní soutěži v St. Alban's v Anglii odstartovalo její koncertní kariéru. Má četné nahrávky u společností Erato, Lyrix, Calliope, Universal/ Accord/Musidisc a REM. Vysoké ohodnocení francouzské hudební kritiky získala za CD s díly O. Messiaena, Ch.Tournemira a za souborné provedení skladeb C. Francka. Na konzervatoři v Rueil-Malmaison vychovala řadu vynikajících francouzských i zahraničních varhaníků.

Nyní je profesorkou na Královské hudební akademii v Londýně, věnuje se koncertní činnosti, nahrávání, vedení mistrovských kursů a hodnocení mladých varhaníků na mezinárodních soutěžích.

Je autorkou článků o soudobé varhanní hudbě, zvláště pak o dílech O.Messiaena a P.Ebena. Je varhanicí kostela sv. Ludvíka v Invalidovně v Paříži, členkou umělecké rady Mezinárodní varhanní soutěže „Grand Prix de Chartres“, členkou Francouzské státní varhanní komise, Pařížské diecézní varhanní komise a prezidentkou Akademie André Marchala.

Jako výraz uznání jejího mezinárodního působení a zásluh v oblasti varhanní hry jí anglické Královské kolegium varhaníků v březnu roku 2003 udělilo čestný titul "Fellow honoris causa".

Schola Gregoriana Pragensis byla založena Davidem Ebenem v roce 1987. První dva roky existence mohla zpívat pouze při liturgii, od konce roku 1989 se však intenzivně věnuje také nahrávání a často koncertuje doma i v zahraničí (Itálie, Španělsko, Francie, Belgie, Nizozemí, Německo, Rakousko, Švýcarsko, Norsko, Švédsko, Slovensko, Maďarsko, Polsko, Izrael). CD nahrávky souboru vznikají výhradně ve spolupráci s největším českým hudebním vydavatelem, firmou Supraphon, a získaly již řadu ocenění (Choc du Monde de la Musique, 10 de Répertoire, "Zlatá Harmonie" za nejlepší českou nahrávku roku). Soubor zároveň natáčí i pro Český rozhlas - zde již seznam nahrávek dosáhl úctyhodného počtu 319 skladeb.

Schola v různých projektech spolupracovala s celou řadou špičkových českých i zahraničních interpretů (Prof. Petr Eben, Jiří Barta, Jaroslav Tůma, Iva Bittová, Choeur grégorien de Paris, Boni pueri, Musica Florea, sbor japonských buddhistických mnichů Óhara Gjosan šomjó kenkjú-kai, Varmužova cimbálová muzika, Jenaer Philharmonie, ad.)

Soubor se řadí mezi přední světové interprety středověké duchovní hudby. Zaměřuje se jak na sémiologickou interpretaci gregoriánského chorálu podle nejstarších neumatických pramenů z 10.-11. století, tak i na uvádění gregoriánských zpěvů vlastní české chorální tradice včetně rané polyfonie. Díky intenzivnímu studiu středověkých pramenů zaznívá v programech často i řada unikátních nově objevených skladeb ze 13.-15. století. V širokém spektru repertoáru souboru lze však najít i soudobou tvorbu (viz např. CD Antica e moderna) - některé skladby mladé české skladatelské generace byly napsány přímo pro Scholu a v premiéře zazněly v jejím podání.

Posluchači i odborná kritika oceňují na nahrávkách a koncertních projektech dramaturgickou nápaditost a muzikální interpretaci, se kterou soubor zpřístupňuje repertoár ležící u samých kořenů evropské hudební kultury. Více na www.gregoriana.cz

10) MÁCHA A LITOMĚŘICE:

Katalogový list k výstavě v komunitním centru Prádelna, Holečkova 35, Praha Smíchov / 19.1. - 23.2. 2009

Poznámka: Radek Květoň a Martina Košařová se zúčastnili 4. a 5. ročníku festivalu grafiky, kresby a fotografie Máchovy Litoměřice 2007 a 2009. Radek Květoň žije a pracuje v Litoměřicích.

HINDUSTÁN SPÍCÍ A BDÍCÍ

Výstava Hindustán spící a bdící Radka Květoně a Martiny Košařové představuje výběr fotografií zachycených během cesty po Indii, uskutečněné v roce 2007. Cesta trvala 7 měsíců. Začala v Dílí a pokračovala na východ do Rajastanu, přes Gujarat na ostrov Diu. Pak dolů podél Arabského moře na jih přes Maharasthu (Bombay), Karnataku do Keraly – nejjihnějšího státu Indie. Cesta dále pokračovala na sever, tentokrát po západním pobřeží přes Tamil Nad, Andhra Pradesh, Orissu do Východního Bengálska (Calcutta), a dále přes Bihar do hor proslulého čajového kraje kolem horského Darjilingu. Od tud jsme jeli po horských hřebenech na východ k nepálským hranicím a dál do hlavního města Nepálu – Kathmandu, kde lze prodloužit indické vízum. Poté jsme se přiblížili více k Himalajím do Pokhary. Po měsíci v chladivém horském vzduchu jsme se vrátili do rozpáleného indického Uttar Pradeshu, a z Varanasi pokračovali proti proudu posvátné Gangy na sever. Navštívili jsme i modernistický urbánní koncept Le Corbusierův – město Chandigarh ve státě Punjab. Od tud vedla naše cesta do malebného podhůří Himlaje – vesničky Vashisht ve státě Himachal Pradesh, kde už začalo letní období dešťů. Z Vashishtu jsme se vraceli dolů přes Rishikesh a okruh naší cesty se uzavřel zpět v Dílí, v proslulém zaplivaném hotelu Navrang.

Projeli jsme okrajově mnoho indických států, svatá místa, horské vesnice, pouštní města, obří velkoměsta, čajové plantáže, stovky hinduistických chrámů, gháty, posvátné hory, palmové pláže, nekonečné průmyslové zóny, tisíce kilometrů prашných silnic i horských cest,..

Pokusili jsem se udělat výběr fotografií, jež chce nabídnout možnost alespoň částečně pocítit a sdílet neuvěřitelnou kulturní diverzitu této obrovské země, možnost alespoň trochu si představit barevný svět hinduistické společnosti plné protikladů, neznámých vůní a neusálých překvapení.

Indie je země stojící na tisíciletých pilířích hinduistické víry, stejně těžko uchopitelné a rozmanité jako je ona sama. Jiná mentalita, jiné barvy, vzory, písma, jazyky, literatura, Bohové, krajiny, lidé,... do očí bijící chudoba hned vedle pohádkového bohatství. Lidé posílení svou životní filosofií, podepřenou vírou, unesou jakoby s lehkostí těžké osudy, byť takové, že pro okcidentálce nepředstavitelné. Lidé svou zemi milují a říkají jí Matka. Stejně přízvisko nese i posvátná řeka Ganga, která se začíná krom mrtvých těl plnit i chemickým odpadem. Pro hinduistu svatá Matka, pro západního člověka špinavá stoka.

V Indii si člověk uvědomí do jaké míry je kultura ovlivňována náboženstvím (zde ke všemu nejméně 4000 let starém), a do jaké míry náboženství formuje myšlení lidí.

Není snadné popsat slovy onu kulturní rozdílnost na kterou narážíme. Fotografie však někdy dokáží sdělit více než mnohostran textu.

Nechte se tedy prosím unést proudem obrazů; mozaikou složenou ze střípků starobylé i novodobé Indie, a pozvěte se spolu s námi ke krátkému putování po pozoruhodném Hindustánu – bdícím i spícím.

Ganesh & Martina Košařová

Součástí vernisáže bude projekce autorského videa Střípky Hindustánu (M. Košařová, 45 min.) a případně dalších tématických hindu-videokonceptů z dílny ASS.

pozn.)

Jak už napovídá název, část výstavy bude věnována indickým spáčům. Jde o část koncepčního fotografického souboru zachycující lidi spící na ulici tj. nejchudší vrstvu indické společnosti, která žije již celé generace bez střechy nad hlavou.

Dopis Petra Šmahy O. Doskočilovi

(P. Šmaha je od 1. ročníku pravidelným účastníkem festivalu grafiky, kresby a fotografie Máchovy Litoměřice (vždy grafickým listem):

Milý Oldo

23.I.09

Snad Tě to nezklame a když jo, tak si pro sebe vybereš až se tady někdy stavíš. Ta „Noc“ je tady pro Tebe, nejsem si jistý, že bys chtěl variantu Kauzy MÁNES...

Čestné soudnictví – KAUKZA MÁNES je pro výstavu... snad budeš spokojen v každém případě je to aktuální, měl jsem loni na toto téma dvě výstavy – v Praze v galerii ŠPAČEK a v Brně v Galerii DOLMEN.

...přikládám xerox všech výstav.

Ještě jednou Ti děkuju za Tvou věrnost a až pojeděš někdy krajem černovolským, tak se ke mně či ku nám stav, na dobré slovo a myslím, že si zasloužíš nějaké ten desátek v podobě nějaké té malované magořiny.

Tak tož se měj dobře synku na horách litoměřických a opatruj svá stáda.

Tož ahoj, zdraví

Tvé kolegu

Z Černého vola

Petr

Poznámka kronikáře: Kauza Mánes – jde o budovu na nábřeží v Praze jež patřila za první republiky výtvarníkům, ale soud ji v restituci přiřkl někomu jinému. P. Šmaha se v kauze angažoval, napsal článek podložený fakty (ad fontes) do čtrnáctideníku *Ateliér*, ale nepomohlo nic. Tak vše ztvárňuje alespoň v grafických listech. Ostatně – i to je česká krajina a na festival tak taková kausa převyprávěná do grafické podoby, patří. „Noc“ je grafický list, jež byl přiložen ke grafice na výstavu a určen jako dar kronikáři. Na zadní straně listu napsal malíř a grafik tužkou: *Oldo, myslím, že ta patina k tomu sedí, na bílém papíře by to nebylo ono... Snad je tam podnět něčeho... Petr.* A pod fasetou kromě značení, že jde o jeden tisk a že se list jmenuje „Noc“ a že je to tisk z roku 1997, je text: *Srdečně a s díky Oldovi Doskočilovi, Petr 23.I.2009*

Dopis profesora na Akademii výtvarných umění v Banské Bystrici Františka Hodonského O. Doskočilovi:

Ahoj Oldřichu!

Plním slib a posílám, co jsem u slivovice slíbil.

Snad něco použiješ. Jak jsi dovezl grafické listy?

Doufám, že v pořádku.

Zdravím

Ahoj Franta

38.1.09

Dopis akademické malířky – restaurátorky Jany Kremanové O. Doskočilovi:

Hlavní pošta

Na Škaredou středu

8. dubna 2009

Moc Tě zdravím Oldřichu

k Velikonocům a konečně

posílám 2 foto Petra Kaisera (označené jsou vzadu šipkou kde je střed naležato) a svoji starší povídku (není už jak jsem si myslela upravená jak formálně tak vůbec, ale je to všechno jedno!).

Jsem ve stádiu absolutního rozkladu, nic se mi nedaří, takže NIC nedělám.

Dnes jsem viděla byt do kterého mě majitel chce nacpat. Dům vypadá jak z anglického hororu a byt opustili lidé v děsu! Nájem je o 3 000 víc než činí celý můj důchod, ale to je prý normální a ještě se bude zvedat.

Myslím, že jsme si to všechno zasloužili a těším se, až bude hůř!

Moc pozdravuj Martina.

Pusu Jana.

Zavolej.

Každoroční návštěva u Ludvíka Kundery (21. května):

Tak jako každoročně (i když v minulých letech o něco dříve) se i letos vydala ve čtvrtek 21. května malá delegace (Oldřich Doskočil a místostarosta Jiří Landa) do Kunštátu na Moravě za Ludvíkem Kunderou, čestným občanem města Litoměřic od roku 2000, aby mu bylo poblahopřáno k březnovým narozeninám, tentokrát 89 (ročník 1920). Gratulace to letos značně opožděná, ale ono je pořád něco a najednou je tu místo března květen. Bylo značné vedro, cesta ubíhala dobře, dokonce i průjezd Prahou nebyl tak velkým zdržením jako loni. V motorestu někde před odbočkou na Žďár nad Sázavou jsem si dal boršč (byl dobrý), jeden něco jako dalamánek, ale větší, a jeden ledový citronový čaj a zaplatil 103,-Kč (sto tři korun), což je suma značná (když jede celá rodina s dětmi tak je to pěkný záhul na peněženku). Na to, že jsme z Litoměřic vyjeli v sedm hodin a v Kunštátě na Moravě byli při odbočení na Žďár už v 11.00 hodin, je to časový rekord našich několikaletých jízd za Kunderou (z dálnice přes Žďár do Kunštátu je to asi 65 km). L. Kundera i jeho žena byli v dobré kondici, oběd byl skvělý, dostal jsem novou knížku veršů (výběr poezie z let 2000 až 2008) vydanou nakladatelstvím Atlantis, potom sborník Skupina Q jež vyšel v Brně ke 40 výročí existence této sešlosti umělců které L. Kundera předsedá. Po obědě u Kunderů se šlo podívat do ateliéru loňského účastníka festivalu grafiky, kresby a fotografie Máchovy Litoměřice Víta Ondráčka (se svoji ženou se pečlivě starají o Kunderovi) co nového udělal a bylo toho dost. Každý jsme dostali dle vlastního výběru po dvou grafických listech (technika korku) a pak se jelo bez

zastávky v Černém pivovaře domů. Na dálnici jsme se stavěli ještě na Vysočině v motorestu, byl podstatně méně než ten ranní co do jídla kvalitní, ale stejně drahý. Jedny francouzské brambory (nebyli ani moc dobré) a nějaká sladká limonáda, to vše dohromady 105,-Kč (sto pět korun). Cestou jsme za motorestem ještě na Vysočině projeli značným slejvákem, ale při dojezdu do Litoměřic jsme zjistili, že tu nepadla ani kapka Zapršelo si až večer.

Dopis Ludvíka Kundery O. Doskočilovi:

Kunštát 17. 6. 2009-06-18

Milý příteli,

Konečně něco málo posílám a věru nevím, je to do části „esej“ nebo „báseň“. Jaksi se to překrývá. Vyslovte se, prosím. Posílám i své poznámky k životopisu z nedávné doby, a to jako dáreček pro Vás: starou koláž, toť ryze soukromě. Báseň „mimo téma“ bych ještě posbíral, ale nerad bych vás zahlcoval. Buďte zdravý, pozdravujte pány starosty a sebe.

Váš

Ludvík Kundera.

Dopis L. Kundery O. Doskočilovi:

Kunštát 25-6.2009

Milý příteli,

Našel jsem dávno zapomenutý šanon Zapomenuté básně a ejhle: mohu poslat tři básně „na vybranou“. Co nepoužijete, ponechte si co papírový dárek.

Horu textů v mé souvislosti pošlu až po neděli, jsou tam překlady a nepřesnosti, dnes už nemůžu, musím napsat a odeslat pár dopisů a zítra čekám svého německého spolupracovníka, jenž překládá surrealistického Nezvala /Absolutní hrobař/ a Miladu Součkovou, a potřebuje pomoc, u nás skoro zapomenutou. Až do pondělka.

Buďte zdravý. Váš Ludvík Kundera

Kubinovský katalog mi ze Salzburku zatím neposlali. Doufejme, že se nevyprodal...

Dopis malíře Josefa Ryzce O. Doskočilovi:

3.8.2009

Ahoj Oldo,

Protože nepředpokládám, že bys navštívil mou výstavu až v dalekém Berouně, příkládám Ti alespoň katalog, abys věděl o čem ta výstava je.

Tento týden Ti pošlu emailem fotku mého obrazu, kterou jsem slíbil Tvé publikaci poslat.

Srdečně zdraví

Josef

Poznámka kronikáře: Josef Ryzec je pravidelným účastníkem festivalu grafiky, kresby a fotografie Máchovy Litoměřice od jeho prvního ročníku v roce 2001.

ASSteroidy: prezentace digitálního archivu objektů nalezených v lokaci Terezín

Bratři Zdeněk a Radek Květoňové jsou pravidelnými účastníky festivalu grafiky, kresby a fotografie Máchovy Litoměřice, žijí a pracují v Litoměřicích. Výstava, o které přinášíme tiskovou zprávu, byla prezentována v České televizi a dalších médiích. Vzhledem k její unikátnosti pokládám za potřebné uchovat na ni paměť i v Kronice města Litoměřice, a to právě v této rubrice.

A.S.S. Andere Seite Studio

Galerie Školská 28

1. až 31. srpna 2009

vernisaž 31. července v 19.hod

úvodní slovo: Miloš Vojtěchovsky

hudební doprovod: Do Shaska!

První souborná veřejná prezentace digitálního katalogu, čítajícího 864 naskenovaných artefaktů – teroidů, představuje fenomén města a pevnosti Terezín viděny z nečekané, „neo-archeologické“ perspektivy. Sdružení A.S.S. se pokusilo formulovat svůj pohled na terezínskou krajinu, patřící nejen v české, ale i světové psychogeografii do kategorie těch nejtragičtějších. Radek a Zdeněk Květoňovi zvolili metodologii pozitivistické vědy a s odstupem roztřídili stovky ať už ztracených, nebo odhozených drobných objektů nalezených v okolí terezínské vězeňské pevnosti. Kolekci tzv. „teroidů“, nebo „assteroidů“ předcházeli několikalety fotografický výzkum, svým významem a kontextem postupně přesahující rámec termínů "fotografie" nebo "Terezín". Sběr a digitalizace teroidů probíhaly mezi lety 2002 až 2007, neboť teroidní projekt byl iniciován stoletými záplavami v srpnu roku 2002. Tehdy došlo k zaplavení celé krajiny Terezína a mimo jiné k totální likvidaci zahrádkářských kolonií uvnitř pevnostních příkopů. Kolekce teroidů tak odkazuje k „prediluviálnímu - předpovodňovému“ osídlení terezínského opevňovacího systému.

Téma terezínských objektů zpracovali oba umělci intermediálně.

Základ katalogu tvoří sbírka teroidů. V roce 2006 vznikla koncepce digitálního archivu, včetně kategorizace jednotlivých objektů do systému tabulek s juxtaponovanými obrazy a opatřenými příslušnými kódy. Dále vznikly dvě knihy teroidů a série experimentálních videí (metavideoteroidů), kde pracovali se zdigitalizovanými daty objektů. Projekt teroidy zahrnuje i menší samostatné celky jako například TV ENTROPY (nalezené, posbírané a zdigitalizované pozůstatky televizoru spáleného na ohništi).

„Neoarcheologie jinakosti

Terezín je pevnostní město vystavěné na močálech a již tato skutečnost mu dává osobity a mnohdy znepokojivý ráz, který je ještě umocněn událostmi provázejícími celou jeho historii. Stal se naším stěžejním tématem v době studia fotografie v Ústí nad Labem. Během několikaletého průzkumu této lokality vzniklo velké množství různých fotografických cyklů. Naš zájem směřoval od povrchu (pevnostní architektura a její propojení s přírodou) stále více do duše tohoto místa. Teroidy byly nalezeny a uchovány se záměrem využít jejich schopnost sdělovat nové obsahy a odhalovat cosi ze své anorganické paměti a kolektivní paměti místa. Vytržením z kontextu prostředí (a zpomalením procesu zániku) a následným procesem katalogizace a přidělením kódů, podle systému vytvořeného speciálně pro tento účel, byl nevyhnutelný

proces jejich nepovšimnutého obrušování na okamžik pozastaven, a toto „zmražení“ je nyní přeměrováno do galerie. Jde tedy o „přenosový rituál“, kdy je paměť určitého místa vydolována ze země a zviditelněna v místě jiném.

V tomto duchu zůstávají výsledky sběračské aktivity nejen dokumentem sedimentu tereziánské minulosti, ale také metaodkazem na lidskou přítomnost v krajině a její stopy. Jednotlivé prvky (objekty) jsou vyjímány ze sedimentů dlouhodobě usazovaných a převrstvujících se v prostředí specifické městské krajiny, a přímou cestou digitalizovány a katalogizovány v elektronické formě. Objekty jsou jednotlivě označeny kódovacím systémem, vytvořeným speciálně pro tento projekt. Kód obsahuje vedle jména objektu ještě další informace, popisující jak imanentní vlastnosti předmětu a tak i vlastnosti, které získal vlivem prostředí v němž se různě dlouhou dobu nacházel.

V celkové sumě objektů lze číst něco velmi fyzického, odhalující těžko postřehnutelnou, už minulou tvář místa. Jednotlivé objekty jsou fragmenty anorganické paměti místa. Během procesu percepce teroidního celku, se skládá v evidující myslí něco jako neoarcheologicky hologramový obraz minulé atmosféry místa, složený z průniků různých časových vrstev města z doby minulé.“

Andere Seite Studio. Litoměřice 2009 □

Skupinu A. S. S. tvoří bratři Radek a Zdeněk Květoňovi (narození 1974 v Litoměřicích, kde stále působí). Absolventi katedry fotografie v Ústí nad Labem (repektive na FAMU) v 90. letech založili společné umělecké seskupení Pudon. Název Andere Seite Studio je inspirované německým titulem románu Země snivců litoměřického rodáka Alfreda Kubina. Spolupracovali např. na přípravě bookletů a vizuálních podkladů pro doprovodnou projekci pražské kapely Do Shaska!. Jejich tvorba zahrnuje fotografii, malbu, kresbu, počítačovou grafiku, animaci, street-art etc. K vystavě je publikován v limitované edici doprovodný katalog, na kterém se podílí A.S.S a Galerie Školská 28.

Galerie Školska 28 je provozována o.s. DEAI/setkání ve spolupráci s Linhartovou nadací za podpory Hlavního města Prahy a Ministerstva kultury ČR.

Komunikační prostor Školská 28
Školská 28, 110 00 Praha 1
+420 296 325 066
<http://www.skolska28.cz>

Dopis malíře Petra Šmahy O. Doskočilovi:

26.V999.09

Milý Oldo,

Srdečně Tě zdravím a doufám, že Tě snad nezklamou...

Prosím Tě pokud to použiješ, tak snad dostanu v budoucnu tu knihu. Když to půjde prosím Tě aspoň 2x, když, tak doplatím... Pozdravuji Tě a zvu na výstavu v PAMĚTI. Tak mi tam nech vzkaz. Jinak Tě samozřejmě rád uvidím, buď zdravý chlapče a velmi Ti děkuji.

Petr Šmaha

Poznámka: Petr Šmaha má výstavu in: STUDIO PAMĚŤ, Společnost pro záchranu kulturních hodnot, Soukenická 29, Praha 1. Název výstavy: Petr Šmaha, Obrazy-Kresby (Mechanismy II.), vernisáž 7. září 2009 v 18.00 hodin. Zahájil Jan Kříž. Výstava trvala do 2. října 2009. Výstava se konala za přispění Městské části (MČ) Prahy 1.

ZÁŘÍ 2009:

Dopis O. Doskočila V. Ondráčkovi do Kunštátu na Moravě:

Litoměřice 8. září 09

Zdravím

A díky za knihu. Přikládám text o Tobě z knihy o Vikárce – šlo by to tak nějak?

Pořád nemohu vymyslet název:

- 1) Na Vikárce
(o duši básníků a nejen té K.H. Máchy)
- 2) Lidé s duší básníků z Vikárky
(nejen ti K.H. Máchy)
- 3) ???

Oldřich Doskočil

Dopis V. Ondráčka O. Doskočilovi:

14. září 2009:

Nazdar Oldřichu, pár poznámek jsem napsal

A zdravím!

Ještě tohle opisuji od jisté Vlad'ky Kuchtové:

„Od sochaře F. X. Linna lze vysledovat zajímavou uměleckou linii, která vede až k samotnému Josefu Václavu Myslbekovi. Patřil totiž mezi učitele Václava Levého (autora skalních soch Čertovy hlavy na liběchovském panství, největší funerální stavby na Olšanech – hrobky Vojtěcha rytíře Lanny – či plastické výzdoby kostela sv. Cyrila a Metoděje v Karlíně), jenž ve své sochařské dílně rozvíjel mladý talent právě J. V. Myslbeka (do jehož repertoáru patří také celá řada funerálních památek).“

Vlad'ka Kuchtová „Poslední rozptýlení“

Tvar 07/2009, č. 24

Předkládám „Štětce z pozůstalosti“, mé texty „zdramatizoval do českého rozhlasu 3 Vltava Dimitrij Dudík (kteřej tuším loni dostal ocenění za „dramatizaci roku“, Dumase Královna Margot.) Bude vysíláno teprve v listopadu, ještě to nikdo neslyšel. Přidal jsem film o mě, natočený brněnskými nadšenci, možná jsem ti ho už dal, můžeš jej třebaš přesunout tomu fotografovi z Vikárky, aby viděl, co bude v Kunštátě fotit za vola.

Zdravím srdečně a těším se na viděnou.

Vít Ondráček

V Kunštátě na Moravě:

Ve čtvrtek 17. září jsme z litoměřického Mírového náměstí vyjeli já, Oldřich Doskočil, a fotograf a majitel objektu vinárny Na vikárce do Kunštátu na Moravě Jiří Kupka za Ludvíkem Kunderou a výtvarníkem Vitem Ondráčkem. Důvod byl seznámit fotografa s oběma umělci. F. Kupka pak bude do Kunštátu dojíždět sám a fotografovat si svůj cyklus o L. Kunderovi a jeho vztahu k Litoměřicím a festivalu grafiky, kresby a fotografie Máchovy Litoměřice. Nejprve jsme byli u Kunderů, pak se s L. Kunderou a V. Ondráčkem jelo na hřbitov, kde se fotografovalo u Halasova hrobu a nakonec se skončilo v ateliéru u Ondráčka, kde jsme každý dostali po jednom grafickém listu. Vše bylo zakončeno obědem v restauraci na náměstí hned vedle Kunderů. Zpět v Litoměřicích jsme byli kolem půl osmé večer (19.30 hod.).

Příspěvek na knihu o Vikárce a Máchovy:

Rada města na svém 22. jednání konaném 29. října 2009 schválila finanční příspěvek z rozpočtu odboru školství ve výši 15 tisíc korun dle návrhu kulturní komise panu Jiřímu Kupkovi na vydání knihy „Na Vikárce v Litoměřicích“ .

Poznámka kronikáře: Autorem knihy je kronikář Oldřich Doskočil, název knihy je „Na Vikárce v Litoměřicích – o duši básníků (nejen té K.H. Máchy).“

Mácha aneb litoměřické máchání:

Divadelní představení *Mácha aneb litoměřické máchání* sepsané kronikářem a pracovníkem muzea Oldřichem Doskočilem sehrálo ochotnické MLADIVADLO při základní umělecké škole Litoměřice za režijního vedení Aleše Pařízka v prostorách muzea v pátek 13. listopadu a to dvakrát. V 17.00 hodin a v 19.00 hodin. Celkem přišlo 78 dospělých a 11 dětských diváků (celkem 89), v 19.00 hodin to byla větší polovina než v 17.00. Diváci chodili za herci po muzeu, hrálo se na třech místech, dvě dějství v 1. patře, jedno dějství v patře druhém. Potlesk byl mohutný, nikoliv zdvořilostní.

Hra byla pokusem v nadsázce zobrazit zápas mezi Máchovým kultem jako neživotným uctíváním posvátného a Máchovým fenoménem jako živým inspiračním zdrojem pro současníky, což nabylo na aktuálnosti zejména po roce 1989, kdy Máchův básnický kult nacionální ve vztahu k německví ztrácí smysl a je oprávněně zatlačen z politiky na pole vědy historické. Máchův pomník v Litoměřicích tu proto nadčasově symbolizoval věšák na šaty s cedulí „K.H.Mácha“ jenž byl zastánci kultu (především dvěma členkami litoměřického okrašlovacího spolku) vláčen dějinami a válcoval „živého“ Máchu, mladého básníka (byl to Ludvík Kundera) a nejmladšího básníka, skoro ještě dítě. A s nimi i Lori.

Představení bylo předpremiérou. Premiéra bude v sobotu 16. ledna 2010 v 15.00 jako součást vernisáže festivalu grafiky, kresby a fotografie Máchovy Litoměřice.

Představení bylo avizováno na internetu:

Portál české literatury

Aktuality:

11.11.2009 Mácha aneb litoměřické máchání

Příští rok bude máchovský. Již nyní se ale konají některé akce či před-akce spojené s oslavou výročí 200 let od narození českého básníka Karla Hynka Máchy.

V pátek 13.11.2009 od 17.00 a 19.00 se v Oblastním muzeu v Litoměřicích (Mírové náměstí 171) uskuteční předpremiéra divadelní hry *Mácha aneb Litoměřické máchání*. Podle scénáře historika Oldřicha Doskočila ji režijně zpracoval Aleš Pařízek s divadelním souborem Mladivadlo při Základní umělecké škole v Litoměřicích. Roli Máchy ztvární Vojtěch Nosek (nar. 1990), role jeho milé Lori se ujala Lenka Růžičková, která brzy oslaví šestnácté narozeniny.

Premiéru bude mít hra *Mácha aneb Litoměřické máchání* 16. ledna 2010 v rámci zahájení festivalu grafiky, kresby a fotografie *Máchovy Litoměřice*, který dlouhodobě organizuje autor hry, Oldřich Doskočil. Festivalu se zúčastní i letošní laureát *Ceny Jaroslava Seiferta* Ludvík Kundera, který je rovněž jednou z postav Doskočilovy hry.

„Ludvík Kundera bude na výstavě zastoupen svým leptem – grafickým listem – a textem v katalogu s tématem proč někteří literáti výtvarníci a někteří výtvarníci veršotepí; to bude ostatně základní téma tohoto ročníku festivalu. Na vernisáži proto budou někteří výtvarníci recitovat své verše a někteří literáti – jako právě Kundera – vystavovat své výtvarné práce. Ludvík Kundera je od samého počátku patronem festivalu a rovněž čestným občanem Litoměřic,“ uvedl Oldřich Doskočil.

Oldřich Doskočil je také autorem knihy *Na Vikárce v Litoměřicích aneb o duši básníků (nejen té K.H.Máchy)*, která bude slavnostně pokřtěna po skončení premiéry *Máchy aneb Litoměřického máchání* 16. ledna 2010 ve vinárně Vikárka (Máchova 177/5), sídlící v domě posledního básníkovy pobytu v Litoměřicích.

„Divadelní hru a festival bude fotografovat Jiří Kupka a jeho snímky budou součástí výstavy v muzeu na podzim 2010 – prozatím s pracovním názvem Pocta Ludvíku Kunderovi a K.H. Máchovi,“ dodal Oldřich Doskočil.

Poznámka kronikáře: z médií byl ještě přítomen ústecký rozhlas a místní kabelová televize. Místní tisk už delší dobu do muzea na vernisáže a jiné kulturní aktivity nechodí.

11) RŮZNÉ

LEDEN 2008:

Tradiční novoroční výstup na Radobýl:

I letos se konal tradiční novoroční výstup na Radobýl. Asi tak kolem 11.00 hodiny jsem šel na svoji zahrádku při cestě k Richardu nasypat ptákům do krmítka, když v polovině cesty proti mě začal postupovat dosti velký zástup lidí, který stále houstl. Hned mi to nedošlo, že jsou to účastníci výstupu na RADOBÝL na zpáteční cestě. A to jich spousta muselo jít po okresní michalovické silnici a pak po cestě k silnici směrem z Litoměřic na Kamýk. U zahrádky jsem se jedné ženy středního věku zeptal, kolik tam mohlo být lidí. Vytáhla ochotně lísteček se svým pořadovým číslem. To bylo 599. A pak řekla, že ještě za ní, hlavně po michalovické silnici, šlo spousta lidí teprve na Radobýl. Takže odhaduje, že se tam letos mohlo na Nový rok vyšplhat k tisícovce lidí. Jistě tomu napomohlo i příznivé, byť mrazivé, ale v podstatě bezvětřné, počasí. Pro úplnost a ornitology: Ptákům jsem na zahrádce naposledy nasypal v pondělí 29. ledna. Na nový rok ve čtvrtek 1. ledna bylo vyzobáno a to přes to, že jsou jen holomrazy. V krmítku na zahrádce u baráku v Kamýcká 2 prakticky nezobou vůbec nebo jen sporadicky.

ÚNOR 2008:

Publikace Orchideje Českého středohoří:

V únoru spatřila světlo světa reprezentativní publikace *Orchideje Českého středohoří* kolektivu autorů Karel Nepraš, Roman Kroužek, Karel Kubát, Vlastislav Vlašina s množstvím fotografií (barevných) jež zhotovili Petr Batoušek, Lenka Joachimsthalerová, Jan Juroch, Roman Kroužek, Karel Nepraš, Zdeněk Ondruš, David Průša, Jan Rottenborn, Vlastislav Vlačiha. Anglický překlad (summary) je dílem Davida Radiče, německý překlad (Zusammenfassung) Franze Speta, grafická úprava je vizitkou Petra Osvalda. Editorem a spoluautorem díla je samostatný odborný pracovník Oblastního muzea Litoměřice Karel Nepraš, vydání publikace finančně podpořili Ministerstvo kultury České republiky, Ministerstvo životního prostředí České republiky a Správa chráněné krajinné oblasti České středohoří, knihu vydalo nakladatelství Helena Osvaldová – Nakladatelství Oswald v roce 2008 pro Oblastní muzeum v Litoměřicích. První vydání. ISBN 978-80-87242-06-3. Kniha má 135 stran formátu A4, tvrdé desky. První vydání, náklad 600 kusů. Na zadní straně vazby čtete: *Kniha Orchideje Českého středohoří podrobně přibližuje všechny druhy celosvětově ohrožené čeledi vstavačovitých (orchidaceae), které byly historicky zaznamenány na území Českého středohoří. Přestože za posledních sto let ze zdejší malebné krajiny vlivem lidských aktivit řada druhů vymizela, stále se zde můžeme setkat s krásným střevíčníkem, vstavači, pětiprstkami a mnoha dalšími.*

BŘEZEN 2009:

Litoměřice v Solární lize opět úspěšně:

Solární liga České republiky je název soutěže sídel ve využívání energie Slunce. V jejím 5. ročníku naše město obsadilo druhé místo v kategorii sídel s 5000-50000 obyvateli. Soutěž organizuje Liga ekologických alternativ od roku 2004 a započítává se do ní plocha kolektorů na ohřev vody či přitápění a také výkon fotovoltaických systémů. Litoměřice zaznamenaly v roce 2008 velký nárůst slunečních kolektorů. V současné době jich mají přes 700 čtverečních metrů. Soutěž motivuje obce a města k ochraně ovzduší, šetření energií a k vytváření ekologického citění.

Umístění Litoměřic v minulých ročnících:

2004 - kategorie Sluneční města- 13. místo

2005 - nově kategorie 5000-50000 obyvatel – 2. místo

2006 - 2. místo

2007 - 4. místo

2008 - 2. místo

Filmaři v podzemí Richard:

V bývalé nacistické továrně Richard I. v Litoměřicích natáčeli filmaři dokument, který má přiblížit historii a aktuální stav místa, jemuž by slušelo vtisknout punc piety. To je také cílem vedení litoměřické radnice, která chce nechat zrekonstruovat a ve spolupráci s Památkem Terezín zde vybudovat expozici, jež by se stala součástí nově vytvořené prohlídkové trasy.

Realizace by měla stát stovky miliónů korun. Peníze chce Město získat z prostředků Evropské unie. Právě natáčený dokument by měl pomoci, neboť bude představen nejen širší veřejnosti, ale například i ministrům dopravy zemí Evropské unie, kteří se v dubnu sjedou do Litoměřic k neformálnímu jednání. Dokument, který natáčí spolupracovník České televize David Cýsař, má přiblížit důvody, proč se nacisté rozhodli přesunout výrobu součástek do tanků do podzemí a co se tam odehrávalo. Ve filmu nebudou chybět ani záběry archivních materiálů, které filmový štáb pořídil v Tereziánském památníku, a zřejmě ani animace do budoucna zpřístupněných starých důlních chodeb, které podle plánů radnice mají být součástí expozice. Městkou pokladnu přijde výroba filmu na více než dvě stě tisíc korun. O podzemní prostory měl po válce zájem především Památník Tereziína. Na nákladnou asanaci štol se však dosud peníze nenašly, a tak prostory zůstávají nevyužity a dál chátrají. Rekonstrukcí prošla pouze jejich část (Richard II. se samostatným vchodem, nájezd ze silnice na Kamýk), kterou stát využívá jako uložistiše radioaktivního odpadu.

Vzhledem ke špatnému technickému stavu není podzemí z bezpečnostních důvodů od roku 2002 veřejnosti přístupné.

DUBEN 2009:

7. vinařské Litoměřice 2009:

Dům kultury Litoměřice 17.-18. dubna 2009
Generální partner – VIAMONT DSP,a.s.

Program soutěže – Litoměřice, Hotel Koliba (soutěž byla neveřejná)
Čtvrtek 26. března 2009:

9.30 hodin – Hodnocení soutěže vín
16.00 hodin – Hodnocení nejvýše oceněných vín na CHAMPIONA výstavy
17.00 hodin – Vyhlášení předběžných výsledků
17.30 hodin – Konec soutěže

Program výstavy:
Pátek 17. dubna 2009:

10.00 hodin – Zahájení výstavy
13.00 hodin – Seminář VÍNO A ZDRAVÍ
15.30 hodin – Konec semináře
16.00 hodin – Slavnostní zahájení výstavy a předání zlatých a stříbrných medailí
18.00 hodin - Závěr prvního dne výstavy

Sobota 18. dubna 2009:

10.00 hodin – Zahájení druhého dne výstavy
13.00 hodin – Prezentace odborného programu VÍNO A POKRMY
14.00 hodin – Řízené degustace – Modrý salonek, dle časového harmonogramu
18.00 hodin – Závěr výstavy

Odborný seminář VINO a zdraví – Modrý salonek Domu kultury v pátek 14.4.2009 od 13.00 do 15.00 hodin.

Přednášející:

Prof. MUDr. Milan Šamánek, Dr.Sc. – Praha

Prof. MUDr. Jan Žaloudík, CSc. – Brno

Prof. MUDr. Richard Rokyta, Dr.Sc., - Praha

Doc. MUDr. Radim Uzel, CSc. – Praha

Pořadatel výstavy, odborného semináře a soutěže bylo Ortopedické centrum s.r.o., Střekovské nábřeží 51, 400 03 Ústí nad Labem.

Ředitel výstavy 7. vinařské Litoměřice 2009: MUDr. Pavel Kacerovský

Vstupné: Vstupné s degustační skleničkou 200,-Kč,-.

Tržnice Zahrady Čech:

24. ročník jarní akce pro zahradníky, zahrádkáře a milovníky přírody TRŽNICE ZAHRADY ČECH se letos konala ve dnech 8. až 12. dubna, vstupné dospělí 60,-Kč, důchodci a studenti 30,-Kč, děti 20 Kč,-.

Dobový jarmark:

Ve dnech 26. března a 9. a 10. dubna se na Kostelním náměstí v Litoměřicích konal *Dobový jarmark*, jejž organizovala paní J. Němečková. Prodejní stánky s ukázkou dobových řemesel jako řezbář, keramik, šperkař, perníkář, dráteník, svíčkař, kovář, kůže, sušené vazby, kovotepec, košíkář, batika;

26. března od 13.00, potom od 15.00 hodin a nakonec v 17. hodin tu hrálo *Svát'ovo loutkové divadlo* a zpívaly se písničky a soutěže pro děti. 9. dubna tu hrála jarmareční kapela *Jarmareční bratrstvo* s doprovodným programem.

V Palachově ulici padl 170 starý dub:

V úterý 7. dubna byl odbornou firmou z České Lípy poražen nejstarší litoměřický strom, 170 let starý dub, jenž rostl v Palachově ulici v prostoru křižovatky Křižíkovy ulice a ulice Turgeněvovy. Dub stál v předzahrádce domu č. 26. Tento v Litoměřicích populární dub musel být pokácen z bezpečnostních důvodů. Město Litoměřice ho nechalo pokácet na základě tří na sobě zcela nezávislých posudků.

Nový penzion „U Borovičků“:

Dostal se mi do ruky reklamní letáček na nově vzniklý penzion *U Borovičků* s následujícím textem: „Přímo v centru města, 80 metrů od náměstí, v nově zrekonstruovaném domě z roku 1842 nabízíme 2 lůžkový a 3 lůžkový pokoj a 2 apartmány, každý s vlastní koupelnou a WC, SAT/TV. V přízemí je možno parkovat kola. Dům stojí na začátku pěší zóny naproti kostelu a Dominikánskému klášteru. Mluvíme německy a anglicky. Ubytování je se snídaní.“

V záhlaví je základní situační informace: Penzion „U Borovičků“, Dominikánské náměstí 3, 412 01 Litoměřice. Majitel Jan Svoboda.

Poznámka kronikáře: Jan Svoboda je také majitelem květinářství v Okružní ulici.

Kostel = kostel sv. Jakuba

SAT/TV = satelitní příjem televize

V Klice pobesedovali o Lisabonské smlouvě:

Veřejná beseda na téma *Evropská unie a Lisabonská smlouva* proběhla 24. dubna v *Informačním centru pro mládež v Litoměřicích*, Velká Dominikánská 36, od 17.30 hodin. Pozvanými hosty s rozdílnými názory na výklad a použití Lisabonské smlouvy byli prof. PhDr. Miloslav Bednář, CSc z Univerzity Karlovy a Mgr. Milan Hamerský (Liberálové.cz). Beseda a diskuze byly zaměřeny na možné klady a záporny této mezinárodní smlouvy, která hýbe současnou nejen českou politickou scénou a kterou mnozí, např. prezident Klaus, pokládají za omezení státní suverenity členských států.

Litoměřická dlažba:

Druhý ročník cyklistického závodu horských kol *Litoměřická dlažba* se uskutečnil u příležitosti kampaně *Den Země* v neděli 25. dubna. Závod patřící do série závodů *Krále středohoří* byl odstartován v 15 hodin na Mírovém náměstí, startovné činilo 80,- korun. Závodilo se z Mírového náměstí přes Máchovy schody Jarošovou ulicí, následně Dolní Rybářskou, nejhorší byl stoupák Horní Rybářskou, na vrcholu se odbočilo na prostranství před katedrálou sv. Štěpána a pak se sjíždělo Dómskou ulicí do Pekařské a Michalské a zpět na Mírové náměstí.

Ministři dopravy států EU v Litoměřicích:

V souvislosti s půlročním předsednictvím České republiky státům Evropské unie se v Litoměřicích konalo ve středu 29. dubna zasedání ministrů dopravy členských států Evropské unie. Nemám podrobné informace a tak událost popisuji z vnějšku jako občan: Cestou ráno v sedm do práce bylo všude podezřelé ticho, neb centrum bylo pro auta uzavřené a parkování na náměstí velmi omezené. Stavělo se tu mnoho stánků. V poledne jsem si je prohlédl. Dvě třetiny měly propagační a osvětový charakter, rozdávalo se mnoho letáčků a brožur. Mezi nimi bylo pódium, kde jsem zaslechl nějakou zpěvačku, ale to už jsem byl ve své pracovně v Dlouhé ulici. To byla východní část náměstí. Na té západní byly stánky s kulinářskými požitky běžného typu klobásy, čínské nudle, medovina, pivo, uzené kotlety na grilu apod. – jako na vinobraní, ale daleko v menším rozsahu. Dal jsem si klobásu s křenem a hořčicí a chlebem za 45,-Kč. Jenže lidí tu bylo málo, kdosi mi řekl, že je tady víc „policajtů“ a stánků než lidí. Měl pravdu. Cestou z práce v 15. 00 jsem procházel novým parkem U Hvězdárny, tam ale bylo policajtů a policejních aut! Na druhý den 30. dubna cestou do práce byl už všude běžný režim a náměstí téměř uklizené. Nikoho by nenapadlo, co tady ještě včera bylo. Žádnou hrdost u litoměřických občanů jsem nezpozoroval. Lidé obecně již mají politiky a politiků dost.

KVĚTEN 2009:

Mart'an byl z Paroubkova mítinku (předseda ČSSD) vyveden nezákonně:

Na mítink České strany sociálně demokratické s Jiřím Paroubkem (předseda strany a premiér) v Litoměřicích přišli dva lidé převlečení za Mart'any (Paroubek svého času prohlásil, že se spojí třeba i s Mart'any, když to bude ku prospěchu věci). V ruce drželi transparent se sloganem „Chceme se s vámi spojit“ a na oblečcích měli rudou hvězdu. Jednoho z nich vyvedli z mítinku muži v černých brýlích. To ale odporuje zákonu, právo vyvádět lidi z mítinku má jen policie. Paroubek to vůbec nemá lehké, zejména u mladých lidí. V Roudnici po něm házeli vajíčka, v Litoměřicích rajčata...

Natáčení pořadu Toulavá kamera Českou televizí:

V úterý 26. května natáčela Česká televize jeden ze svých nejoblíbenějších a nejstarších pořadů *Toulavá kamera* (vychází také knižně). Bylo to o Radobýlu. Ten den byly zrovna tropy, teploměr se blížil třicítce. Na vrchol Radobýlu jsme se doplazili s kameramanem asi v 10.00 hodin a setrvali tam do půl jedné odpoledne (12.30 hodin). Bylo to žužu, ta výheň! Tam kronikář města a pracovník litoměřického muzea Oldřich Doskočil hovořil o některých zajímavostech v okolí (Porta Bohemika, Kamýk a B. Smetana, vinařství, atd.) a druhou polovinu věnoval Máchovi. Potom se ještě asi tři čtvrtě hodiny čekalo na přírodovědce (kytičkáře – botaniky), kteří měli zrovna v Úštěku nějakou konferenci a ten den (bylo jich něco přes třicet) jeli z Úštěka do Žalhostic vlakem, aby se po jižním strmém svahu opékání jako kuře na rožni šplhali vzhůru a přitom studovali kytičky. Vedl je kolega z muzea, botanik Karel Nepraš. Ten nakonec promluvil do kamery, neb všechny snahy O. Doskočila, aby promluvila některá z botaniček, se minuly účinkem. Nepomohl ani argument, že Neprašův ksicht vidí Doskočil každý den v práci a teď se na něho má dívat i v televizi. Přitom květiny vyžadují něco něhy, krásy a půvabu. Ach jo!!! Pak má ten svět nějak vypadat!

Seminář muzejních botaniků v Českém středohoří

Ve dnech 25. až 29. května 2009 se pod záštitou Oblastního muzea v Litoměřicích a Správy chráněné krajinné oblasti České středohoří uskutečnil v oblasti Českého středohoří seminář přírodovědných pracovníků muzejí z České a Slovenské republiky.

Oficiální zahájení proběhlo ve výstavních prostorách Oblastního muzea v Litoměřicích, při něm přítomné přivítala ředitelka muzea Eva Štíbrová. Zároveň se všichni účastníci a účastnice mohli seznámit s aktuální výstavou a stejnojmennou knihou *Orchideje Českého středohoří* autorů Karla Nepraše, Romana Kroufka, Karla Kubáta a Vlastislava Vlačihy, tématicky spřízněnou s programem semináře.

Hlavní náplní botanicky zaměřeného semináře byly tři celodenní a jedna polodenní terénní exkurze, při kterých vedoucí jednotlivých exkurzí po floristické a vegetační stránce postupně představili vybrané části Českého středohoří. Postupně měli účastníci možnost navštívit lokality Radobýl, bílé stráně u Malíče, Kalvárie u Velkých Žernosek, Babinské louky, Bobří soutěska, Milá, Raná a Liščí díry u Úštěka. Exkurzi do Lounského středohoří vedl doc. Karel Kubát z Přírodovědecké fakulty Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem, jako největší

kapacita na flóru severozápadních Čech, Labským středohořím prováděl Mgr. Roman Hamerský, botanik Správy CHKO České středohoří. Program doplnily večerní přednáškové bloky věnované ochraně přírody v Českém středohoří a rozšíření a ekologii vybraných druhů cévnatých rostlin.

Semináře se zúčastnily čtyři desítky účastnic a účastníků z České a Slovenské republiky. Ubytování bylo pro všechny zájemce zajištěno v hotelu Racek v Úštěku, odkud se vyjíždělo na exkurzní trasy veřejnou dopravou a objednaným autobusem.

Zapsal Karel Nepraš,
vedoucí části terénních exkurzí a organizátor semináře

ČERVEN 2009:

Portrét kronikáře v dvouměsíčníku Radniční zpravodaj:

Radniční zpravodaj, číslo 3, ročník III., 5. června 2009, zdarma (dává se do všech schránek ve městě).

Eva Břeňová

Osobnosti Litoměřic * Náš seriál * osobnosti Litoměřic

Kronikář není literát, říká Oldřich Doskočil

Kronikář je výrobcem pramenného materiálu pro budoucí historiky. Není to literát, co by psal umělecké dílo, ale člověk, který po sobě zanechává historickou stopu. Těmito slovy charakterizuje svou práci dlouholetý kunsthistorik Oblastního muzea Oldřich Doskočil, který je již třináctým rokem litoměřickým kronikářem.

Nabídka stát se člověkem, který bude uchovávat fakta budoucím generacím, přišla kuriozním způsobem. „Tehdy se rozvodnil Kamýcký potok. Já stál v holinkách ve vodě a pokoušel se zachránit své králíky. V tu chvíli přišel bývalý tajemník Hauptmann a prohlásil, že budu kronikářem. A já to vzal,“ zjednodušeně popisuje, jak se k zajímavé práci dostal, vystudovaný novinář.

Oldřich Doskočil neskrývá, že je milovníkem Kosmase, kterého obdivuje pro jeho subjektivní výkřiky, jež neváhal zapisovat do svých děl. „Osobně razím tendenci, že kronikář nemá zaznamenávat prostá fakta, ale přidat k nim i subjektivní pohled na věc. Kdo opisuje zprávy z tisku, pouze zmnožuje uchovávaný materiál. Z kroniky se nesmí ztrácet lidská tvář jejího autora,“ říká muž, který každou svou zprávu začíná popisem počasí.

Kronika je otevřena všem obyvatelům města. Což znamená, že každý může zaslat svůj příspěvek (na e-mailovou adresu: Oldřich.doskocil@seznam.cz). Události roku 2008 jsou zaznamenány na 120 stran psaných ve wordu, z čehož polovina pochází od spolupracovníků. Uloženy jsou v počítači, protože kronika se nechává vázat až poté, co „starý“ kronikář odchází a „nový“ přichází.

Litoměřice mají paměti tohoto druhu řádně vedené od šestnáctého století. Nejstarší jsou uchovány v Praze, novodobé v lovosickém archivu.

Tajemníkem Městského úřadu Litoměřice se stal Petr Panaš:

Dlouholetý tajemník Městského úřadu Radek Löwy odešel k 31. květnu z úřadu. Na městském úřadě pracoval celkem 16 let. Nejprve jako vedoucí správního odboru, potom jako tajemník městského úřadu. Z výběrového řízení na tajemníka nového vyšel z jedenácti uchazečů vítězně Petr Panaš. Průběh výběru vypadal tak, že do druhého kola z jedenácti uchazečů postoupilo devět, přičemž jeden z nich potom na výzvu k pohovoru nereagoval. Ve výběrové komisi usedli vedoucí kanceláře ředitele Krajského úřadu Ústeckého kraje, tajemník lovosického úřadu, vedoucí odboru sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu v Litoměřicích, zástupce interního auditu města Litoměřice a jeho starosta Ladislav Chlupáč, který komisi předsedal. Petr Panaš pracoval na městském úřadě ve funkci jeho právníka. Do funkce tajemníka MÚ nastoupil 1. června.

První český národní cirkus JO-JOO opět v Litoměřicích:

Do Litoměřic opět zavítal *První český národní cirkus JO-JOO*. Dozvěděl jsem se to tak, že v úterý 23. června chodili po městě klauni a rozdávali volné vstupenky, na kterých jsem si přečetl, že platí pro jedno dítě do dvanácti let v doprovodu dospělé jedné platící osoby a že tato volná vstupenka se nevztahuje na lóže. Pak jsem si na ní přečetl, že cirkus má své sídlo v Praze 9 ulici Chvalkovická 704. Před lety jsem na jeho představení v Litoměřicích byl s dětmi, největší atrakcí byli tygři. Jejich mláďata s panem krotitelem také lákali návštěvníky na vstupence. Cirkus rozbil svůj stan na Lodním náměstí a to od 24. června do 28. června a hrál ve všední dny as sobotu v od 17.30 hodin, v neděli od 10.00 hodin.

Zemřela historička – archivářka Mgr. Jitka Volková:

Dlouholetá pracovnice Oblastního muzea Litoměřice (do důchodu odešla někdy na počátku 90. let 20. století), historička – archivářka Mgr. Jitka Volková (rozená Komárková), zemřela v pondělí 22. června 2009 ve věku 72 let. Poslední rozloučení bylo v pondělí 29. června 2009 v 11.00 hodin ve smuteční obřadní síni na litoměřickém hřbitově. Na parte jsou jménem pozůstalých podepsáni Jan (manžel), Kateřina Janásová, Jana Šimková a Martina Hájková (dcery s rodinami) a Marta Fernandez (sestra s rodinou). J. Volková měla chalupu ve Staňkovicích, kde s manželem po odchodu do důchodu žila trvale. Jeden čas byla také starostkou Staňkovic. J. Volková byla praktikující křesťankou, členkou Českobratrské církve evangelické a autorkou několika odborných studií a malých publikací o K. H. Máchovi, již vydalo Město Litoměřice. Knížečka se jmenovala: „*Vše jsem očekával od budoucnosti*“ (Karel Hynek Mácha a Litoměřice). Její badatelská práce se kromě osobnosti K. H. Máchy dotýkala především dějin města Litoměřic.

ČERVENEC 2009:

Městská nemocnice nejlepší porodnicí v odběrech pupečnickové krve za loňský rok:

Městská nemocnice v Litoměřicích byla vyhlášena nejlepší porodnicí v počtu a kvalitě nekomerčních odběrů pupečnickové krve za loňský rok. Dosažený výsledek ocenila i nadace

Kapka naděje, která nemocnici dala sto tisíc korun, za což se pořídilo elektronicky manipulovatelné elektronické lůžko.

Dárcovství pupečnickové krve je pro rodičky dobrovolné. Nejlepší porodnice vyhláší vedení Banky pupečnickové krve, a to nejen podle počtu odběrů souvisejících porodů, ale i podle kvality těchto odběrů. Pupečnicková krev se používá k léčbě velmi závažných onemocnění, jako například leukémie.

Litoměřická Ivana Šulcová je mistryní České republiky:

Dlouholetá reprezentantka České republiky ve sportovním rybolovu, konkrétně *Lovu ryb udicí na plavanou*, Ivana Šulcová, hájící barvy litoměřické organizace Českého rybářského svazu, se v neděli 12. července stala mistryní České republiky. Stalo se tak v rámci Mistrovství České republiky, které se uskutečnilo ve dnech 11. a 12. července na Ohři v Terezíně. Spolu s titulem získala I. Šulcová nominaci na mistrovství světa. Závodů se v ženské kategorii zúčastnilo 13 závodnic, které během několika hodin ulovily v sobotu a neděli necelých 69 kg ryb.

Dobrovolní hasiči z Litoměřic převzali nové auto:

Slavnostní předání nového vozidla CAS MAN TGM 13.280 4x4 za pět a půl miliónu korun *Sboru dobrovolných hasičů v Litoměřicích* se uskutečnilo v pondělí odpoledne 20. července v hasičské zbrojnici ve Stránskému ulici. Klíčky od moderního vozu, který podle slov velitele výjezdové jednotky Martina Šimka umožní jejím členům mimo jiné zlepšit dojezdové časy na místa zásahů, předal litoměřický starosta Ldislav Chlupáč. O auto žádali dobrovolní hasiči už v roce 2003 a nyní se podařilo získat ho díky dotaci ve výši 2,5 miliónů korun z ministerstva vnitra. Počet zásahů jednotky v poslední době roste. Zatímco za rok 2008 jich bylo 14, letos už jednotka vyjížděla devatenáctkrát. Nový přírůstek hasičům posvětil Mons. Jan Baxant, biskup litoměřický.

Propojení nového mostu:

10. července došlo k propojení kompletní nosné konstrukce západního mostu.

SRPEN 2009:

Cyklobus jezdí z Litoměřic:

Cyklobus, který od začátku července vozí cyklisty z Litoměřic do Českého středohoří, rozšířil od soboty 1. srpna nabídku výjezdů. Kromě Mukařova, Varhoště a Opárna se zájemci mohou nechat vyvézt i na Kletečnou. Z nového místa je atraktivní výhled na Krušné hory, je zde i památník připomínající zrušení roboty v Čechách. Cyklisté se z Kletečné mohou vydat na projížďku několika směry, buď zpět na Opárno, nebo ke kostelíku v Dubici u Ústí nad Labem. Provoz cyklobusu zavedla litoměřická radnice. V průběhu prázdnin vyjíždí v sobotu a neděli dvakrát denně od radnice.

Semaforey Na Valech zlepšili průjezdnost vozidel a bezpečnost chodců:

Semaforey v ulici Na Valech zlepšily plynulost dopravy zhruba o 40 procent – píše se v odborném posudku firmy *AŽD Praha*. Semaforey totiž byly vybaveny monitorovacími zařízeními, které umožnilo vyhodnotit plynulost dopravy. Ulice Na Valech patří mezi dopravně nejvytíženější. Denně tudy projede na 20 tisíc vozidel, z toho asi stovka nákladních aut jedoucích do žalhostické firmy *CS Beton*. Proto byly upraveny délky zelených vln v hlavním směru na maximum. Průměrná doba zdržení vozidla poté činila zhruba půl sekundy. Průměrná doba zdržení vozidla na vedlejší komunikaci dosáhla 96 sekund, což je podle odborníků na dopravu vyhovující.

Domov seniorů na Dómském pahorku:

Nově vybudovaný domov (doslova na zelené louce v prostoru zbořené staré chirurgie) bude v provozu od listopadu letošního roku a ponese název *Domov na Dómském pahorku*. Stanete se skutečným domovem pro 108 seniorů. Jeho ředitelkou bude Táňa Nováková, která posledních šest let pracovala ve funkci ekonomky *Farní charity v Litoměřicích*. Počet zaměstnanců ústavu bude kolem padesáti. Farní charita provozuje například *Charitativní domov sv. Zdislavy, Dům Panny Marie Pomocné se službami azylového domu pro muže bez domova, nízkoprahové denní centrum a noclehárny*. V Litoměřicích také zajišťuje pečovatelskou a ošetrovatelskou službu. Jejím zřizovatelem je biskup litoměřický katolické církve.

Oficiálně byl předán 1. okna, podle posledních informací (psáno 6. října), stál 190 milionů. Slavnostního přestřižení pásky se ujali starosta Litoměřic Ladislav Chlupáč a litoměřický biskup Mons. Jan Baxant.

Dvacet svíček Diakonie CČE:

Dvacet svíček na dortu společně sfoukli pracovníci Diakonie Českobratrské církve evangelické a představitelé Města Litoměřice. Diakonie si tak připomněla dvacet let své existence a deset let spolupráce s městem. Stalo se tak v *Domově pro matku a dítě* v Liškově ulici, který je jedním ze zařízení, který tato nezisková organizace provozuje.

Zemřel primář dětského oddělení:

Ve věku nedožitých šedesáti let podlehl závažnému onemocnění primář dětského oddělení MUDr. Vladimír Rambousek, který stál v čele oddělení od roku 1995. Nemocnice přišla o špičkového pediatra a odborníka a dětské nefrologie.

Změna vedení na ORL:

Od 1. července došlo v litoměřické nemocnici ke změně vedení na oddělení zajišťující péči v oblasti ušního, nosního a krčního lékařství (ORL). Do důchodu odcházejícího MUDr. Jindřicha Frantu vystřídal vítěz výběrového řízení MUDr. Lukáš Fuhemann. Jeho hlavním úkolem v nejbližší době bude doplnit primariát o další lékaře, zavést nové operační techniky v oblasti nosních dutin a získat akreditaci pro vzdělávání lékařů pracujících v tomto oboru.

Oprava sakrálních staveb pokračuje:

Společnost pro obnovu památek Ústěcka dostane od Města Litoměřice grant ve výši sto tisíc korun. Určeny jsou na opravu malých sakrálních staveb. Jde o památky, které roky nikdo neudržoval a nacházejí se v tristním stavu. Litoměřičtí zastupitelé ústěckou společnost, jež je zachraňuje budoucím generacím, finančně podporuje několik let.

Nová tělocvična v Městské nemocnici:

Městská nemocnice dostala novou tělocvičnu. Vedení nemocnice tak vyhovělo požadavku rehabilitačního oddělení na vybudování dosud chybějící tělocvičny pro skupinovou terapii.

ZÁŘÍ 2009:

Vinobraní se vydařilo – nadprůměrně:

Letošní vinobraní se opravdu vydařilo – počasím i organizačně. Na náměstí byl jen středověký jarmark (velice pestrý a nápaditý), obyčejný bramborák za 33 Kč a se zelím vevnitř, u jiného stánku za 53 Kč (to kronikář snědl a zaplatil) – prodávalo se na váhu, jiný stánek nabízel grilované domácí klobásy (velice chutné, kronikářem degustované) za 40,-Kč. Bylo zde mnoho prodavačů v krojích s dobovými pokrmy, hodně stánkařů přijelo z Moravy – od takového jsem kupoval archivní (tříletou) medovinu za 160,-Kč (půllitr), obyčejnou mandlovou ve větší, asi tři čtvrtě litru za 130 Kč,-. Na malém pódiu hrála vždy nějaká ta „historická“ kapela (bylo to příjemné a relaxující), mnoho jarmarečních atrakcí pro děti. Ty největší byly na Tyršově náměstí – elektrická autíčka, centrifugy, skákadla pro děti apod. V Lidické ulici se přizpůsobilo několik hospod a roztáhlo své stany (např. Kalich a pak ještě jeden průjezd, kde hospoda – řádná – žádná není) a lidé tu mohli posedět. Návštěvnost byla neuvěřitelně vysoká, takže subjektivně měl člověk pocit, že je tu málo laviček k sezení, ale ten počet byl zřejmě stejný, ne-li vyšší než loni. Hlavní „kapelový“ duch se tentokrát odehrával (na vinobraní se tak stalo poprvé) na Střeleckém ostrově. A co bylo důležité: na náměstí se neplatilo vstupné, pouze na ostrově, takže člověk se mohl jít najíst na náměstí a neplatit za ty dobroty díky vstupnému jako v síti hotelů Hilton či měl-li s sebou dítě, pak platil na nějaké té dětské atrakci jen za tu atrakci. Pro důchodce a rodiny s dětmi skvělé.

Vše začalo v pátek 26. září odpoledne, v sobotu vše trvalo po celý den, v neděli by nikdo nepoznal, že tu nějaké vinobraní bylo.

ŘÍJEN 2009:

Fotoport a křest knihy V. Marka a J. Rottera:

V prostorách divadla Karla Hynka Máchy se 23. října v 17.00 hodin konala vernisáž výstavy *Fotoport* a křest knihy V. Marka aj. Rottera *Litoměřice v proměnách času*. Úvodní slovo pronesl starosta města Mgr. Ladislav Chlupáč.

Jedna ze záhad Litoměřic a Litoměřicka – kamenolom Radobýl:

Na svém západním svahu vykoupeným těžbou čediče legendární Radobýl patří k několika nevyřešeným záhadám Litoměřicka. Přesně – nevyřešen je onen kamenolom, o kterém nelze nic zjistit. Dokonce v lovosickém archivu není k tématu prakticky nic. Archivářka PhDr. I. Kotyzová k tomu kolegovi Martinu Kolaříkovi 7. října 2009 napsala:

Dobrý den,

Ozývám se až nyní, nějak jsem se k Vašemu dotazu nemohla dostat. Trochu jsem se pokoušela poptat, trochu porozhlédnout po našich materiálech; co se však týče výsledku, nic moc. Jediné, co se mi podařilo zjistit je, že majitelem čedičového kamenolomu v Žalhosticích byl jakýsi Robert Malik bydlící v Litoměřicích, narozený v 50. letech 19. století. Tenhle chlapík je jako majitel zmíněného lomu jmenován v průběhu prvních třech desetiletí 20. století několikrát, potom stopa končí, což vzhledem k jeho věku není nic překvapivého.

12. Česká výstava drobného zvířectva, výstava Žijeme zábavně a zdravě, výstava Zvířata očima dětí:

Ve dnech 23. a 24. října 2009 se na výstavišti *Zahrada Čech* konal již 12. ročník *České výstavy drobného zvířectva*, jež letos měla spoustu nádherných doprovodných akcí včetně dvou dalších výstav: *Žijeme zábavně a zdravě* a výtvarnou výstavu *Zvířata očima dětí*.

V pátek 23. října byl program následující:

10.00 hodin v pavilonu „A“ se konalo oficiální zahájení souboru výstav za účasti představitelů Ústeckého kraje, ústředního výboru Českého svazu chovatelů, Města Litoměřic a pozvaných hostů.

11.00 hodin v pavilonu „H“ byla otevřena expozice integrované střední školy (ISS) Litoměřice a ocenění a předání cen gastronomické soutěže hotelových škol „O nejlepší pokrm z králíčího masa“.

11.30 hodin v pavilonu „G“ proběhlo ocenění a předání cen výtvarné a literární soutěže pro děti a mládež „Dětský svět zvířat“.

14.00 hodin v pavilonu „A“ (modrém salonku) se konalo jednání zástupců útulků zvířat Ústeckého kraje.

15.00 hodin v pavilonu „A“ (modrém salonku) proběhlo neformální setkání předsedů *Krajských sdružení Českého svazu chovatelů a KKA Českého svazu chovatelů*.

24. října:

11.00 hodin v pavilonu „A“ v expozici krajského sdružení Českého svazu chovatelů Ústeckého kraje proběhlo slavnostní předání pohárů, čestných cen a poděkování sponzorům spojené s docela slušným pohoštěním. Byl tu i kronikář města v rezignaci, ale ne jako kronikář, ale jako jeden z oceněných pohárem *Za nejlepšího králíka málo chovaného plemene* (tříslový havanovity). Šlo o čtyřčlennou kolekci mimořádně vyrovnanou – tři (dva samci a jedna samice) dostali každý po 94 bodech, čtvrtý (samec) si povyskočil o půl bodu (94,5 bodů). Pohárů za králíky bylo uděleno celkem devět, kolik bylo čestných cen za králíky nevím. Šest pohárů bylo uděleno za drůbež a 10 za holuby. Celkem bylo uděleno 30 pohárů a 30 čestných cen. Posuzovány byly i morčata, ale zde jsem se k výsledkům nedostal.

Celkem byly na výstavě tyto expozice: kožešinových zvířat, morčat, králíků, holubů, drůbeže, exotického ptactva, plazů, zvláštní expozici měli „Mladí chovatelé“ (věková kategorie) v oborech králíci, holuby a drůbež.

Proběhla i meziokresní soutěž:

Králíci:

1. Ústí nad Labem 1327,0 bodů

2.Litoměřice 1327,0 bodů

3. Teplice A 1324,5 bodů

Na dalších místech: 4.Teplice B, 5.Louny, 6.Děčín, 7. Kladno, 8.Mladá Boleslav, 9.Liberec, 10.Chomutov.

Drůbež:

1.Mělník 1328,0 bodů

2.Liberec 1318,0 bodů

3.MladáBoleslav 1315,5 bodů

Na dalších místech: 4.Louny, 5.Cheb, 6.Kladno, 7.Teplice, 8.Chomutov

Holuby:

1.Litoměřice 1235,0 bodů

2.Nymburk 1315,0 bodů

3.Cheb 1311,0 bodů

Na dalších místech: 4.Česká Lípa, 5. Děčín, 6.Mladá Boleslav, 7.Teplice, 8. Louny

LISTOPAD 2009:

Večer k 20. výročí LISTOPADU 1989:

Pohodová atmosféra, řada osobností a vzpomínek nejen na Občanské fórum. Takový byl unikátní večer pořádaný v litoměřickém Domě kultury v souvislosti s oslavami oslavy 20. výročí (20 let!!!) od pádu komunismu. Přítomno bylo přes 600 lidí. Žáci litoměřických škol zde představili své projekty, které realizovali k dvacetiletému výročí od revoluce. Proběhl i slavnostní křest knihy Evy Břeňové, která pojednává o průběhu revoluce v Litoměřicích a činnosti chartistů v tomto regionu v průběhu 80. let. Na večeru byla řada hudebních vystoupení, kraloval písničkář Jaroslav Hutka s legendárními písněmi, které se staly symboly sametové revoluce. S kytarou vystoupil i Jan Kryl, bratr Karla Kryla. Se vzpomínkami vystoupily také litoměřický disident a chartista, někdejší mluvčí Charty 77 Zdeněk Bárta (pastor Českobratrské církve evangelické v Litoměřicích), potom politický vězeň (dnes senátor za ODS a Litoměřicko) Alexandr Vondra, herec a scénárista Zdeněk Svěrák, který do svých vzpomínek dokázal vmontovat i zábavu.

PROSINEC 2009:

Litoměřice preferují nekuřácké podniky:

Čtrnáct litoměřických podniků vlastní od pondělí 7. prosince certifikáty a samolepky upozorňující na nekuřácké prostředí v podniku. Jejich zástupcům je předal starosta města Ladislav Chlupáč (ODS). Litoměřická radnice preferuje tímto způsobem podniky s nekuřáckým prostředím a proto jim pomáhá při prezentaci směrem k turistům.

O parkovací karty je mimořádný zájem:

Od pondělí 7. prosince prodávají pracovníci Technických služeb města Litoměřice karty umožňující parkování v centru Litoměřic. O parkovací karty je mimořádný zájem. K 9. prosinci jich bylo prodáno více než 300, zbylo jich ještě 34.

12) LITOMĚŘICE A FILIPÍNY

Otevřela Blumentrittova a Rizalova Bašta:

Přátelství filipínského národního hrdiny José Rizala a litoměřického středoškolského profesora Ferdinanda Blumentritta nebude zapomenuto, konstatoval starosta Ladislav Chlupáč, když společně s filipínskou velvyslankyní v České republice Regine Irene Sarmiento otevřel v červnu v Litoměřicích *Blumentrittovu a Rizalovu baštu* v malebném zákoutí Velké dominikánské ulice, jež je v těsném sousedství hradeb. Objekt bašty nechala zrekonstruovat radnice, jsou v ní umístěny dobové fotografie a dokumenty dotýkající se vztahu obou těchto vynikajících mužů.

Litoměřice hostili rytíře:

Litoměřice hostili v druhé polovině září osmdesát členů Řádu Rivalových rytířů, kteří se do Prahy sjeli na čtyřdenní mezinárodní konferenci. Sympózia se zúčastnili zástupci poboček řádu z USA, Kanady, Filipín, Belgie, Německa a dalších států. V litoměřickém divadle K.H.Máchy přivítal rytíře oblečené do barongue, tedy běžových košil zdobených ručními výšivkami, starosta Ladislav Chlupáč (ODS), a to nejen jako zástupce radnice, ale i jako velitel litoměřické pobočky, která se může mj. chlubit nedávným otevřením bašty ve Velké Dominikánské ulici (viz zápis výše).

13) LITOMĚŘICE, FULDA A MÍŠĚŇ

14) PŘÍLOHY:

Výtvarník Dušan Růžička (1940-2005) **(Vzpomínky jeho mladší sestry paní Květuše Vávrové)**

Vždycky dobře naladěný. Jinak ho snad nikdo ani neznal. Život si uměl užívat. Optimismu tolik, že ho kolem sebe marnotratně rozhazoval plnými hrstmi. Kamarád, který měl kamarády na každém kroku. Zůstaly po něm jeho výtvarné práce. Obrazy, knižní ilustrace, kresby v novinách a časopisech. Perokresby jako utkané z pavučinek, zadumané krajiny, obrazy jako okna do říše fantazie. Naprosto bez hranic.

Dušan Růžička se narodil v Berouně, v tíživém období protektorátu, 11. dubna 1940. Tatínek, stavitel, se jmenoval Josef. Maminka, která pocházela ze Slovenska, se jmenovala Marie. „Mně se nemůže nic stát, vždyť jsem se narodil Svaté rodině,“ říkával navzdory tomu, že se skoro celý život s něčím pral.

Byli mu čtyři roky, když se – oslabený neštovicemi – nakazil tuberkulózou. Na Národní třídě v Praze, ve stejném domě jako byla projekční kancelář, kde pan Růžička pracoval, měl ordinaci věhlasný lékař, odborník na léčbu TBC, docent MUDr. Svatopluk

Basař. U něj se malý Dušan soukromě léčil. Podařilo se sehnat pro něj nové pokusné léky z USA – pass, streptomycin...

Nemoc probíhala v sinusoidách - nahoru dolů. Jedna operace, druhá. V Šumperku, na jediném pracovišti v republice, které provádělo plicní operace, ho operoval speciální tým lékařů vyškolených odborníky v USA. Přesto došlo ke komplikaci, začalo selhávat srdce. Lékaři to zvládli. Zase svitla naděje. „Léky vydávali mamince ve Vinohradské nemocnici, chodila jsem tam s ní,“ vzpomíná Dušanova mladší sestra Květuše Vávrová. „Jednou si lékař nevšiml, že zůstaly otevřené dveře na chodbu a my jsme slyšely: „Tu paní sem pust’te, její dítě je stejně odkázané k zániku. „ Ale maminka byla neúnavná. Však ji také pan docent Basař řekl: „Nebýt vašich zlatých rukou, tak by to dítě nežilo.“

Nemoc upoutala dítě na dlouhá léta na lůžko, nedovolila, aby jako jiné děti chodil do školy. Učila se s ním maminka, dvakrát týdně k němu docházel řídicí učitel Soukup. To už bydleli Růžičkovi v Litoměřicích. Tehdy se také začalo projevat jeho výtvarné nadání. Zatím jen tužka, pastelky. A nekonečná fantazie.

„Když to bratrův zdravotní stav dovolil, jezdili jsme do Tater, do Ždiaru. Tamní vzduch byl pro Dušanovy plíce balzám. Okolní krajina byla zase velkou inspirací pro jeho malování. Maloval hřebeny Tater, chaloupky, krásné lidové kroje“.

Lékaři, nová léčba, čistá příroda a obětavost rodičů vrátili chlapce do normálního života. Uzdravil se. V pracovně MUDr. Basaře dlouho visel jeden z prvních obrazů budoucího výtvarníka. Jeho poděkování.

Ve škole se ocitl Dušan Růžička poprvé v sedmnácti letech, když nastoupil do litoměřického gymnázia. Po gymnáziu odešel na stavební průmyslovku do Děčína, ale ve stopách svého otce nešel. Začal učit – napřed na stavebním učilišti v Roudnici nad Labem, pak krátce na tamějším gymnáziu. A zároveň sám studoval – napřed dálkově na Pedagogické fakultě v Ústí nad Labem, pak na Střední výtvarné škole Václava Hollara v Praze. „O jeho studiích jsme skoro nevěděli,“ vypráví K. Vávrová. „Přiznal se, až když školu dokončil“.

V roce 1972 nastoupil jako grafik do redakce Učitelských novin, spolupracoval i s dalšími časopisy, ilustroval knížku pro děti. A kreslil, maloval, vystavoval.

Na veřejnost vystoupil poprvé svými výtvarnými díly v roce 1964, pak už se pravidelně zúčastňoval výtvarných soutěží. Vážil si výstavy s T. Terelovským, která byla v listopadu 1965 instalována v Černém Orlu v Litoměřicích, a uváděl ji dr. Votoček. Ostatně, v Litoměřicích vystavoval několikrát, naposledy 12. listopadu 2003 v Galerii Kniha v Jezuitské ulici. Mezi tím si návštěvníci mohli prohlédnout jeho obrazy, kresby a koláže na výstavách v Praze, v Ústí nad Labem, v Úštěku, v Roudnici nad Labem, Děčíně, Teplicích, Šumperku, v Banské Bystrici, v Bratislavě...

Nezapřel v sobě nedostižné vzory Salvátora Dalího, Picassa a Jana Zrzavého. Že mu je blízká gotika, bylo možné vystopovat zejména z kreseb. Kubismus a surrealismus ovlivňovaly jeho fantaskní výpravy do jiných dimenzí.

„Vždycky měl rozděláno víc prací najednou. Když ho jedno téma omrzelo, vrhl se na jiné,“ říká K. Vávrová. „V pražském bytě i na chalupě v Žalhosticích, kde měl ateliér a později také bydlel, jste mohli vidět několik rozpracovaných pláten. Krajinu, zátiší, akt... A samozřejmě obrazy, kde povolil uzdu fantazii. Ženy, víno, zpěv. To je moje Palermo, říkal, tady se odráží můj život.“

V roce 1976 založil rodinu, na své dva syny Dušana a Martina byl velice hrdý.

Když odešel do důchodu, odstěhoval se do Žalhostic. Vrátil se domů, na svoji chaloupku, kterou postupně vylepšoval. S plnou vervou se pustil do malování. Jeho obrazy nacházely domácí i zahraniční obdivovatele. Dnes byste je našly rozseté v různých koutech republiky, ale také na Slovensku, v Německu, v Japonsku, v Americe... Několik hodin týdně také vyučoval na litoměřické integrované škole dějiny umění.

„Tady to mám rád, říkal, miluji tenhle kraj, mám tu spoustu kamarádů. Tady jsem vyrůstal, sem jsem se vrátil. Jako by to chtěl zdůraznit, bouchnul se pěstí do prsou: Tady jsou moje kořeny. Litoměřice byly a jsou můj domov. A nikdo mi do toho kecat nebude“.

Stejně jako v dětství, i na „stará kolena“ mu byla maminka oporou. S její smrtí se nemohl vyrovnat. Začalo se ozývat oslabené srdíčko. Zemřel 13. října 2005.

Známí tomu odmítali uvěřit. To je zase nějaký jeho žertík, říkali. A představovali si, jak vykoukne zpoza dveří, blýskne mu v očích a rozchechtá se na celé kolo: „To jsem vás nachytl! Nepůjdem na pivo, nebo na dvojku?“ Pak rozpřáhne ruce a zazpívá Cikánského barona...

Takhle si ho budeme pamatovat. Rozevlátého dobrodruha s velkým srdcem. Snad právě proto, že neměl lehký život, že musel zvládnout nejedno úskalí, chtěl vidět jen světlé stránky. Nikdo to nemá lehké, ani já ne, říkával, ale to mi přece nezabrání být veselý.

Sociální služby poskytované v Litoměřicích:

V roce 2007 byla v této kronice zveřejněna kapitola Rodina, děti a mládež (I.díl), v roce 2008 kapitola Domy s pečovatelskou službou - SENIOŘI (II.díl) a letos kapitola Osoby se zdravotním postižením (III.díl). V následujícím roce připravuji kapitolu Osoby v přechodné krizi, ohrožené drogou a etnické menšiny (IV.díl).

Osoby se zdravotním postižením:

Agentura podporovaného zaměstnávání:

Vedoucí: Mgr. Hana Galiová

Litoměřice, Velká Krajská 46/5

Provozovatel: Diakonie Českobratrské církve evangelické

Litoměřice, Rooseveltova 7

Kapacita: 15 až 20 osob se znevýhodněním, ročně/individuální dlouhodobá podpora

Agentura podporovaného zaměstnávání nabízí:

Podporu lidem se znevýhodněním

-ve všech oblastech souvisejících s prací a zaměstnáváním vůbec

-při hledání volného pracovního místa

- přímo na pracovišti - asistence, která je hrazena agenturou

- při domlouvání pracovních a mzdových podmínek

Poradenství pro zaměstnavatele, kterým zaměstnávání uživatelů služby přináší řadu výhod:

-získání motivovaného zaměstnance, který nepovažuje vykonávání pomocných a jednoduchých prací za poďradné

-plnění povinného podílu

-daňové úlevy

-zvýšení prestiže v očích veřejnosti

-pracovní asistence přímo na pracovišti hrazená agenturou

Alice – domácí ošetrovatelská péče

(nestátní zdravotnické zařízení)

Vedoucí: Lenka Daniluková

Štětí, Jiráskova 684

Zřizovatel: Oblastní spolek Českého červeného kříže (ČČK) Litoměřice, Tylova 16

Zařízení poskytuje své služby občanům měst Litoměřice, Štětí, Roudnice nad Labem a okolí.

Aktivity:

- ošetřovatelská péče v domácím prostředí pacienta na základě doporučení praktického lékaře
- zapůjčení zdravotnických pomůcek

Asociace rodičů a přátel zdravotně postižených dětí v České republice – Klub Plamínek

Vedoucí: Eva Klabanová, Litoměřice, Kubínova 10

Klub je volné seskupení rodičů, sourozenců a přátel dětí a mladistvých s pohybovým a mentálním postižením. Klub usiluje o zlepšení životních podmínek pro postižené děti. Sdružuje rodiny s postiženými dětmi, spolupracuje s organizacemi a zařízeními pro zdravotně postižené děti.

Aktivity:

- organizování hypoterapie pro děti
- pořádání víkendových a týdenních pobytů rodičů s dětmi
- pravidelná setkání rodičů – předávání zkušeností

Centrum denních služeb / dílny a chráněná dílna

(zařízení Diakonie Českobratrské církve evangelické Střediska křesťanské pomoci v Litoměřicích

Vedoucí: Jarmila Sedláková, Litoměřice, Rooseveltova 7

Provozovatel:

Diakonie Českobratrské církve evangelické

Kapacita služeb:

Centrum denních služeb / dílny – 20 míst především pro mladé lidi nad 18 let se zdravotním postižením, zpravidla absolventy speciálních škol

Chráněná dílna – 9 míst pro pracovní uplatnění osob se zdravotním postižením.

Centrum denních služeb – nabízí uživatelům:

- integračně vzdělávací program odstupňovaný podle náročnosti
- pracovní aktivity – skupinové a individuální
- arteterapie
- volnočasové aktivity
- kontakt se společenským prostředím (kulturní, společenské a jiné akce)

Chráněná dílna – nabízí pracovní uplatnění osob s postižením v keramické dílně a při provozně technických činnostech. Výroba v keramické chráněné dílně slouží jak k volnému prodeji, tak ke zhotovování zakázek.

Prodej a zakázky zprostředkovává úsek Služby veřejnosti – Jana Daňková.

Centrum pro zdravotně postižené děti a mládež – Srdíčko
(Příspěvková organizace)
Vedoucí: Mgr. Marta Lutišánová, Litoměřice, Revoluční 30
Zřizovatel: Město Litoměřice
Kapacita služeb: zhruba 90 osob – dětí a mládeže

Centrum Srdíčko poskytuje komplexní rehabilitační, ošetrovatelskou a výchovnou péči dětem s postižením tělesným, smyslovým, materiálním a dalším zdravotně postiženým.

Poskytované služby:

- komplexní péče o handicapované děti a mládež
- odborná ambulantní péče
- klinická logopedie
- přípravný stupeň pomocné školy
- Speciální zdravotní a ošetrovatelská péče
- speciální rehabilitační péče

Centrum pro zdravotně postižené ÚK, o.s.
(detašované pracoviště Litoměřice)
Vedoucí: Iva Pulgretová, Teplická 1671, Litoměřice
Krajské ředitelství: krajský ředitel František Ulahel, Štefánikova 25, Ústí nad Labem

Posláním centra je asistovat všem zdravotně postiženým občanům při řešení tíživých životních situací. Má za úkol poskytovat uživatelům věcné a správné informace a kontakty na jiná odborná pracoviště a být jim průvodcem po celou dobu obtíží.

Poskytované služby:

- základní a odborné sociální poradenství
- skupinové sociální poradenství (v síti místních a základních organizací, klubů atd.)
- pomoc občanům při zajišťování základních životních potřeb
- osobní a doprovodná asistence
- socioterapeutické služby
- kontaktní práce mezi zdravotně postiženými, zejména v malých obcích
- poskytování všeobecných informací
- obhajoba a pomoc při prosazování práv a zájmů zdravotně postižených
- tiskoviny pro zdravotně postižené
- informace o dalších občanských sdruženích poskytovatelů sociálních služeb v okrese
- zprostředkování pomoci při řešení obtížné sociální situace formou spolupráce a kooperace s příslušnými úřady a jinými subjekty v regionu
- odborné poradenství pro občany se sluchovým postižením, drobné úpravy naslouchadel, prodej baterií, koncovek a jejich čištění UZ
- možnost konzultace právních záležitostí s právníkem
- přednášky pro zdravotně postižené
- celá řada dalších činností na jednotlivých detašovaných pracovištích

Místní organizace Svazu tělesně postižených v České republice:

Litoměřice-sever: předsedkyně Marie Charvátová
Litoměřice-jih: místopředseda Stanislav Čmuhálek

OkO STP v České republice – CDS ve spolupráci s místními organizacemi STP zajišťuje pro tělesně postižené občany ozdravné pobyty, rekondice, sportovní hry, školení, semináře, zájezdy, půjčovnu kompenzačních a rehabilitačních pomůcek, specifickou a ostatní spolkovou činnost pro tělesně postižené občany.

Spolek neslyšících a nedoslýchavých

Vedoucí: František Ulahel

Zajišťuje pro osoby sluchově postižené drobné opravy naslouchadel, čištění koncovek, háčků a brýlí ultrazvukem, výměnu hadiček, prodej baterií a specifické poradenství pro osoby se sluchovým postižením včetně přednáškové činnosti.

Dechový rehabilitační stacionář:

(nestátní zdravotnické zařízení)

Vedoucí: Dagmar Kalousová, Litoměřice, Tylova 16

Zřizovatel: Oblastní spolek Českého červeného kříže (ČČK) Litoměřice, Tylova 16

Kapacita: 20 dětí

Zařízení poskytuje zdravotní a výchovnou péči o děti předškolního věku s opakovanými nemocemi horních a dolních cest dýchacích.

Aktivity:

-dechová rehabilitace

-míčkování

-pokleповé masáže

-inhalace

-solux

-výjezdové pobyty 2x ročně

Zdravotní péče je poskytována pod dohledem dětského lékaře.

Umístění ve stacionáři je možné na základě doporučení praktického lékaře.

Domácí péče

(zařízení Městské nemocnice v Litoměřicích)

Vedoucí sestra: Alena Rožcová

Městská nemocnice v Litoměřicích

chirurgický pavilon – 4. poschodí

Litoměřice, Žitenická 18

Kvalifikované zdravotní sestry zajišťují v domácnostech pacientů v Litoměřicích a okolí:

- odběry krve moči a dalšího biologického materiálu
- aplikace injekcí včetně insulínu
- odběry diabetikům, konzultace s diabetologem
- ošetření bércových vředů a bandáže dolních končetin
- ošetření všech druhů poranění a pooperačních ran
- prevence a ošetření proleženin
- rehabilitace po mozkových příhodách, nacvičování chůze, soběstačnosti, dechová a kondiční cvičení
- klasické masáže zádového svalstva
- tišení bolesti
- měření krevního tlaku, hladiny cukru v krvi a moči
- ošetření zavedených cévek, katétrů a stomií (vývodů)
- pomoc při ošetřování ležícího a těžce nemocného
- kontakt s praktickými a odbornými lékaři
- spolupráce s nemocničním oddělením při propuštění, návaznost na ošetřování v domácím prostředí

Všechny tyto služby jsou po doporučení obvodním lékařem plně hrazeny zdravotními pojišťovnami.

Hospic sv. Štěpána
(nestátní zdravotnické zařízení)

Vedoucí: Pavel Česal
Zřizovatel: Sdružení pro hospic Litoměřice
Předseda: Mgr. Miloslav Marek, Litoměřice, Rybářské náměstí 662 662/4

Kapacita: 26 lůžek pro pacienty, z toho 22 na jednolůžkových pokojích a 4 na dvoulůžkových pokojích. Na všech jednolůžkových pokojích je přistýlka pro doprovázejícího.

Hospic je určen klientům, kteří trpí nevléčitelnou nemocí, jež je ohrožuje na životě. To znamená, že se nacházejí v terminálním stádiu. Ubytování v Hospici nabízí možnost, že klient nezůstane v posledních chvílích života osamocen.

Nabízené služby:

- kompletní ošetrovatelská a lékařská péče
- léčba bolesti a dalších příznaků postupující nemoci
- pravdivé a přátelské prostředí
- duchovní podpora
- respektování lidské důstojnosti
- volný denní režim
- návštěvy 24 hodin denně
- přítomnost blízké osoby
- pomoc v sociální oblasti

Pacientům, o které se stará rodina v domácím prostředí, nabízí Hospic své služby v rámci *Poradny a půjčovny pomůcek*.

Charitativní ošetrovatelská a pečovatelská služba (CHOPS)

Vedoucí: Vladimíra Melichová, Litoměřice, Dómsdlé náměstí 11.

Provozovatel: Farní charita Litoměřice, Dominikánské náměstí 1, Litoměřice.

Uživatelé CHOPS jsou senioři, kteří chtějí setrvat ve svém domácím prostředí, ale nejsou schopni se o sebe postarat a potřebují pomoc druhé osoby. CHOPS jim zajišťuje komplexní zdravotní, rehabilitační a ošetrovatelskou službu přímo v jejich vlastním sociálním prostředí, a to včetně svátků a víkendů. Péči zajišťuje 7 pracovníků (vrchní sestra, 3 zdravotní sestry, rehabilitační sestra a 2 pečovatelky).

Poskytované služby:

- ošetřování nemocných přímo v rodině
- aplikace injekcí
- diabetici – aplikace insulinu a kontroly cukru v krvi
- měření krevního tlaku a pulsu
- pravidelné podávání léků
- převazy (včetně bércových vředů)
- odběry krve a moči
- cévkování žen
- ošetření stomií (vývodů)
- koupání (i na lůžku), ošetřování proleženin
- rehabilitace po operacích, úrazech, mozkových příhodách
- přenosný léčebný ultrazvuk (na bolesti kloubů apod.)
- kontakt s ošetřujícím lékařem
- zprostředkovávání návštěvy duchovního
- zapůjčení zdravotních pomůcek (klozetové židle, invalidní vozíky, berle, antidekubitní podložky, nástavce na WC, rehabilitační chodítka a jiné)

V případě doporučení praktického lékaře je služba hrazena ze zdravotního pojištění.

Pečovatelské úkony prováděné za úhradu:

-doprovod k lékaři, na úřady, na nákup apod.

-vyzvednutí léků, donesení nákupu

-pomoc se stravou a domácností

.....

Speciálně pedagogické centrum při Základní škole speciální, Základní škole praktické a Praktické škole

Kontakt: Mgr. V. Tomická, Dalimilova 2, Litoměřice

Charakteristika služeb:

-diagnostika psychologická, speciálně pedagogická v oborech: logopedie, surdopedie, tyflopédie, somatopedie, psychopedie,

-metodické vedení integrovaných dětí a žáků, jejich rodičů

-vedení logopedů a speciálních pedagogů

- krizová intervence
- rozvíjející cvičení pro děti a rodiče
- osvětová činnost pro rodiče a veřejnost
- raná péče

.....

Základní škola speciální, Základní škola praktická a Praktická škola
(příspěvková organizace)

Ředitel: Mgr. Jan Preiss, Šaldova 6, Litoměřice
Provozovatel a zřizovatel:
Krajský úřad Ústeckého kraje, Velká Hradební 48, Ústí nad Labem

Základní škola speciální, Základní škola praktická a Praktická škola poskytují vzdělání podle svého charakteru žákům s odpovídajícím stupněm postižení.

Středisko integračních služeb
Detašované pracoviště TyfloCentra Ústí nad Labem, o.p.s
Vedoucí: Ing. František Iser
Zítkova 9/677, Litoměřice

Zřizovatel: TyfloCentrum Ústí nad Labem, o.p.s.
-krajské středisko sociálních služeb pro nevidomé a slabozraké
Ústí nad Labem, V Jirchářích 705/3
Ředitelka: Věra Macháčová

Služby zařízení jsou určeny těžce zrakově postiženým občanům z Litoměřicka, kteří mají zájem začlenit se do komunity a na trh práce, a poskytovatelům sociálních služeb, kteří realizují podpurné projekty pro znevýhodněné skupiny obyvatelstva.

Aktivity:

- sociálně právní poradenství
- zajištění osobní asistence
- podpora pracovního uplatnění
- motivace a osvěta zrakově postižených občanů
- zlepšení přístupu občanů se zrakovým postižením k informacím
- vzdělávání zrakově handicapovaných klientů
- osvěta zaměstnavatelů
- Zařízení pořádá také společenské akce, besedy, setkání, literární klub, prezentace novinek pro zrakově postižené a odborné přednášky pro uživatele.

Krajské středisko Ústí nad Labem nabízí:

- klubové a sportovní aktivity – klub vaření, zvuková střelba, ruční práce, ShowDown (speciální stolní tenis), literární klub, internetový klub, ortoped
- sociální poradna – sociálně právní poradenství
- služba, odstraňování bariér, vzdělávací semináře

Svaz diabetiků
Územní organizace Svazu diabetiků ČR Litoměřice
Předseda: Jaroslav Rom
Svatováclavská 6, Litoměřice

Zřizovatel: Svaz diabetiků České republiky – ústředí Praha
Dům odborových svazů, Náměstí W. Churchilla 2

Aktivity:

- pomoc diabetikům v úsilí o plné začlenění do společenského života
- napomáhání k vytváření přátelských mezilidských vztahů mezi diabetiky
- přispění ke zlepšení kvality života diabetiků
- organizování a zjišťování různých ozdravných a rekondičních pobytů a akcí
- základní poradenství
- odborné kurzy a semináře

Svaz postižených civilizačními chorobami v České republice
Komunitní centrum Litoměřice

Vedoucí: J. Petrusová
Dvořákova 1, Litoměřice

Svaz postižených civilizačními chorobami v České republice je občanské sdružení, jehož členové jsou osoby trvale postižené závažnými civilizačními chorobami, jejich rodinní příslušníci a přátelé. Svaz rozvíjí léčebnou a sociální rehabilitaci zdravotně postižených dospělých dětí.

Zajišťuje:

- rekondiční pobyty pro dospělé kardiaky, diabetiky, postižené onkologickým onemocněním, vertebrogenním syndromem
- rehabilitačně výchovné pobyty pro děti postižené astmatickým a alergickým onemocněním, diabetem, epilepsií, kardiovaskulárním onemocněním
- rekvalifikační akreditované kurzy instruktorů sociální rehabilitace
- odborné kurzy a semináře pro členy
- klubovou činnost a volnočasové aktivity
- cvičení pro kardiaky, diabetiky a ostatní zdravotně postižené

Poskytuje:

- sociálně právní poradnu včetně bezplatných služeb právníka
- pomoc při uplatňování práv a zájmů zdravotně postižených
- specifické a základní sociálně právní poradenství
- asistenční služba pro zdravotně postižené: doprovod k lékaři a na úřady, pomoc při zajišťování základních osobních potřeb, pomoc při nákupu v domácnosti, doprovod na vycházkách, pomoc osobám pečujícím o osobu blízkou apod.

Viktoria – liga proti rakovině
Volné sdružení občanů

Předsedkyně: Jana Otevřelová
Purkyňova 4, Litoměřice

Zřizovatel: Liga proti rakovině
Předseda: profesor MUDr. Zdeněk Dienstbier, Dr.Sc.
Na Truhlářce 100/60, Praha 8

Klub Victoria je dobrovolné charitativní a humanitární, neprofesionální sdružení občanů, kteří se aktivně podílejí na společném poslání – boji proti rakovině. Činnost klubu je zaměřena zejména na vzájemnou pomoc ve vypořádání se s nemocí, psychologickou podporu, tedy zlepšení psychického stavu nemocných. Klub má 52 členů (stav v roce 2006).

Pohřební řeč pronesená na pohřbu pana Stanislava Chytky (1913-2008)

Autorem je syn zesnulého PhDr. Stanislav Chytka, rodilý Litoměřičan, historik Liptovského muzea Ružomberok. Řeč jsem se rozhodl zanést do kroniky jako příklad života „obyčejného člověka“ - komunisty, který prožil většinu svého života v tomto městě.

Kronikář Města Litoměřice

Nikdy jsem si nemusel připravovat takhle smutné vystoupení. Když jsem na to přistoupil, bylo to proto, že si neumíme představit neosobní rozloučení s naším otcem, suchý výčet faktů a formální soucit. Odchází nejstarší z rodu Chytků. Většina jeho přátel a známých jej předešla, musel se rozloučit i s mladšími sourozenci. Nezůstal tu však nikdy sám. Nebyli jsme tu po mamčině smrti jen sestra a já, ale sourozenci, vnoučata a pravnoučata, synovci, neteře. Ke všem měl dobrý vztah. A proto chci alespoň ve střípcích vzpomenout, jaký byl jeho mimořádně dlouhý život. Jaký byl těžký a jak se s ním dokázal rvát.

Otce poznal vlastně až v pěti letech, když se vrátil z italské fronty. Válečné rodiny nežily snadno a snadná nebyla ani další léta. Náš otec jako nejstarší musel pomáhat sourozencům, musel pomáhat otcí, a když se vyučil v Praze pekařem a přitom si udělal nedělní školu, byl vlastně důležitým živitelem rodiny, protože jeho otec byl dlouhé roky nezaměstnaný a povoznictví rodinu neuživilo. Přesto ale stačil věnovat síly i sportu, boxu a řeckořímskému zápasu v dělnické tělovýchově, ale také pochopení společenské situace. Mnohokrát jsem byl překvapen hloubkou jeho znalostí, které začal získávat už ve velmi mladém věku a které formovaly jeho levicové názory. Musel být skutečně dobrý řemeslník, když navzdory tomu zůstal zaměstnaný v přední pražské firmě.

Pokud vím, práci ztratil až před okupací. To ale znamenalo, že byl odkázán na pracovní úřad, který jej poslal do pracovního tábora v Německu. Tam strávil víc než 6 let v podmínkách, které si dnes těžko umíme představit. To, co možná na začátku mohlo vypadat jako zaměstnání v cizině z nouze, se postupně zhoršovalo. Mohl se sice během dovolené oženit, později ale nastoupily bezohledné donucovací metody, trvalý hlad, práce pod stráží, odstraňování následků bombardování i nevybuchlých bomb. Zažil ale i ještě horší chvíle. Na udání za protinacistickou činnost strávil dlouhé týdny ve vyšetřování gestapa, za útěk z tábora byl odsouzen na několikaměsíční pobyt v trestném táboře SS. Nikdy o těchto zážitcích moc nemluvil, ale když jsem si vyhledal údaje o síle náletů v oblasti Braunschweigu, kde byl v táboře, uvědomil jsem si, že takovou hrůzu si neumím ani představit. Do Čech se vrátil z americké zóny až v srpnu 1945. Vážil tehdy 45 kg... V té době už nenašel místo v Praze a tak odešel s naší maminkou do pohraničí, do Litoměřic. Získal výuční list elektrotechnika a až do pozdního důchodu pracoval v rozvodných závodech. S bydlením to asi bylo všelijaké, já sám si pamatuji jen starý pavlačový činžák na Kocandě, než získal starý rodinný dům, do kterého jsme se stěhovali tuším v roce 1951 a který splácel nekonečná léta. Rok po jeho návratu z Německa jsem se narodil já, za další tři roky sestra. Maminčino zdraví se však soustavně zhoršovalo a i když se neuvěřitelně snažila, na tatínka padalo stále více starostí. Vedle zaměstnání se u něj projevovalo, že pocházel z vesnice. Potřeboval půdu. Pamatuji se, jak mne vozil na kole, když jezdil pracovat na statek, myslím že do Blíževedel, potom přišla jedna zahrada, druhá zahrada, králíci, slepice, takže rodině dodával velkou část toho, co potřebovala. Dnes si uvědomuji, jak nepochopitelné pro mne dodnes je, jak mi mohl věnovat tolik času – od pohádek a procházek přes výlety k tomu, že mne učil plavat, jezdit na kole, střílet, udělal mi nádherný prak a koupil mi vzduchovku, vozil mne na motorce a učil mne hledat houby (to se mu ale nikdy nepodařilo). Pamatuji, jak vyhledával králíčí kožešiny, aby sestra měla bílý kožíšek – po ušití měl na zádech krásné písmeno Č a otec jí potom dlouho říkal Čamík. Trpělivě mi vysvětloval, jak funguje rozvodna, když jsem mu donesl nedělní oběd, a vím, jak jsem byl hrdý, když mi někdy dovolil otočit spínačem. Nosil knírek. A když jsme ho se sestrou přesvědčili, aby ho oholil a potom jsme si z něj dělali legraci, nikdy se nehněval, ale bral to s humorem. Ale pamatuji i vážnější problémy. Když jsem si způsobil úraz, nedovolil, aby mi vzali oko a donutil lékaře k takovému ošetření, abych mohl být operován a oko mi zachránili. Když mi smrtelně hrozila epidemie záškrtu, nesmířil se s diagnózou a díky tomu jsem přežil. S postupem maminčiny nemoci na sebe přebíral stále více domácích povinností a až mnohem později jsem si uvědomil, s jakou samozřejmostí jsme

jeho péči brali. Dlouhá léta po maminičině smrti jsem ho neslyšel stěžovat si, že by ho přestal těšit život, i když mu bývalo smutno.

Nikdy o takových věcech zvlášť nemluvil. Jeho útržkovitá vyprávění byla velmi vzácná, možná proto, že vždycky dával přednost práci před řečmi – ať už pracoval pro rodinu, nebo někomu pomáhal. Tak ho znali v zaměstnání stejně jako sousedi na zahradě. Byl velmi zásadový a nezměnila ho ani ztráta domu a nutnost žít v paneláku, ale ani zlom v roce 1989. Nesl si celým životem své přesvědčení a podle něj také žil. Pomáhaly mu v tom nejen zkušenosti z mladších let, ale i touha stále poznávat, číst, rozumět světu. Neměl velké formální vzdělání, ale uměl si ho vážit. Proto se také často hněval, zvlášť v posledních letech, když viděl, jak se dehonestuje kultura národa. Nikdy však nepřestal věřit, že se to jednou musí změnit k lepšímu. Nic na tom neměnilo ani fyzické trápení, které ho v posledních letech stále více pronásledovalo.

Pokud mám mluvit jen za sebe, musím přiznat, že jsem mu dlouhá léta záviděl právě jeho zásadovost, poctivost a pracovitost. Nikdy jsem mu to neuměl říci a možná ani nikdo jiný, ale takového si ho budeme pamatovat – jako člověka, který raději dával, než bral. Nenechal po sobě žádné materiální bohatství. Ale to, co po něm zůstává, vzpomínky na čestného chlapa, lásku a smutek nad jeho ztrátou, si poneseme po zbytek života sebou.

(Poznámka kronikáře: Pan Stanislav Chytka se narodil 22. září 1913 ve Vinoři u Prahy roku 1913, zemřel 31. prosince 2008 v Litoměřicích, pohřben měl 9. ledna 2009 ve smuteční síni u žalhostické silnice.)

Škola břišního tance v Litoměřicích:

Orientální břišní tance v Litoměřicích. Co možná nevíte, ale úplně první kurz proběhl před sedmi lety pod vedením jedné pražské firmy. Co nám přinesl ze začátku spousty nadšení a radosti. Záhy však veliký úpadek z důvodu neprofesionality lektorek, které byly zhruba proškoleny v centrech a chybělo jim patřičné vzdělání.

Některá děvčata svou lásku k tanci neztratila, já jsem mezi nimi. Možností vzdělání pro výuku tance byly spousty, ale jediná Orientální akademie *Mila el Kral* splňovala podmínky pro vyškolení lektorek. Po dokončení školy jsem začala v roce 2008 oficiálně vyučovat. A kdo že jsem. Jmenuji se **Jana Jersáková**, mé umělecké jméno je *Sabua Kel*. Vyučuji tanec několikrát týdně, spolupracuji s kamarádkou Janou. Mimo to nás najdete pracovat spolu v mé firmě *Sklenářství- komplet*. Převážně jsem matkou dvou dětí, milovnicí zvířat a v neposlední řadě manželkou. Kde tančíme: *Zrcadlová tělocvična Družba* v Litoměřicích, *soukromé taneční studio Horní Řepčice* a dále připravujeme ve spolupráci s Kulturním domem další prostor. Co se děje v hodinách: výuka se skládá s pečlivě sestavené rozcvičky tak, aby tanečnicím umožnila plynulý přechod na jednotlivé figury. Dále se věnujem samotné výuce prvků, krokových variací, poznávání rytmu. Na závěr je důležitý strečink protažení právě namáhaného svalstva. Kolik nás momentálně tančí: něco kolem čtyřiceti od začátečnic přes mírně pokročilé až po ty hodně pokročilé. V rámci poskytování kvality výuky je počet míst na daný kurz omezen na 15 tanečnic. Součástí mé výuky není pouze směsice prvků, snažím se rozvinout u každé dívky, ženy osobnost a její styl. Proč právě orient: jako malé holčičky jsme se oblékaly do nejkrásnějších šatiček a tančily, aniž by nás to kdo učil. Je to pozůstatek minulosti, kdy se po celé zemi tančily rytmy. Tehdy nás to naplňovalo stejně jako dnes. Tančíme pro krásu, svobodu vyjádření, lásku, relaxaci, pocit uspokojení. Probouzíme v sobě svou prapůvodní ženskost a necháváme skrze sebe proudit energii.

O těch mistrech kominických v Litoměřicích:

Někdy v první polovině 20. století přišel do Litoměřic ze Žamberka mistr kominický Karel Fogl. Zde od německého mistra kominického Bäuma koupil živnost kominickou (kominictví). Ale přišel rok 1939 a rodina Foglů byla odsunuta do vnitrozemí, Líbeznice u Prahy, odkud se po roce 1945 vrátila zpět do Litoměřic, a to se svými třemi syny Karlem, Jiřím a Františkem. Ti se postupně vyučili v řemesle kominickém. Mistr kominický Karel Fogl byl mj. v Litoměřicích jedním ze spoluzakladatelů hasičského sboru, který mu po jeho tragické smrti v roce 1948 zaplatil hrob na 50 let.

Po smrti Karla Fogla staršího převzal živnost nejstarší syn stejného křestního jména Karel. Pracovali tu i jeho bratři, mistři kominičtí Jiří a František. Karel Fogl mladší vedl kominictví i po své padesátce, kdy kominické živnosti byly znárodněny a spadly pod Okresní podnik služeb (OSP). Do důchodu mistr kominický Karel Fogl mladší odešel v roce 1986.

V roce 1987 přivedl nejmladší z bratří Foglů, František Fogl, ke kominickému řemeslu svého zetě Milana Košíka, kterého vedl a kominickému řemeslu vyučoval i po rozpadu Okresního podniku služeb v roce 1990. V tomto roce 1990 se František Fogl stává okresním cechmistrem kominiků na Litoměřicku. V roce 1997 se pak zeť Františka Fogla Milan Košík vyučil kominíkem na učilišti v Praze. Od roku 2003 podniká Milan Košík samostatně a po smrti Františka Fogla přebírá veškeré jeho pracovní závazky.

V roce 2009 se vyučil kominíkem i jeho syn Karel Košík, který pokračuje v kominické tradici rodiny „Foglové“. Ve firmě pracuje i vnuk Jiřího Fogla, jenž má stejné křestní jméno Jiří.

REZIGNACE KRONIKÁŘE

TITL.
Rada Města Litoměřice

Litoměřice 22.září 2009

Věc: rezignace kronikáře

Tímto podávám **rezignaci** na funkci kronikáře Města Litoměřice a to k 1. lednu 2010. Kronikářem jsem od roku 1997, prakticky však od pololetí 2006.

Mgr. Oldřich Doskočil
kronikář

Rada města Litoměřice jmenovala na svém 22. jednání dne 29. října 2009 do funkce kronikáře Města Litoměřice s platností od 1. ledna 2010 pana Bořivoje Závodného.